

Say!

editor

CHU

ĐA NHỤC
NGŨ HOÀN

[HOÀN EDIT - H VĂN] SAY - Đa Nhục Ngư Hoàn by selnemoinguoi

Language: Tiếng Việt

Status: Completed

Published: 2024-06-05

Updated: 2024-11-26

Packaged: 2025-04-23 15:29:03

Chapters: 39

Words: 58,449

Publisher:

DTV EBOOK

Summary: Tên gốc: 微醺 Hán Việt: Vi Huân Tác giả: Đa Nhục Ngư Hoàn Thể loại: Nguyên sang, Ngôn tình, Hiện đại, HE, Tình cảm, H văn, Ngọt sủng, Song khiết 🍷, Vườn trường, Thanh mai trúc mã, Nhẹ nhàng, Đô thị tình duyên, Duyên trời tác hợp, 1v1 Số chương: 38 chương Editor: Team Sel Nguồn convert: •Hoa Tâm Thiên Vũ• Nguồn raw: po18 Bookcover: Tiểu Yêu Tinh - YAN Truyện edit phi lợi nhuận và chỉ đăng tại WordPress và Wattpad nhà Sel. Vì chưa được sự cho phép của tác giả, vui lòng không reup hay chuyển ver!

Language: Tiếng Việt

Read Count: 53,501

🍷 Giới thiệu 🍷

🍷 **SAY** 🍷

Tên gốc: 微醺

Hán Việt: Vi huân

Tác giả: Đa Nhục Ngư Hoàn

Thể loại: Nguyên sang, Ngôn tình, Hiện đại, HE, Tình cảm, H văn, Ngọt sủng, Song khiết 🍷, Vườn trường, Thanh mai trúc mã, Nhẹ nhàng, Đô thị tình duyên, Duyên trời tác hợp, 1v1

Số chương: 38 chương

Editor: Team Sel

Nguồn convert: •Hoa Tâm Thiên Vũ•

Nguồn raw: po18

Bookcover: Tiểu Yêu Tinh - YAN

 GIỚI THIỆU
(Edit bởi Chu)

Từ nhỏ đã biết nhau, cùng nhau trưởng thành, Hứa Tri Ý và Tông Diễn tựa như thanh mai trúc mã mọi người thường nói,

Cô luôn nghĩ anh là bạn thân của mình, nhưng anh lại có ý với cô từ lâu, từng bước gần gũi cô, ép lấy cô, trên môi và thậm chí cả cơ thể, đều ám đầy mùi vị của anh.

Tông Diễn thích ngọt, nhưng trừ bỏ viên đường Hứa Tri Ý, còn lại anh hoàn toàn không cần.

—

Hứa Tri Ý thích uống rượu, từ sau khi Tông Diễn thử qua món tráng miệng thơm ngon này, cả người anh như ngâm trong một bình rượu.

Say và càng say hơn.

-

Thanh mai trúc mã, 1v1, sc, vài câu chuyện nhỏ

Vườn trường, ngọt sủng

Truyện edit phi lợi nhuận và chỉ đăng tại WordPress và Wattpad nhà Sel. Vì chưa được sự cho phép của tác giả, vui lòng không reup hay chuyển ver!

🍷 Chương 1 🍷

Editor: Chu

Chạng vạng, ánh nắng chiều nhuộm đỏ cả một vùng trời, bầu trời như một bảng màu bị nghiêng đổ, nhiều màu sắc hoà lẫn với nhau, đẹp dễ lạ thường.

Hiện tại đã là giữa tháng 9, thời tiết ở thành phố Du Giang vẫn khô nóng như cũ, nhưng dù như vậy cũng không thể ngăn cản được hương vị ngọt ngào và béo ngậy tràn ngập trong nhà Hứa Tri Ý.

Hứa Tri Ý biết, chị mẹ nhà cô lại đang làm thử các loại bánh ngọt.

"Tri Tri, mau tới nếm thử bánh quy mẹ mới làm!"

Ngoại trừ công việc bên ngoài, thú vui lớn nhất trong cả ngày của mẹ Hứa chính là làm đồ ngọt. Tuy rằng luôn không thành công, nhưng trước nay Hứa Tri Ý đều vui vẻ nhận lấy, khiến mẹ Hứa mỗi ngày càng có thêm nhiều động lực.

"Con đem đĩa này cho Tiểu Diễm ăn." Mẹ Hứa đưa cho cô chiếc đĩa màu hồng nhạt có bày bánh quy ở trên, nhìn qua cực kỳ nữ tính.

"Vâng ạ."

Hứa Tri Ý đã sớm đoán được, lần nào cũng có phần của Tông Diễm, vì thế cô bung chiếc đĩa màu hồng tung tăng đi tìm Tông Diễm.

Cô quen đường quen ngõ lấy chìa khoá mở cửa, bên trong lạnh lẽo không một bóng người, chỉ có tiếng nước tí tách truyền đến từ nhà tắm.

Nghe thấy động tĩnh, bé mèo vàng Thất Nguyệt Thất đang cuộn tròn trên mặt đất ngẩng đầu, kêu lên một tiếng mềm như bông.

Trong lòng Hứa Tri Ý mềm nhũn, ngồi xuống bế Thất Nguyệt Thất lên, bắt đầu một trận nựng nịu điên cuồng, chọc cho Thất Nguyệt Thất tức giận kêu meo meo.

Không biết qua bao lâu, Hứa Tri Ý thả nó xuống, nhìn về phía nhà tắm, bên trong vẫn vang lên tiếng nước tí tách như cũ, cô cảm thấy có chút nhàm chán, mở TV chọn một bộ phim rồi xem.

"Cạch" một tiếng, cửa nhà tắm rót cuộc cũng mở ra, thiếu niên mặc áo thun đen đơn giản đi ra, trong tay cầm khăn lông màu trắng đang lau khô mái tóc ướt nhẹp của mình, lúc nhìn thấy Hứa Tri Ý, vẻ mặt của anh có chút mất tự nhiên.

"Cậu tới khi nào vậy?"

Hứa Tri Ý liếc mắt nhìn Tông Diễm một cái, cảm thấy anh có chút khác thường, "Mình làm ra động tĩnh lớn như vậy mà cậu không nghe thấy à, mà này, một chàng trai to xác như cậu sao lại ở trong nhà tắm tắm rửa lâu như vậy?"

"Không để ý."

Tông Diễn chỉ lựa chọn trả lời câu hỏi phía trước, mắt điếc tai ngơ với vấn đề sau.

Anh cụp mắt xuống, hai hàng mi dày cũng rũ nhẹ xuống theo, che dấu cảm xúc không thể nói rõ trong đôi mắt.

Anh không thể nói cho Hứa Tri Ý biết, vừa rồi thật ra anh đang nghĩ đến việc cùng cô làm những chuyện dâm dăng.

Cũng may Hứa Tri Ý vô tâm vô phế, không để ý quá nhiều chi tiết, chỉ nói một câu: "Đây là bánh quy do mẹ mình làm, cố tình bảo mình đem cho cậu."

"Làm phiền dì rồi."

Hứa Tri Ý nhìn anh, khẽ hừ một tiếng, "Sao cậu không cảm ơn mình?"

Dứt lời, Tông Diễn nhướng mắt yên lặng nhìn cô, nói: "Thế nào, cậu lại muốn uống rượu à?"

Giữa hai người đã hình thành một sự ăn ý từ sớm, mỗi lần Hứa Tri Ý hỏi như vậy, Tông Diễn đều biết cô muốn làm gì.

Nghe vậy, Hứa Tri Ý cười đến cong cả mắt: "Mình biết là cậu hiểu mình nhất!"

Khoé miệng Tông Diễn giật nhẹ vài cái, lấy ra từ tủ lạnh hai chai rượu trái cây, lần lượt rót vào hai chiếc ly, còn bỏ thêm đá lạnh vào trong.

Đôi mắt Hứa Tri Ý tỏa sáng, miệng nhỏ nhấp nhẹ một ngụm, vị ngọt và hơi lạnh tràn ngập giữa môi răng, cô sáng khoái nheo

mắt, giống hệt mèo con đang phơi nắng.

Tông Diễn và Hứa Tri Ý là thanh mai trúc mã, lớn lên cùng nhau.

Hồi Hứa Tri Ý mười tuổi, bởi vì sự hiếu kỳ quấy phá trong lòng, cô lạng lẽ uống thử rượu của ba, từ đó về sau, trước mắt cô như mở ra một thế giới mới, sinh ra một chấp niệm không tên đối với rượu, cũng vì thế mà cô rất thích mùi rượu.

Tuy rằng như vậy, Hứa Tri Ý lại là điển hình của một kẻ cùi bắp lại thích chơi, tửu lượng của cô kém cực kỳ, mỗi lần đều uống không nhiều nhưng vẫn say.

Hiện tại, Hứa Tri Ý đã uống vào hai ly, khuôn mặt trắng nõn của cô phiem hồng, con người trong veo như nước dần dần nhiễm nhè nhẹ men say.

Cô nấc một cái, chậm rãi mở miệng: "Uống ngon quá..... Tại sao trên đời lại có một thức uống ngon như vậy...."

Tông Diễn một bên uống một bên nhìn cô, "Ngon thì uống thêm đi, rượu này là đặc biệt chuẩn bị cho cậu."

Hứa Tri Ý cũng nghe theo lời anh, thật sự uống nhiều thêm mấy ly, sau khi rót hết vào bụng mấy ly, cả người đều đã say mềm.

Cô ghé vào trên bàn, đôi mắt ngập nước và mờ mịt, đôi môi đỏ mọng dính rượu sáng lấp lánh.

Tông Diễn tới gần cô, nhìn chăm chú vào đôi mắt, nhẹ giọng hỏi: "Uống ngon không?"

"..... Rất ngon....."

"Mình có thể nếm thử chứ?"

Tông Diễn từng bước dụ dỗ, chờ con mồi cắn câu.

Hứa Tri Ý không hề nhận ra nguy hiểm đang tới gần, ngây ngốc như cũ, bộ dạng không hề ý thức được nguy hiểm đã đến.

"Được....."

Vừa dứt lời, Tông Diễn dùng tay nắm lấy cằm của cô, như ý nguyện hôn lên cánh môi đỏ mọng no đủ.

Hai đôi môi chạm vào nhau, như một tia pháo hoa nổ rộ, bắn ra một phát liên không thể vãn hồi.

Tông Diễn ngậm đầu lưỡi Hứa Tri Ý, mút vào rồi quán lấy, hôn đến mức phát ra âm thanh chắc chắc, dường như hận không thể nuốt chửng cô vào bụng.

Đầu lưỡi Hứa Tri Ý có chút đau, nước mắt sinh lý không kìm được rơi xuống, cô thử phản kháng, nhưng người trước mắt lại giữ chặt ót cô, hôn cô càng thêm sâu.

Không biết qua bao lâu, vào lúc Hứa Tri Ý sắp không thở nổi, Tông Diễn đột nhiên buông cô ra, môi mọng hôn lên trán, khóe mắt, chóp mũi, rồi ngậm lấy vành tai cô, thoải mái than nhẹ một tiếng, giọng nói khàn khàn: "Tri Tri ngoan quá."

Hứa Tri Ý dựa vào trong ngực anh, đôi môi sưng đỏ, cả người không còn chút sức lực.

Con người đen láy và sâu thẳm của Tông Diễn nhiễm đầy tình dục, nhìn dáng vẻ này của cô, dục vọng trong lòng anh càng trở nên mãnh mẽ.

1164 words

🍷 Chương 2 🍷

Editor: Chu

Vòng eo thon nhỏ của thiếu nữ hơi hạ xuống, lộ ra một phần da thịt trắng nõn tinh tế.

Bàn tay to lớn hiện rõ những khớp xương của Tông Diễn đặt trên eo cô, đầu ngón tay thô ráp vuốt ve nhẹ nhàng.

Mềm quá, trong đầu anh không ngừng nghĩ như vậy.

Cơ thể hai người dán vào nhau cực gần, trong khoang mũi Hứa Tri Ý tràn ngập mùi gỗ thanh mát của thiếu niên sau khi tắm gội, cô thậm chí còn có thể nghe rõ tiếng tim đập "thình thịch" của Tông Diễn.

Đôi mày xinh đẹp của Hứa Tri Ý nhíu lại, nhỏ giọng lẩm bẩm: "Ồn quá à....."

Cuối cùng còn dùng tay quờ quạng xung quanh, không biết đã đụng phải vật gì đó cứng ngắc và nóng rực, cô nghe thấy chàng trai trước mặt hít vào một hơi khí lạnh, Hứa Tri Ý ngẩng đầu mờ mịt nhìn anh.

Trên trán Tông Diễn toát ra vài giọt mồ hôi nhỏ, anh nhìn cô gái đang say đến mức đỏ ửng hai mắt, ánh mắt thâm thúy đen đặc như mực.

Đầu ngón tay anh theo bên hông di chuyển dần lên trên, dừng lại ở mép áo ngực, anh kiên nhẫn dò hỏi cô gái: "Tri Tri đã từng chạm vào nơi này chưa?"

"Vẫn chưa....."

Hứa Tri Ý lúc say đặc biệt ngoan ngoãn, hỏi gì đáp nấy, càng dễ ăn hiếp cô hơn, quan trọng nhất chính là, Hứa Tri Ý là kiểu người vừa uống say liền không để ý đến mọi chuyện, căn bản không nhớ rõ những chuyện đã xảy ra sau khi say, mỗi lần như vậy đều rất thuận tiện cho Tông Diễn.

Hai tay Tông Diễn dùng lực, mu bàn tay và cánh tay nổi lên đầy gân xanh, anh tách đôi chân của cô ra, để cô khoá gối trên người mình, tiếp theo đẩy áo ngoài và nội y của cô lên trên.

Bỗng dưng, một cặp thỏ trắng nhỏ mềm mại đang dựng đứng lộ ra ngoài, Hứa Tri Ý nhin không được nhỏ giọng kêu lên một tiếng, đôi mắt trong veo ngập nước hiện lên một tia sợ hãi, Tông Diễn vừa hôn, vừa vuốt tóc cô dỗ dành.

"Đừng sợ, sẽ thoải mái lắm."

Ngay sau đó, lòng bàn tay nóng rực của Tông Diễn bao bọc lấy thịt mềm mượt mà.

Rất non mịn, mềm đến mức không thể tưởng tượng được, dường như chỉ cần anh lơ đãng một tí, khối thịt mềm sẽ chạy thoát khỏi lòng bàn tay.

Hô hấp Tông Diễn trở nên dồn dập, lòng bàn tay cũng dần nắm lại, anh nghe thấy từ trong miệng nhỏ thơm tho của cô gái phát ra những âm thanh rất êm tai, lực tay dường như không thể khống chế được nữa.

Vú non mềm bị anh dùng sức nhào nặn ra đủ loại hình dạng, đến cả núm vú nhỏ hồng hào cũng không buông tha, nó bị kẻ chủ mưu dùng ngón tay vân vê nhẹ, lôi kéo một cách vô tình.

Hứa Tri Ý mở to hai mắt, khuôn mặt trắng nõn ửng đỏ mê người, đôi tay cô bám trên vai Tông Diễn, đầu ngón tay bấu vào da thịt anh, một luồng hơi nóng xa lạ xông vào bụng nhỏ của cô.

Cô nhin không được kêu thành tiếng, nhỏ giọng nức nở khóc: "Đừng....."

Nhưng Tông Diễn sao có thể nghe theo lời cô, anh cúi người,

ngậm lấy núm vú.

Đầu lưỡi ướt đầm linh hoạt dị thường, trong chốc lát bị anh dùng sức mút vào, lát sau lại là kẽ liếm cắn, một bên vú còn lại cũng không bỏ qua.

Rất nhanh, núm vú xinh xắn đã bị anh liếm đến mức dính đầy nước, sưng đỏ đứng thẳng lên, đáng yêu đến phát cứng.

Tông Diễn không chế lực độ, không lưu lại vết cắn.

Anh ngẩng đầu, lại một lần nữa hôn lấy môi cô, đầu ngón tay trượt xuống, xâm nhập vào vùng tam giác non mềm và mỏng manh của cô gái.

Vừa chạm vào đã đụng phải một mảnh ướt át lầy lội.

Tông Diễn bất ngờ trước sự nhạy cảm của cô, ngay sau đó ngón tay anh di chuyển lên xuống một lát rồi rút tay khỏi, ngón trở và ngón cái tách ra, kéo ra một sợi chỉ bạc dính nhớp ở giữa.

"Bé cưng ướt rồi."

Hai mắt Hứa Tri Ý ướt sũng, tựa như bị anh ức hiếp nên rơi nước mắt, cô có chút không thích ứng với cơn sóng tình vừa nhanh lại vừa xa lạ này, giống như có một con kiến bò vào hạ thân, ngứa ngáy đến khó chịu.

Cô vô thức kẹp chân chà xát, d*m thủy đều dính lên quần thiếu niên.

Tông Diễn thở hổn hển, vẻ mặt có chút bất đắc dĩ, cách một lớp quần lót của cô, anh dùng tay cọ lên cọ xuống, cảm giác d*m thủy càng lúc càng tiết ra nhiều hơn, quần lót dường như đã không thể mặc tiếp nữa, sau đó anh đột nhiên dùng tay, chuẩn xác nắm lấy âm đế của cô.

Cơ thể Hứa Tri Ý nẩy nhẹ lên trên, trong đầu xẹt qua một tia sáng màu trắng, một luồng khoái cảm mãnh liệt đến mức nghẹt thở lan khắp cơ thể cô, khiến cô tê dại rùng mình, nhin không được hét lên một tiếng, một lượng lớn d*m thủy phun ra ngào.

Cao trào qua đi, cả người Hứa Tri Ý mềm như bông ngã vào trong ngực Tông Diễn, rơi vào hôn mê.

Tông Diễn buông tay, d*m thủy chảy dọc theo đầu ngón tay anh nhỏ giọt rơi xuống sàn nhà.

Hình như anh cũng không ngờ Hứa Tri Ý sẽ đạt đến cao trào dữ dội như vậy.

961 words

🍷 Chương 3 🍷

Editor: Chu

Sáng sớm hôm sau, gió thổi nhẹ nhẹ, hương hoa thơm lừng len giữa những tiếng chim hót lạnh lót, một tia nắng mặt trời xuyên qua cửa sổ chiếu vào trên sàn nhà, Thất Nguyệt Thất đuổi thân, lười biếng nhảy lên giường, ghé vào trên người Hứa Tri Ý, vừa kêu meo meo, vừa dùng cái đuôi xù lông của mình quét lên mặt Hứa Tri Ý.

Hứa Tri Ý còn đang trong giấc mộng đẩy con mèo nhỏ quấy phá qua một bên, nhỏ giọng nói lầm bầm: "Ai..... Đừng có phá....."

Qua khoảng một hai phút, cuối cùng Hứa Tri Ý cũng nhận ra điều không thích hợp, cô lập tức bật dậy từ trên giường, nhìn Thất Nguyệt Thất đang liếm lông ở bên cạnh, lại nhìn căn phòng sạch sẽ đơn giản trước mặt, rõ ràng đây không phải là phòng ngủ màu mè hoa lá hẹ của cô.

Sao cô lại ở trong của Tông Diễn nhỉ?

Hứa Tri Ý lại cúi đầu nhìn quần áo của mình, thấy vẫn nguyên

vẹn như cũ thì thở phào một hơi, cô tin tưởng Tông Diễn sẽ không làm ra những chuyện quá đáng với mình.

Rốt cuộc hai người là thanh mai trúc mã, từ nhỏ đã mặc chung một cái quần hở đũng lớn lên, cũng coi như là một nửa người thân.

Nhưng cô cảm thấy cơ thể có hơi khó chịu.

Hứa Tri Ý nghĩ, có thể là do sau khi uống say vào tối hôm qua cô đã làm trò điên khùng gì đó.

Cô xuống giường và ra khỏi phòng, vừa lúc chạm mặt với Tông Diễn mới vừa chạy bộ buổi sáng trở về.

Tóc mái trên trán chàng trai ướt đầm mồ hôi, áo thun trắng trên người cũng vì đổ mồ hôi mà trở nên sẫm màu và, đường cong cơ bắp như ẩn như hiện.

Hứa Tri Ý lặng lẽ dời tầm mắt đi, đôi tai trắng nõn hơi đỏ lên.

Không ngờ anh còn có cơ đấy.

Tông Diễn vừa lúc mua bữa sáng ở bên ngoài, anh đưa cho cô, nói: "Ăn xong rồi về?"

"Được."

Hứa Tri Ý không ngại ngần nhận lấy, thấy vậy, Tông Diễn cũng đi vào nhà tắm tắm rửa.

Sau khi Tông Diễn tắm xong đi ra, Hứa Tri Ý vẫn chưa đi, đang ngồi trên thảm ôm Thát Nguyệt Thát.

Hứa Tri Ý rất thích mèo, nhưng vì mẹ Hứa dị ứng lông mèo, nên cô chưa từng nuôi một bé nào, từ khi biết được Tông Diễn mua

một bé mèo màu vàng, số lần cô chạy qua nhà Tông Diễn ngày càng nhiều hơn.

"Tông Diễn, hôm qua mẹ mình có nói gì không?"

Tông Diễn đã đổi một áo thun trắng mới, anh thông thả đi tới, cầm ly nước trước mặt Hứa Tri Ý uống vài ngụm, sau đó mới nói: "Có, dì nói cậu sau này không cần về nhà nữa."

Hứa Tri ý: "..... Ê nhưng mà cái ly này mình vừa dùng qua...."

Cô ngược mắt nhìn chàng trai trước mặt, trên người anh là mùi gỗ mát lạnh quen thuộc, Hứa Tri Ý bất động thanh sắc dùng mũi ngửi ngửi, cô thật sự rất thích mùi hương trên người anh.

Tông Diễn thu hết động tác nhỏ của cô vào mắt, đôi đồng tử đen tuyền xẹt qua một chút ý cười, sau đó bình tĩnh nói: "Thì sao, hồi nhỏ chúng ta còn ăn cùng một cây kẹo mút đấy thôi, ly nước thì tính là gì."

"Ôi đệt, chuyện nhỏ như mèo ngửi vậy mà cậu vẫn còn nhớ?"

Lúc bọn họ năm tuổi, Hứa Tri Ý thêm ăn một cây kẹo mút vị dâu tây, đang ăn ngon lành bỗng thấy Tông Diễn chăm chú nhìn thẳng vào cô, thiếu điều muốn viết hai chữ "Muốn ăn" lên mặt.

Hứa Tri Ý nhớ đến mẹ Tông Diễn luôn nghiêm khắc với anh, chưa bao giờ cho phép anh ăn những món ăn vặt thế này, cảm thấy đồng cảm với anh, Hứa Tri Ý do dự một lúc, lấy cây kẹo đang ngậm trong miệng ra, lịch sự hỏi anh: "Cậu muốn ăn không?"

Trên cây kẹo màu hồng có ánh sáng lấp lánh, là nước miếng của Hứa Tri Ý.

Khuôn mặt nhỏ lạnh lùng của Tông Diễn không có biểu cảm gì,

nhưng lại làm ra hành động đối lập với hình tượng của anh.

Anh trực tiếp ngậm lấy cây kẹo, còn thuận tay đoạt đi.

Hứa Tri Ý sửng sốt một chút, rồi sau đó "Oa" một tiếng khóc lên, cô đã dùng hết số tiền tiêu vặt ít ỏi của mình để mua nó đó!!

Cũng từ ngày đó, cô bắt đầu phát hiện ra thói quen thích ăn ngọt của Tông Diễn.

Trở về hiện thực, Hứa Tri Ý dường như cũng không để tâm đến nữa, cô vượt lòng Thất Nguyệt Thất rồi mới lưu luyến đi về nhà.

Sau khi cô vừa đi, ngôi nhà trống trải lại rơi vào im lặng, chỉ có tiếng ngáy thoai mái thỉnh thoảng phát ra của Thất Nguyệt Thất mới khiến ngôi nhà có tí hơi thở sinh hoạt.

.....

Sau khi ngày nghỉ ngắn ngủi cuối tuần kết thúc, một tuần mới lại bắt đầu.

Hứa Tri Ý cùng Tông Diễn vẫn cùng nhau đến trường như cũ, hai người không học cùng một lớp, nhưng hai lớp cách nhau rất gần, đi bộ vài bước là đến.

Hứa Tri Ý vào lớp, bạn cùng bàn Trần Tiên Tiên liền nói: "Tri Tri, nghe nói lớp A7 khối mình có học sinh mới chuyển đến, nghe nói là con gái."

A7? Không phải là lớp của Tông Diễn sao.

Hứa Tri Ý làm như không để ý, "Chuyển thì chuyển thôi."

Nhưng Trần Tiên Tiên lại cực kỳ tò mò về cô gái này, nắm chặt tay Hứa Tri Ý làm nũng lắc lắc, "Lúc nào rảnh tụi mình đi xem

thử nha? Mình thật sự tò mò, rốt cuộc đây là nhân vật lớn nào lại có thể chuyển tới trong khoảng thời gian này."

"Được được được." Hứa Tri Ý không lay chuyển được cô nàng.

Sau khi ăn cơm trưa xong, hai người đã đi nhìn thử.

Trong lớp A7 lúc này chỉ có vài người, ánh mắt Hứa Tri Ý rơi vào dãy bàn cuối cùng.

Tông Diễn lười biếng dựa vào ghế, vì thời tiết khá nóng, anh không cài hai cúc áo đầu tiên, để lộ ra xương quai xanh tinh xảo, một bàn tay anh đặt trên bàn, thản nhiên nghịch cây bút, thưởng thức đặt bút viết, gương mặt sáng sủa đẹp trai vô cảm, dường như có chút lạnh nhạt và mất kiên nhẫn.

Đứng trước mặt anh là một nữ sinh mặc váy caro ngắn, cô gái có dáng người thon thả, buộc tóc đuôi ngựa cao, đưa lưng về phía các cô, Hứa Tri Ý không thể nhìn thấy diện mạo của cô gái.

"Mình đoán đó chính là học sinh vừa chuyển đến, nhưng nhanh như vậy đã chú ý đến Tông Diễn rồi à?" Trần Tiên Tiên nhỏ giọng nói.

Hứa Tri Ý không nghe rõ bọn họ đang nói gì, nhưng trên mặt Tông Diễn gần như viết ra ba chữ "Mất kiên nhẫn", cô có chút buồn cười.

Đúng lúc này, dường như Tông Diễn cảm giác được điều gì đó, bỗng đứng ngược mặt nhìn về phía cô, tầm mắt hai người tức khắc chạm vào nhau.

Tông Diễn nhướn mày, nói với nữ sinh kia một câu, sau đó anh cầm lấy hộp sữa chua trên bàn rồi đi đến chỗ Hứa Tri Ý, đưa cho cô.

"Hôm nay đến canteen thấy có bán nên tiện thể mua luôn."

Cùng lúc đó, nữ sinh kia cũng nhìn về phía bọn cô.

Là một cô gái xinh đẹp.

Hứa Tri Ý nhận sữa chua, có chút ngoài ý muốn nói: "Không phải chứ, sao hôm nay cậu tốt bụng vậy?"

"Có ngày nào anh trai không tốt à?"

Tông Diễm nói xong, nhịn không được giơ tay xoa đầu Hứa Tri Ý, làm cho tóc cô trở nên bù xù, giống hệt Thất Nguyệt Thất.

Hứa Tri Ý lập tức nổi giận, "Đã nói là không được xoa đầu mình rồi mà! Vốn đã không cao rồi, cứ xoa hoài là không cao lên được nữa đó!"

Tông Diễm cười một tiếng, trong mắt bất giác hiện lên sự cứng chiều.

Trần Tiên Tiên đứng bên cạnh nuốt nước miếng.

Vốn dĩ muốn đến xem học sinh chuyển trường, kết quả lại vô tình gặp phải cảnh này.

1409 words

🍷 Chương 4 🍷

Editor: Chu

Hứa Tri Ý cầm sữa chua cùng Trần Tiên Tiên trở về lớp học, vừa ngồi xuống, Trần Tiên Tiên liền dùng ánh mắt khác lạ nhìn cô, tựa như muốn nói lại thôi.

"Cậu muốn nói cái gì?"

Hứa Tri Ý bất đắc dĩ hỏi thẳng ra.

"Tri Tri, thật ra mình có vấn đề này muốn hỏi cậu từ lâu, nhưng vẫn luôn ngại ngùng không hỏi."

"Đừng úp úp mở mở nữa, muốn hỏi cứ hỏi đi."

"Có phải cậu và Tông Diễn ở sau lưng mình đã lén bên nhau không?"

Nghe vậy, Hứa Tri Ý đang uống sữa chua chút nữa phun ra một ngụm, cô có chút không thể tin nổi: "Không phải, sao cậu lại nghĩ như vậy? Mình và Tông Diễn chỉ là bạn tốt mà thôi."

Trần Tiên Tiên nửa tin nửa ngờ, "Thật sao?"

"Mình có thể nói dối cậu à."

"Vậy tính thế này đi, nếu sau này hai người ở bên nhau, cậu phải mời mình một chầu Hadilao há!"

"Được được được." Hứa Tri Ý trả lời cho có lệ.

Bọn họ sao có thể sẽ ở bên nhau chứ, cô cảm thấy Trần Tiên Tiên suốt ngày cứ tự suy nghĩ lung tung.

.....

Một ngày trôi qua trong trường vô cùng nhanh chóng và phong phú.

Ngày thường, Hứa Tri Ý và Tông Diễn rất ít tiếp xúc ở trường, bởi vì trường học có quy định, nam sinh và nữ sinh thân thiết với nhau đều bị coi là yêu sớm, cho nên hai người chỉ đi học và ra về cùng nhau.

Hiện tại, tiết tự học buổi tối vừa kết thúc, bầu trời lại đổ một trận mưa to không đúng lúc.

Cơn mưa ập đến vừa nhanh vừa dữ dội, hoa cỏ ven đường đều bị tàn phá thảm thê đến mức không nổi nhìn, bỗng dưng cùng với một tiếng "Ầm ầm" vang lên, một tia chớp trực tiếp cắt ngang qua đêm đen hun hút, khiến cho một vài nữ sinh hét lên.

Mặt mày Hứa Tri Ý có chút ủ rũ, cô và Tông Diễn đều không có thói quen mang theo dù, hôm nay mưa lớn như vậy, không biết đến bao giờ mới tạnh.

Cô nhìn chàng trai đang im lặng bên cạnh, "Vậy phải làm sao

bây giờ?"

Tông Diễn: "Chờ một chút đi."

Mưa ngày càng nặng hạt, người xung quanh cũng dần rời đi, mắt thấy cứ đợi như vậy cũng không phải biện pháp.

"Đừng đợi nữa."

Tông Diễn vừa nói xong, trực tiếp kéo tay Hứa Tri Ý vọt vào trong cơn mưa tầm tã.

Dưới ánh đèn đường mờ ảo, những giọt mưa to như hạt đậu thấm vào bộ quần áo mỏng manh, trong lúc hai người chạy nhanh, vô số giọt mưa bắn lên, giày và ống quần đều dính bắn và ướt nhẹp.

Khi chạy đến một ngã tư, hai người lại lập tức ngừng lại.

Khúc đường này đã cũ, nơi gồ lên nơi lại lõm thành ổ gà, vì nhà nước vẫn chưa tu sửa, nên khi mưa to đổ xuống sẽ dễ dàng bị đọng nước.

Tông Diễn không chút băn khoăn, lập tức ngồi xổm xuống, ý bảo Hứa Tri Ý leo lên.

Hứa Tri Ý sửng sốt, nói: "Mình có thể tự đi, nước cũng không....." Quá sâu.

Cô còn chưa nói xong, Tông Diễn đã cắt ngang "Đừng nhiều lời nữa, trèo lên nhanh."

"Được rồi."

Hứa Tri Ý không tình nguyện bò lên, cánh tay rắn chắc của Tông Diễn chỉ dùng chút lực đã dễ dàng nâng cô lên.

Đôi chân mảnh khảnh của Hứa Tri Ý được đặt ở khuỷu tay anh, Tông Diễn dùng sức nâng lên mấy cái, cơ thể hai người càng dựa sát vào nhau.

Do lực theo quán tính đè ép, cặp vú trước ngực Hứa Tri Ý bị ép đến mức biến dạng, cô nhện không được nhả giọng kêu một tiếng, giãy kể tiếp bỗng che miệng mình lại, lỗ tai đều đỏ bừng.

Mất mặt quá đi, cô vừa mới phát ra âm thanh gì vậy?

Hứa Tri Ý thấy Tông Diễn không phản ứng lại, liền thở phào nhẹ nhõm.

May mắn là anh không nghe thấy.

Đôi chân thon dài của Tông Diễn dẫm vào vũng nước, cũng hên là mực nước không quá sâu, hai người đi qua rất nhanh.

Qua khỏi con đường này, chung cư đã ở gần trước mắt.

Lúc này mưa cũng dần nhỏ lại, Tông Diễn thả Hứa Tri Ý xuống, ánh mắt dừng ở trên người cô.

Cô gái trước mắt ướt đẫm cả người, mái tóc đen mềm mại rũ sang một bên, ánh mắt trong veo xinh đẹp hơi sụp xuống, hai hàng lông như đều dính mưa.

Áo phông trắng trên người cô dán sát vào cơ thể, có thể mơ hồ thấy được đường nét của bầu ngực tròn trịa mượt mà.

Tông Diễn im lặng dời mắt đi, yết hầu nhện không được trượt lên trượt xuống.

Vừa rồi anh cảm nhận được sự mềm mại trước ngực thiếu nữ, cũng nghe thấy tiếng kêu phát ra từ trong miệng cô.

Ngọt đến mức anh đã suýt cứng lên.

Hứa Tri Ý sờ túi mình, sắc mặt thay đổi một chút, cô làm như không tin, sờ soạng lại mấy lần, cuối cùng nhìn Tông Diễn bằng vẻ mặt đáng thương, hết như giây tiếp theo sẽ oà khóc, "Tông Diễn, mình bị mất chìa khóa rồi....."

.....

Mẹ Hứa đã dùng chị em của bà đi du lịch vào sáng nay, chỉ để lại một ít tiền tiêu vặt, dặn dò Hứa Tri Ý tự chăm bản thân cho tốt.

Giờ khắc này, Hứa Tri Ý vừa tắm xong và đang lau đầu, quần áo cô đã ướt nhẹp, đành phải mặc ké đồ của Tông Diễn.

Cả người cô không được tự nhiên, bởi vì cô đang thả rong.

Thường ngày ở nhà cô không thích mặc nội y, nhưng bây giờ lại khác, cô đang ở trong nhà Tông Diễn, còn mặc quần áo của anh!

Tông Diễn đã sớm tắm xong ở một phòng khác, anh đưa máy sấy cho cô, khó tránh khỏi việc nhìn thoáng qua hai đỉnh nhô lên trước ngực cô gái.

Anh chợt nhớ tại hôm trước mình vừa chạm qua núm vú nhỏ của cô, rất nhạy cảm, chỉ mới chạm vào đã chảy nước, quần của anh đều bị nước dâm của cô phun ướt đầm.

Cổ họng Tông Diễn nghẹn lại, ánh mắt tối đen, hạ thân dường như vừa ngẩng đầu, anh xoay người đi vào phòng bếp nấu canh gừng, đến khi nấu xong cũng đúng lúc Hứa Trí Ý vừa sấy khô tóc.

Tông Diễn bưng canh gừng nóng hổi đưa cho cô, "Coi chừng bỏng."

"Cảm ơn cậu."

Hứa Tri Ý cầm lấy ly, vừa thổi vừa uống từng ngụm nhỏ, sau khi uống được vài hớp, cô đặt ly lên bàn, ngược mắt lên mới phát hiện Tông Diễn vẫn luôn nhìn mình.

Hứa Tri Ý không thể diễn tả được ánh mắt hiện tại của anh, dù sao bị anh nhìn chăm chăm rất khó chịu.

Đôi tay trắng nõn của Hứa Tri Ý cuộn tròn và đặt trên đùi, mái tóc dài xinh đẹp mềm mại xoã hai bên, khuôn mặt trắng trẻo nhỏ xinh có hơi ửng hồng, đôi mắt ngấn nước mông lung, cô ngồi co người lại, lộ ra sự bất an.

Trầm mặc vài giây, cô nhịn không được mở miệng nói: "Cậu nhìn mình làm gì vậy?"

Tông Diễn đưa lưng về phía ánh sáng, cảm xúc mãnh liệt bị đè nén trong con người hẹp dài đen nhánh, anh nuốt nước miếng, câu trả lời không hề liên quan đến câu hỏi của cô: "Đêm nay cậu ngủ phòng mình đi, phòng ngủ phụ ít khi có người ở nên chưa được quét dọn."

"Vậy..... Cậu thì sao?"

"Mình? Đương nhiên là ngủ trên giường của mình rồi."

Tông Diễn thấy cả người Hứa Tri Ý lập tức cứng đờ, rồi mới cười nói: "Đùa thôi, mình sẽ ngủ sofa."

Hứa Tri Ý cảm thấy rất ngại, đêm nay đã làm phiền anh nhiều lần, cô suy nghĩ một chút, cuối cùng nói: "Nếu không hôm nay bọn mình ngủ cùng nhau đi, đặt một cái gối ở giữa là được, dù sao hồi còn nhỏ chúng ta cũng từng ngủ cùng nhau rồi....."

Lúc nhỏ, số lần hai người ngủ cùng nhau không hề ít, đêm nay cũng chỉ ngủ một giấc mà thôi, không sao cả.

Nghe vậy, Tông Diễn nhìn về phía cô bằng ánh mắt khác thường, cảm xúc nóng rực và cuộn cuộn trong ngực dường như muốn cắn nuốt anh lập tức.

Anh hỏi: "Cậu chắc chắn?"

1426 words

🍷 Chương 5 🍷

Editor: Chu

Cuối cùng, hai người vẫn ngủ chung một giường.

Hôm nay đã quá mệt mỏi nên Hứa Tri Ý tiến vào mộng đẹp rất nhanh.

Nhưng Tông Diễn lại không được dễ dàng như vậy, trong lòng như bị thiêu đốt, trước sau vẫn không bình tĩnh lại được, món điểm tâm anh thích nhất đang ở cạnh bên, nhưng anh không thể ăn mà chỉ có thể ngắm nhìn.

Tông Diễn mở to mắt nhìn trần nhà, chậm rãi thở ra một hơi thật sâu, sau đó hận sắt không thành thép nhìn về phía gương mặt đang điềm tĩnh ngủ của Hứa Tri Ý, nhẹ nhàng hôn lên đôi môi căng mộng của cô.

Đôi môi lạnh lạnh dờn từ cảm đến một bên cổ cô, Tông Diễn mút hôn vài cái, thẳng đến khi nhìn thấy một vết đỏ nhỏ xuất hiện mới vừa lòng nằm về chỗ ngủ của mình.

.....

Đêm nay Hứa Tri Ý ngủ rất ngon, tinh thần và thể lực tốt lên không ít, nhưng Tông Diễn nhìn qua lại có chút uể oải, dưới mắt còn xuất hiện quầng thâm nhàn nhạt.

Lúc Lục Kinh Nhiên trông thấy bộ dạng này của anh, thiếu chút nữa đã cười không thành tiếng, cậu cố ý trêu chọc nói: "Không phải chứ người anh em, tối qua cậu bị hồ ly tinh hút hết dương khí à? Nhìn quầng thâm dưới mắt này, chắc là không sai rồi."

Tông Diễn giật nhẹ khóe miệng, cầm lấy một chai nước khoáng quăng về phía cậu, đôi môi mỏng khẽ mở: "Biến."

Lục Kinh Nhiên bình tĩnh chụp lấy, cả người vui vẻ khi người khác gặp họa, không ngừng cười nhạo anh.

Ngày thường, thời gian học tập và nghỉ ngơi Tông Diễn rất có quy luật, chưa từng xuất hiện tình huống như này, nhưng tối qua anh lại mất ngủ cả đêm.

Ôn hương nhuyển ngọc ở bên cạnh, anh sao có thể ngủ được chứ, đã vậy còn cứng lên rất nhiều lần, nửa đêm hôm qua còn chạy đi tắm nước lạnh.

Anh có thể nhẫn nhịn cả tối đã là tốt lắm rồi.

*

Hứa Tri Ý ở bên kia tinh thần lại rất phấn chấn, thừa dịp học tiết thể dục, cô cùng Trần Tiên Tiên chạy đến quầy bán quà vặt mua kem.

Hai người ngồi dưới gốc đa trăm năm tuổi tận hưởng bóng mát, gió thổi nhẹ nhàng qua, những tia nắng li ti xuyên qua cành lá chiếu lên mặt đất, sau một thoáng lắc lư, vài chiếc lá không chịu

được sức nặng nên đã rời cành và rơi xuống, Hứa Tri Ý nhanh tay lẹ mắt giờ tay bắt lấy chiếc lá vàng khô vừa rụng.

"Tri Tri, chiều nay cùng mình đi xem một trận thi đấu bóng rổ nha."

Hứa Tri Ý quay đầu, nghịch ngợm híp mắt lại, "Để mình đoán xem, thứ cậu thật sự muốn xem chính là người kia nhỉ?"

"Ai nha, cậu biết là được rồi, nói không chừng đến lúc đó Tông Diễm nhà cậu cũng có mặt đấy!"

Khuôn mặt Trần Tiên Tiên phỉm hồng, đẩy khuôn mặt đang ở gần cô nàng ra, ánh mắt đảo quanh.

Nghe vậy, cơ thể Hứa Tri Ý cứng đờ trong nháy mắt, "Không phải, cái gì mà nhà mình, cậu đừng nói bậy."

"Mình nói bậy hồi nào, cậu nhìn râu tây trên cổ cậu đi, ngoại trừ Tông Diễm thì còn ai có thể trồng chứ? Mình đã nhìn thấy từ sớm rồi, chẳng qua là muốn cậu tự khai báo nên không vạch trần thôi."

Dâu tây? Là cái gì vậy?

Vẻ mặt Hứa Tri Ý mơ màng, Trần Tiên Tiên nhìn thấy bộ dạng không hiểu gì của cô, liền đem chiếc gương nhỏ mang theo bên mình đưa cho cô xem, "Cậu tự xem đi, mình không hề lừa cậu."

Hứa Tri Ý cầm gương ngăm nghía, quả thực ở một bên cổ có một vết hồng nhạt nho nhỏ, vì da của cô trắng nõn mịn màng nên dễ dàng thấy được.

Cô nhú nhú mày, dùng tay sờ vài cái, không đau không ngứa, cô lẩm bẩm mở miệng: "Đây là muỗi chích thôi mà, có phải râu tây gì đó đâu."

"Cậu cứ lừa mình đi, mình không tin đồ xấu xa như cậu nữa đâu."

Hứa Tri Ý: "....."

Tối qua đúng là cô đã ngủ cùng một giường với Tông Diễn, nhưng ở giữa hai người có đặt một cái gối đầu, không có ai vượt qua hàng rào, hơn nữa lúc cô thức dậy vào sáng sớm, gối đầu vẫn nằm ở vị trí cũ.

Hứa Tri Ý suy nghĩ, cái này nhất định là do mưu chích.

Với tính tình của Tông Diễn, sao có thể làm ra chuyện khác người.

Buổi chiều tan học, Trần Tiên Tiên lôi kéo Hứa Tri Ý chạy tới sân bóng rổ để giành chỗ, cũng may tốc độ của hai cô nàng khá nhanh, chiếm được chỗ ngồi gần phía trước, sau lưng có rất nhiều nữ sinh đang chạy vào, toàn bộ sân bóng rổ như một cái tổ ong mật, ong ong ong, cực kỳ ồn ào.

Lát sau, cầu thủ của hai đội cũng lần lượt vào sân, tiếng reo hò trong sân bóng rổ càng thêm kịch liệt.

Trần Tiên Tiên dùng tay chạm nhẹ Hứa Tri Ý, "Mình đoán đúng rồi, hôm nay Tông Diễn đến thật kìa."

Nghe vậy, ánh mắt Hứa Tri Ý rơi vào người đang mặc đồng phục thi đấu màu trắng đen của năm ngoái. Dáng người anh cao lớn, khuôn mặt tuấn tú nổi bật, ánh mặt trời xuyên qua cửa sổ chiếu vào, nhuộm vàng mái tóc xoã tung của chàng trai, trong lúc lơ đãng, Hứa Tri Ý thoáng nhìn qua con số "7" sau lưng anh.

Có lẽ do nhìn quá lâu, dường như Tông Diễn cũng cảm giác được, ở trong đám người vẫn có thể tìm được cô đầu tiên, cô

thấy Tông Diễn còn mỉm cười với mình.

Nụ cười mang theo sự lười biếng và có chút bất cần, lại giống như một móc câu, câu đến mức khuấy động tâm can của Hứa Tri Ý.

Hứa Tri Ý vội vàng dời tầm mắt, cô tự động chặn lại tiếng reo hò điên cuồng bên tai, chỉ nghe thấy tiếng đập loạn nhịp của trái tim mình cứ vang lên thình thịch.

Cô sờ lên khuôn mặt nóng bừng của mình, trong lòng có chút buồn bực.

Sao lại thế này, sao tim cô lại đập nhanh đến vậy?

Rất nhanh, trận đấu bắt đầu diễn ra.

Tiếng la hét trên sân bóng rổ vang lên không ngừng, Trần Tiên Tiên cũng nhập cuộc vào trong đó từ sớm, cầm lá cờ nhỏ màu đỏ điên cuồng cổ vũ, tiếng la gần như vỡ giọng.

Đúng lúc nhìn thấy Tông Diễn cướp bóng từ tay đối phương, anh nhảy thêm mấy bước, sau đó thuận lợi ghi một cú ba điểm, tiếng hoan hô trong sân lại càng mãnh liệt hơn.

"A a a a! Tông Diễn đẹp trai quá! Không uống công hôm nay đã đến xem!"

"Lục Kinh Nhiên cũng đẹp trai quá chừng, vừa rồi lúc cậu ấy bật nhảy lên, mình còn nhìn thấy cơ bụng của cậu ấy, không được rồi, chị đây sắp chảy máu mũi!"

Hứa Tri Ý biết hai người kia rất được săn đón, nhưng không nghĩ lại tới mức này, xem ra đa số nữ sinh đến đây đều là vì bọn họ.

Cuối cùng, đội Tông Diễn đã giành chiến thắng với tỉ số là 18:12.

Trước lúc sắp kết thúc, Trần Tiên Tiên kéo Hứa Tri ý rời khỏi chỗ ngồi, chạy về phía phòng nghỉ nằm ở hướng khác.

"Tri Tri, mình muốn đưa nước cho cậu ấy một lần."

"Ok."

Hứa Tri Ý nghĩ đến lát nữa chắc chắn sẽ đụng mặt Tông Diễn, lại nhớ ra hình như mình không mang theo nước.....

Cô dăm chiêu suy nghĩ một chút, vậy đợi lần sau sẽ đưa cho anh.

Lúc hai người đến, nhóm nam sinh cũng vừa đi vào phòng, trên người đều đổ mồ hôi đầm đìa, hormone giống đực xông thẳng vào khoang mũi.

Trần Tiên Tiên lấy hết can đảm đưa chai nước khoáng cho Lục Kinh Nhiên, đối mặt với người mình thích, cô nàng bỗng trở nên lắp bắp, "Lục Kinh Nhiên, này... Đây là mình đưa cho cậu....."

Lục Kinh Nhiên mỉm cười nhận lấy, "Cảm ơn."

Tông Diễn nhìn bọn họ, cuối cùng chuyển sang Hứa Tri Ý "Của mình đâu?"

Hứa Tri Ý: "..... Hì..... Mình quên mang phần của cậu rồi, lần sau mình nhất định sẽ nhớ rõ."

Đôi mắt đào hoa đen dài của Tông Diễn ướm dẫm mồ hôi, chớp mũi cũng lăm tấm ướt, hai người cách nhau rất gần, mùi hương thanh mát quen thuộc lại mạnh mẽ tràn vào mũi cô.

Ánh mắt anh lại dời đến tay Hứa Tri Ý, trong tay cô là một chai

nước đã bị uống phân nửa, anh thẳng tay đoạt lấy, mở nắp rồi rót hơn phân nửa vào miệng mình.

"Úi, cậu....."

Hứa Tri Ý trợn mắt há hốc mồm, cô muốn nói đây là nước của cô.

Đã là lần thứ hai hai người uống chung một chai nước.

Trái tim Hứa Tri Ý hơi thất lại, một loại cảm xúc không tên dâng trào lên.

Cô cảm thấy hiện tại bọn họ rất kỳ lạ, nhưng không thể nói là kỳ lạ ở chỗ nào, hình thức ở chung của hai người vẫn giống với bình thường.

Có lẽ cô đã suy nghĩ nhiều quá rồi.

1584 word

🍷 Chương 6 🍷

Editor: Chu

Hôm nay Tông Diễn vốn không có ý định chơi bóng rổ, nhưng Lục Kinh Nhiên lại nằng nặc lôi kéo anh đến, không ngờ rằng Hứa Tri Ý cũng đến xem, anh lại một lần nữa quang minh chính đại được chiếm tiện nghi của cô, tâm trạng cả ngày tốt lên không ít.

Hứa Tri Ý cùng Trần Tiên Tiên quay về lớp trước giờ tự học.

Ngày hôm qua vốn tưởng chìa khóa đã bị mất, Hứa Tri Ý còn khá bức bối, kết quả hôm nay không hiểu tại sao cô lại tìm thấy chìa khóa trong ngăn kéo, lúc này mới phản ứng lại, hẳn là bản thân đã nhớ nhầm.

Cô nhớ kỹ bài học này, lần sau tuyệt không sẽ lại ẩu tả.

.....

Thời gian trôi qua từng ngày, rốt cuộc chuyến du lịch của mẹ Hứa cũng đã kết thúc, bà vui vẻ đưa một ít đặc sản cho Hứa Tri

Ý, ngoài ra còn có một số đồ dùng nhỏ kỳ lạ, Hứa Tri Ý cảm thấy rất thích.

Nhưng thời gian trôi qua nhanh, cũng nhắc nhở Hứa Tri Ý rằng kỳ thi hàng tháng diễn ra vào cuối tháng chín đang đến gần.

Hứa Tri Ý học lệch nghiêm trọng, những môn khác cô học khá tốt, nhưng lại cực kỳ dở môn Toán học, dù bình thường luôn đứng ở giữa, nhưng thành tích của cô không ổn định, mỗi lần nhắc tới là phiền toái vô cùng.

Nhưng thành tích của Tông Diễn ngược lại rất tốt, hàng năm luôn đứng ở vị trí đầu bảng, anh chính là "con nhà người ta" trong miệng người khác, mẹ Hứa đã không ít lần khen ngợi anh trước mặt Hứa Tri Ý.

Trước mỗi đợt thi trước kia, Hứa Tri Ý đều đợi đến khi cùng đường mới ôm chân Phật, sẽ đi tìm Tông Diễn để mượn vở ghi chép của anh, và kỳ thi lần này cũng không ngoại lệ.

Cô tranh thủ thời gian cuối tuần đến nhà Tông Diễn để chỉnh sửa lại bài vở, nhìn dáng vẻ nghiêm túc của cô, thật sự rất giống một học sinh ngoan ngoãn chăm chỉ.

Tông Diễn ngồi trên sofa, một bên uống nước một bên nhìn dáng vẻ hết sức chú tâm của cô, trong lòng nhin không được muốn cười.

"Hay để mình dạy kèm cho cậu đi, đảm bảo cuối kỳ cậu sẽ nằm trong top mười của lớp."

Top mười của lớp ư?

Đề nghị này thật sự rất hấp dẫn, cô còn không nhớ rõ đã bao lâu bản thân không được lọt vào top mười của lớp rồi.

Hứa Tri Ý trịnh trọng gật đầu: "Được."

Tông Diễn tìm vở ghi chép môn toán của mình đưa cho cô, "Bắt đầu từ cơ bản trước, mỗi ngày hãy học thuộc 20 công thức toán, 20 từ đơn tiếng Anh, mỗi ngày trước khi ngủ hay ôn lại những kiến thức đã học trong ngày một chút, tạm thời cứ như vậy trước đi, mỗi ngày mình sẽ kiểm tra đều đặn, không thuộc thì sẽ bị phạt."

Hứa Tri Ý trợn mắt há hốc mồm.

Không phải chứ, nhiều như vậy ư!?

Cô khóc không ra nước mắt, "Nếu không thuộc sẽ bị phạt gì vậy?"

Tông Diễn lười biếng dựa vào sofa, ánh mắt dừng trên khuôn mặt khóc không ra nước mắt của cô gái, khoé miệng hơi nhếch lên, "Bí mật."

Ngày hôm sau, buổi tối Hứa Tri Ý thực sự đến tìm Tông Diễn.

Hôm nay cô đã giành ra ít thời gian trong ngày để học thuộc lòng, đầu óc đều sắp nổ tung, thật ra đã nhớ rõ được đa số, nhưng cô lại hay quên công thức toán học, nên sợ đến lúc đó bản thân sẽ đọc sai.

Tông Diễn hôm nay cố tình đeo một cặp kính gọng bạc, bàn tay thon dài cầm một cuốn sách cuộn tròn, đã vậy còn rất ít nói cười, dáng vẻ nhã nhặn và cẩn trọng có vài phần giống với hình ảnh của một giáo viên.

Hứa Tri Ý ngồi đằng hoàng trước mặt anh, trong lòng lại có chút lo sợ bất an, y hết học sinh tiểu học.

"Ok, định lý Cosin trong tam giác."

Hứa Tri Ý nhanh chóng tìm kiếm lại trong đầu, đầu óc lộn xộn như bã đậu, suy tư một hồi lâu, cuối cùng mới miễn cưỡng đọc một chuỗi công thức.

"À..... $\cos A = \frac{b^2 + c^2 - a^2}{2bc}$"

Tông Diễm gõ quyển sách trong tay lên bàn vài cái, Hứa Tri Ý sợ tới mức giật mình, bỗng dưng nghe thấy anh vô tình nói: "Cậu tự nghĩ ra à? Cho thêm một cơ hội nữa đây."

"Ừm..... $\cos A = \frac{b^2 + c^2 - a^2}{2bc}$?"

Trên trán Tông Diễm nổi gân xanh, anh gõ sách lên bàn một lần nữa, "Sai rồi." Cuối cùng, lấy một tờ giấy trắng và một hộp mực đóng dấu, dưới ánh mắt mơ màng của Hứa Tri Ý, nói: "Sai một lần đóng dấu một lần."

Hứa Tri Ý bấu môi, tủi thân ấn dấu tay xuống.

Tông Diễm hỏi tổng cộng 10 công thức, nhưng Hứa Tri Ý chỉ trả lời đúng 6 cái, điều này đồng nghĩa với việc phải nhận 4 hình phạt.

Cô có chút chán nản, cảm thấy trí nhớ của mình thật sự đã bị chó ăn.

Hứa Tri Ý nhìn lên trần nhà, không còn luyến tiếc với cuộc sống, "Cậu muốn phạt mình bằng cách nào?"

Hình phạt chắc cũng chỉ đơn giản là ghi chép lại công thức vài lần, hoặc phạt làm thêm một ít bài tập, nhưng điều này cũng chỉ giới hạn trong ý nghĩ của Hứa Tri Ý mà thôi.

"Trước cú thiếu lại đi, chờ mình nghĩ kỹ sẽ phạt cậu sau."

Hứa Tri Ý: "....."

Được rồi, hiện tại cậu là người lớn nhất.

Hứa Tri Ý cứ như vậy bình yên vô sự vượt qua mấy ngày, cho dù trong lúc đọc sách, sau khi kết thúc tiết tự học vào buổi tối mỗi ngày, cô đều dành ra vài phút đi đến chỗ Tông Diễn học thuộc từ đơn và công thức, qua những ngày tháng tích lũy, hình phạt cô thiếu anh cũng tăng dần lên đến 8 cái, nhưng xác suất quên bài cũng từ từ giảm bớt.

"Thầy Tông, hôm nay thầy có hài lòng về em không?"

"Cũng không tệ lắm, đầu óc đã phát triển hơn rồi."

Hứa Tri Ý: "....."

Phải nhận nhận, hiện tại anh đang là "Thầy giáo" của cô.

"Nghĩ xem muốn được thưởng gì? Tạm thời thầy sẽ thoả mãn em một chút."

Ngón tay thon dài của Hứa Tri Ý gãi cằm, trầm ngâm một lát, nói: "Ừm..... Mình muốn ăn kẹo mút, muốn ăn kem, còn muốn uống nước mận chua."

"Chỗ thầy có kẹo que này, muốn ăn không?"

"Hửm?"

Hứa Tri Ý có chút mờ mịt nhìn về phía anh, lại phát hiện vẻ mặt của anh có chút không thích hợp.

Tông Diễn tựa lưng vào ghế, đôi mắt đen láy hẹp dài không hề chớp nhìn cô, ánh mắt không được trong sáng cho lắm, giống với một cái móc câu, khiến tim Hứa Tri Ý rung động đôi chút.

Một tay anh vuốt ve lên xuống cái bụng xù xì đầy lông của Thất Nguyệt Thất.

Tay Tông Diễn rất đẹp, khớp xương rõ ràng, thon dài như ngọc, nhưng nhìn động tác di chuyển tới lui của anh, Hứa Tri Ý nhận thấy có chút gì đó khác thường.

Mãi đến khi vô tình nhìn thoáng qua tinh hoàn của Thất Nguyệt Thất, lúc này cô mới hiểu ra, khuôn mặt "bùm" một tiếng đỏ bừng.

Hứa Tri Ý bỗng đứng đứng lên, "Mình, mình về trước nhé."

Cô gần như chạy trốn chết.

Rốt cuộc cũng về tới phòng mình, nhưng nhiệt độ trên mặt Hứa Tri Ý vẫn không giảm xuống, trong lòng phát điên muốn chết được.

Tông Diễn thật sự thay đổi rồi, hiện tại còn bắt đầu nói với cô về những chuyện tục tĩu, có phải là vì quá cô đơn nên anh muốn yêu đương không?

Hứa Tri Ý im lặng suy nghĩ trong lòng, hiện tại cũng nên giới thiệu đối tượng cho anh rồi.

1340 words

🍷 Chương 7 🍷

Editor: Chu

Kỳ thi hàng tháng cuối cùng cũng đến, Hứa Tri Ý vẫn đi thi như thường lệ, sau hai ngày thi, thật ra cô không lo lắng lắm, nhưng lại có chút mệt mỏi.

Cảm giác đầu óc bị đào rỗng.

Trường trung học Du Giang thông báo kết quả cũng rất nhanh, khoảng hai ba tuần đã biết điểm, mỗi lần có kết quả, trường học sẽ dán phiếu điểm ở bảng thông báo để mọi người đến xem.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Hứa Tri Ý vẫn tiếp tục nhìn thấy tên Tông Diễn đứng ở vị trí đầu tiên, nhưng xếp sau anh lại là một cái tên hoàn toàn xa lạ -- Mạnh Dao.

"Nếu mình đoán không sai, Mạnh Dao chắc là học sinh vừa chuyển đến."

Trần Tiên Tiên bên cạnh nói.

"Mình còn nghe nói trước kia cậu ta học ở trường cấp ba tư thực, nhưng không biết vì lí do gì lại chuyển tới trường công lập của chúng ta."

"Đỉnh của chóp vậy." Hứa Tri Ý không nhận được khen ngợi.

Trần Tiên Tiên trợn to mắt, hận không thể rèn sắt thành thép, "Lợi hại chỗ nào, cậu không cảm thấy nguy hiểm à? Không cần nghĩ cũng biết, cậu ta chắc chắn có ý với Tông Diễn, hơn nữa lớp bên đó đều nói Mạnh Dao thường xuyên quấy lầy Tông Diễn không buông đấy, cậu không lo lắng thật sao?"

"Lo lắng? Có cái gì phải lo lắng, mình vui vẻ còn không kịp."

Trần Tiên Tiên: "....."

Thôi, cô nàng không muốn khai sáng cho cái người chậm hiểu trong chuyện tình cảm này nữa.

Ngoài mặt Hứa Tri Ý tỏ ra bình tĩnh, nhưng trong lòng dường như tràn ngập một luồng cảm xúc không thể diễn tả được, cảm xúc xa lạ kia chỉ thoáng qua trong lòng cô, muốn bắt cũng không thể bắt được.

Thành tích ở lớp của Hứa Tri Ý tiến bộ hai bậc trong lần này, cô nghĩ rằng dù chỉ hai bậc cũng là tiến bộ, lập tức nói tin tốt này cho Tông Diễn nghe.

Cô tranh thủ thời gian tan học đến tìm Tông Diễn, nhưng lại không thấy ai khác, mãi đến khi có một giọng nữ trong trẻo dịu dàng vang sau lưng.

"Cậu tìm Tông Diễn sao?"

Hứa Tri Ý theo bản năng xoay người, đứng trước mặt cô chính là học sinh chuyển trường - Mạnh Dao.

Mạnh Dao rất đẹp, da trắng mặt xinh, dáng người yếu điệu, nói chuyện đầm đăm, có hơi giống với hình tượng nữ thần điệu dàng.

"Tông Diễn đến văn phòng rồi."

"À, cảm ơn."

Sau khi Hứa Tri Ý lịch sự nói cảm ơn, đang chuẩn bị rời đi lại bị Mạnh Dao ở phía sau gọi lại.

"Hứa Tri Ý.... Cậu có thể giúp tôi chuyện này không?"

Hứa Tri Ý có chút ngạc nhiên, không ngờ rằng Mạnh Dao còn thăm dò kỹ càng về mối quan hệ giữa cô và Tông Diễn.

Mạnh Dao kéo cô đến chỗ ngoặt cầu thang, nơi đây ít người qua lại.

"Tôi rất thích Tông Diễn, cậu là bạn thân của cậu ấy, có thể giúp đỡ tác hợp cho bọn tôi không? Tạo cho bọn tôi cơ hội ở chung nhiều hơn một chút."

Mạnh Dao thể hiện rất rõ ý muốn của mình, Hứa Tri Ý trầm mặc không nói, đột nhiên nhớ tới chuyện xảy ra vào buổi tối ngày đó.

Hành động gần đây của Tông Diễn quả thật càng ngày càng kỳ quái, tuy rằng cô là kiểu người chậm hiểu ở phương diện tình cảm, vẫn có thể nhận ra nếu mọi chuyện cứ tiếp diễn như vậy, thật sự sẽ có vấn đề xảy ra.

Cô cảm thấy có lẽ là mùa xuân của Tông Diễn tới rồi nên mới muốn yêu đương, rốt cuộc cũng đang ở độ tuổi tinh lực tràn trề, phần lớn nam sinh đều khó có thể kiềm chế dục vọng trong lòng.

Mạnh Dao thấy cô không đáp, bèn nói tiếp: "Cậu là bạn thân của cậu ấy, chắc hẳn biết rõ cậu ấy thích gì nhỉ? Tuy rằng bây giờ Tông Diễn vẫn chưa thích tôi, nhưng lửa gần rơm lâu ngày cũng sẽ bén thôi."

Cô ta luôn cố tình nhấn mạnh hai chữ "Bạn thân", nhưng sau khi nghe xong, không hiểu sao trong lòng Hứa Tri Ý lại có chút bực bội.

"Cậu muốn tôi giúp thế nào?"

Khoé miệng Mạnh Dao cong nhẹ lên, "Không phải hai cậu luôn học nhóm cùng nhau sao? Lần sau để tôi học cùng với cậu ấy đi, đúng lúc tôi cũng muốn thuê một căn hộ ở gần tiểu khu của các cậu."

Cuối cùng, Hứa Tri Ý vẫn đồng ý.

Trước khi vào tiết tự học buổi tối, cô thừa dịp Tông Diễn không có mặt, lặng lẽ đặt tờ giấy do mình viết lên bàn anh, bên trong toàn viết về những bất hoà và lý do của nó sau khi cô ở cùng anh.

Sau khi Tông Diễn đi WC xong, liền nhìn thấy tờ giấy hồng nhạt quen thuộc nằm trên bàn, khoé miệng anh nhếch lên, có chút mong chờ mở tờ giấy ra, đợi đến khi đọc xong nội dung, khoé miệng đang nhếch lên của anh bỗng nhiên xụ xuống.

Vừa tan học anh đã đi tìm Hứa Tri Ý, nhưng lại không tìm thấy cô, Tông Diễn tức giận đến mức tái mặt.

Sau khi kết thúc tiết tự học buổi tối, Hứa Tri Ý cố ý kéo dài thời gian, sau khi thấy đã đến lúc thì mới chậm rãi rời khỏi lớp học.

Xui thay lại nhìn thấy có một đôi nam nữ đang đi cách đó không

xa, bất kể trong hoàn cảnh thế nào, đều thu hút toàn bộ ánh nhìn, vô cùng xứng đôi.

Xem ra Tông Diễn cũng có chút hảo cảm đối với Mạnh Dao.

Hứa Tri Ý chân chừ đứng tại chỗ vài phút, mãi đến khi không còn nhìn thấy bóng dáng hai người kia mới đi về phía cổng trường.

Sau khi thông suốt tất cả, lần đầu tiên cô cảm thấy việc về nhà một mình rất cô đơn.

Lúc đang đi, Hứa Tri Ý bỗng nghe thấy có tiếng bước chân vang lên ở phía sau, trong lòng cô lo lắng một chút, ngoảnh đầu về sau nhìn thử lại không nhìn thấy bất cứ ai.

Con đường này coi như cũng đã cũ, là một địa đạo* có chút linh thiêng, chỉ điểm này thôi đã đủ để người ta không dám đi qua nhiều, ngày thường cô đều đi về cùng Tông Diễn nên không chú ý đến vấn đề này.

*(*địa đạo: kiểu đường hầm chui cho người đi bộ)*

Hứa Tri Ý có chút sợ hãi trong lòng, cô tự an ủi bản thân, bước đi nhanh hơn, mà tiếng bước chân phía sau cũng theo đó dồn dập hơn.

Bên tai là tiếng trái tim đập loạn đến mức sắp nhảy khỏi lồng ngực, trong đầu Hứa Tri Ý không khỏi nghĩ tới những vụ án giết người từng xem qua trước kia, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Bước chân của cô càng lúc càng nhanh, nhận thấy nguy hiểm đang tới gần, cô sợ tới mức trực tiếp chạy vụt lên.

Xong rồi xong rồi, cô sẽ không bỏ mạng tại đây chứ?

Bỗngưng một bàn tay to lớn nóng rực bắt lấy cổ tay gầy gò của Hứa Tri Ý, kéo cô vào trong ngực mình.

Tông Diễn phát hiện cơ thể của cô gái nhỏ vẫn luôn run rẩy, anh cúi đầu nhìn cô: "Cậu chạy cái gì?"

Khi Hứa Tri Ý cảm giác có người nắm lấy mình, cả người đều rơi vào tuyệt vọng, nhưng lúc nghe thấy giọng nói quen thuộc kia, nước mắt của Hứa Tri Ý liền trào ra.

Cô vừa khóc vừa nói: "Cậu làm mình sợ muốn chết..."

Sắc mặt Hứa Tri Ý vào giờ phút này tái nhợt không còn chút máu, tóc mái trên trán có chút lộn xộn, hai mắt đỏ rực ướt đẫm, chóp mũi nhỏ tinh xảo cũng hồng lên, giống như một con thỏ nhỏ bị dọa sợ.

Tông Diễn giật giật khoé miệng, dùng tay nhẹ nhàng lau nước mắt cho cô: "Rõ ràng là nhất gan muốn chết, lại còn muốn đẩy tôi cho người khác."

"Cậu nói xem, có phải cậu nên bị phạt không?"

Hứa Tri Ý đáng thương lắc đầu, "Không phải... Mình không có...."

Mới trải qua một trận kinh sợ, đầu óc của cô bây giờ trở nên hỗn loạn, không còn biết bản thân đang nói gì.

Tông Diễn phì cười, "Xem ra phải để cậu nhớ kỹ hơn mới được."

Hứa Tri Ý đột nhiên cảm giác được có một bàn tay nắm lấy cầm cô, còn chưa kịp định thần lại, một đôi môi lạnh lạnh đã dán lên môi cô.

Hứa Tri Ý không tin mà mở to hai mắt, đôi tay đặt lên ngực anh dùng sức đẩy ra, nhưng người trước mặt lại ôm chặt cô vào

trong lòng, một tay khác giữ chặt cái ót của cô.

Đôi mắt cô gái mông lung, muốn mở miệng nói chuyện, lại bị đầu lưỡi ẩm ướt át thừa dịp tiến vào.

Sau khi xác định được mục tiêu, lập tức bắt lấy đầu lưỡi nhỏ của cô.

Tông Diễn khép hờ đôi mắt, anh quan sát vẻ mặt của Hứa Tri Ý, đầu lưỡi không chút do dự, chiếm đoạt lãnh địa của cô.

Đầu lưỡi linh hoạt tùy ý càn quét trong khoang miệng cô, dường như anh đã hạ quyết tâm, mạnh mẽ dùng sức mút đầu lưỡi cô, tại một nơi yên tĩnh thế này, nếu có người nào đó đi qua, khẳng định sẽ nghe thấy âm thanh "chặc chặc" vô cùng ái muội.

Hứa Tri Ý cảm thấy đầu lưỡi hình như không thuộc về cô nữa, nó vừa đau vừa tê dại, bên tai còn có tiếng tim đập loạn xạ, cô không thể phân biệt được âm thanh này là của cô hay là anh.

Không biết qua bao lâu, Tông Diễn rút cuộc cũng buông cô ra.

Đôi môi ẩm ướt và nóng bỏng của anh hôn một đường từ khoé môi lên đến vành tai của cô, giọng nói khàn khàn trầm thấp: "Về sau còn như vậy nữa không?"

Cả người Hứa Tri Ý bị hôn đến mức mềm nhũn vô lực, sắc mặt tái nhợt vừa rồi đã trở nên ửng đỏ lạ thường, đôi mắt ẩm ướt như chứa một tầng sương mù mênh mông, đôi môi no đủ được phủ một lớp ánh sáng lấp lánh lưu lại sau nụ hôn triền miên của hai người.

Cô lắc đầu một cách yếu ớt, nói năng không lưu loát, "Không, không còn....."

Con người đen láy và sâu thẳm của Tông Diễn mờ ám, dục vọng

không ngừng kêu gào điên cuồng trong lòng, anh mạnh mẽ áp chế sự xúc động, kéo cánh tay mềm mại của Hứa Tri Ý, cùng nhau đi về nhà.

1827 words

🍷 Chương 8 🍷

Editor: Chu

Một đêm kia, bóng đêm vô ngần, tối tăm không thấy trăng sao, bầu trời thành phố Du Giang đổ cơn mưa nhỏ tí tách.

Những hạt mưa dày đặc trong veo ào ào gột rửa vạn vật.

Tiếng mưa hỗn loạn y hệt với nội tâm của Hứa Tri Ý.

Cô mất ngủ nửa đêm.

Nhớ lại từng khoảnh khắc xảy ra trong quá khứ cùng với Tông Diễn, cô bỗng phát hiện dường như từ trước đây bản thân chưa bao giờ hiểu được những suy nghĩ trong lòng anh.

Tông Diễn đã vượt giới hạn.

Và lý do khiến anh làm vậy là gì?

Hứa Tri Ý phiền muộn ngẫm nghĩ.

Chẳng lẽ Tông Diễn thích cô ư? Nhưng bọn họ rõ ràng lớn lên cùng nhau, mối quan hệ tốt hơn cả bạn bè, cả hai đều xem đối phương là một nửa người thân của mình.

Tại sao mọi chuyện lại trở nên thế này.....

.....

Sáng sớm hôm sau, Tông Diễn đến tìm Hứa Tri Ý sớm hơn thường ngày 10 phút, sợ cô lại lén chạy đi trước.

Bình thường Hứa Tri Ý luôn riu rít trò chuyện suốt cả đoạn đường, nhưng hôm nay lại một mực im lặng, trước sau vẫn duy trì một khoảng cách nhất định với Tông Diễn.

Tông Diễn rũ mắt, nhàn nhạt liếc nhìn Hứa Tri Ý đang thất thần bên cạnh, ánh mắt tối sầm trong nháy mắt, quanh người toả ra làn hơi lạnh lùng và có chút mất hứng.

Hứa Tri Ý không biết rốt cuộc tối qua mình đã ngủ vào lúc nào, quàng thâm dưới mắt khá nặng, hiện tại cô không biết nên nói chuyện với Tông Diễn thế nào.

Chỉ cần một trong hai người vượt qua ranh giới này thì sẽ rất khó trở lại quá khứ.

Đầu óc của cô bây giờ đang rối tung rối mù.

*

Sau khi kết quả của kỳ thi hàng tháng được công bố, lớp học sẽ dựa vào thành tích để thay đổi chỗ ngồi. Thứ hạng của Hứa Tri Ý và Trần Tiên Tiên không chênh lệch bao nhiêu nên lại may mắn được xếp ngồi cùng bàn, nhưng bạn học ngồi ở bàn trước và bàn sau hai người lại bị thay đổi.

Chỗ ngồi phía trước là Trương Vân Phong, dù học tập rất chăm chỉ nghiêm túc nhưng thành tích trước sau vẫn không tiến bộ, sau lưng thì là Chu Ngạn cả ngày luôn thích pha trò, nếu không làm cậu ta chính là học sinh năng khiếu.

Advertisement

Chu Ngạn rất lảm lời, nói chuyện có chút buồn cười, suốt ngày luyên thuyên không ngớt miệng, còn Trương Vân Phong nhìn qua trông giống một con mọt sách, nhưng cách ăn nói lại có ý tứ.

Bọn họ nhanh chóng lập thành một nhóm.

Hứa Tri Ý hiếm khi đến tìm Tông Diễn trong khoảng thời gian này, tuy rằng hai người vẫn đi học và ra về cùng nhau, nhưng Hứa Tri Ý đã ít nói hơn hẳn, dường như luôn cố tình tránh né Tông Diễn.

Hôm nay chủ nhiệm lớp cô có việc nên nhờ giáo viên thể dục đứng lớp dùm một tiết, không ngờ tiết thể dục này lại học chung với lớp Tông Diễn.

Hứa Tri Ý đã sớm phát hiện có một ánh mắt nóng rực luôn nhìn mình, nhưng cô cố tình làm ra vẻ không nhìn thấy, đùa giỡn nảy lửa với bạn học thân thiết bên cạnh.

Trần Tiên Tiên dùng cánh tay chạm chạm vào Hứa Tri Ý, trêu chọc nói: "Cậu không đi tìm Tông Diễn chơi sao? Người ta vẫn luôn nhìn cậu kìa."

"..... Mình không thèm....."

"Ê! Hai cậu muốn đánh cầu lông cùng không? Đúng lúc còn thiếu người này." Chu Ngạn ở một bên lớn giọng rủ rê.

Hứa Tri Ý chớp chớp mắt, kéo Trần Tiên Tiên đi qua: "Đi thôi, chúng ta đi đánh cầu lông."

Tông Diễm thấy cô nói cười cùng hai nam sinh khác. Sắc mặt của anh trở nên khó coi, đôi mắt đen láy như đang chứa đầy cảm xúc u ám, trong lòng không hề gợn sóng, tựa như có một gốc cỏ dại điên cuồng sinh trưởng, từng ngọn cây quăn quanh trái tim lạnh giá của anh, đục vọng mãnh liệt dường như sắp bùng nổ và bộc lộ ra ngoài.

Hứa Tri Ý chơi được một lúc đã mệt chết được, Chu Ngạn cười nhạo cô là đồ ăn hại, Hứa Tri Ý trừng mắt liếc cậu ấy một cái.

Trên người cô đổ một ít mồ hôi, cảm giác dính nhớp rất khó chịu, cô nói với Trần Tiên Tiên một tiếng, sau đó chạy đến toilet dùng nước lạnh để hạ nhiệt.

Hứa Tri Ý lấy tay hứng nước rồi tát lên mặt, chờ đến khi cô ngẩng đầu lên, bỗng dưng thấy Tông Diễm đứng dựa vào tường ung dung nhìn cô qua tấm gương toilet, cũng không biết anh đứng đây bao lâu rồi.

Không biết vì sao, Hứa Tri Ý cảm thấy ánh mắt của anh có chút đáng sợ, nhìn qua liền cảm thấy vô cùng áp lực.

Cô giả vờ bình tĩnh lắc lắc bọt nước trên tay, mím môi: "Cậu cũng đi WC à? Mình ra ngoài trước nhé, Tiên Tiên còn đang đợi."

Dứt lời, Hứa Tri Ý đang định rời đi, giây tiếp theo lại bị một bàn tay to nóng rực nắm chặt lấy cổ tay cô, kéo cô vào phòng vệ sinh.

Động tác của Tông Diễm rất thô bạo, Hứa Tri Ý không đứng vững, trực tiếp ngồi lên nắp bồn cầu, cô có chút hết hồn, trái tim

đập cực nhanh, muốn đứng lên nhưng lại bị Tông Diễn đè lên bả vai gây gò.

"Tông Diễn....."

Hứa Tri Ý nhỏ giọng gọi anh, trong đôi mắt bất giác hiện lên vẻ cầu xin.

"Rốt cuộc cũng chịu gọi mình rồi à?"

Trong khoảng thời gian này, cô luôn cố tình trốn anh, Tông Diễn vẫn luôn nhẫn nhịn, nhưng khi nhìn thấy cô nhiệt tình thân thiết với tên con trai khác, anh thật sự không chịu đựng nổi nữa.

Anh cảm thấy mình đã nuông chiều cô quá rồi.

Hứa Tri Ý né tránh anh mắt mang theo sự xâm lược của anh, cô cúi đầu mím môi, giọng nói trở nên mềm mại: "Cậu.. Có thể thả mình ra ngoài trước được không? Bọn mình đổi một chỗ khác rồi nói chuyện?"

Hiện tại không phải là lúc tỏ ra cứng rắn, cô nên dùng giọng điệu ôn tồn nói chuyện với anh.

Tông Diễn không đáp lại, rũ mắt nhìn xoáy tóc trên đỉnh đầu của cô, hai hàng mi nhỏ dài và dày dặn che đi sự u ám trong mắt anh.

Trong nháy mắt, anh thật sự rất muốn nhốt cô lại, dùng còng khoá cổ chân cô, sau đó dùng vải trắng che lại đôi mắt trong veo sáng ngời, để lộ cơ thể xinh đẹp trắng nõn, cầu xin anh làm cô.

Hứa Tri Ý chờ mãi không thấy anh đáp lại, cô từ từ ngẩng đầu lên, bỗng dưng có một chiếc bóng ập xuống đỉnh đầu, trong một giây kia, cô chỉ nhìn thấy đôi mắt đỏ rực nham hiểm của Tông

Diễn.

Trên môi truyền đến hơi thở lạnh lạnh và cảm giác mềm mại, Hứa Tri Ý mở to hai mắt, muốn giơ tay đẩy anh ra nhưng bị Tông Diễn khoá chặt đôi tay, anh dùng sức giữ chặt ở sau gáy, trong miệng bị tùy ý càn quét vô cùng thô bạo.

Đầu lưỡi nóng bị anh mạnh mẽ ngậm lấy, giữa khoang miệng tràn ngập hương bạc hà nhàn nhạt thanh mát.

Hứa Tri Ý vẫn dùng sức chống cự như cũ, trong lúc hai người va chạm với nhau, phát ra tiếng động nho nhỏ.

Có lẽ tư thế có chút khó chịu, Tông Diễn bế hai chân cô lên, đổi thành anh ngồi trên bồn cầu, còn Hứa Tri Ý bị bắt ngồi trên đùi anh.

Hai mắt Hứa Tri Ý đỏ bừng, gương mặt trắng trẻo non mịn phỉếm hồng, đôi môi hồng nhuận bị hôn đến mức sưng đỏ, hai tay cô đều bị Tông Diễn dùng một tay cố định chặt chẽ ở sau người, bộ ngực ưỡn nhẹ về phía trước, lộ ra chiếc cổ thiên nga mảnh khảnh tinh tế, giống như một cô gái bị ép buộc hiến tế cho Satan.

Tông Diễn tại giờ khắc này rất xa lạ, như đã thay đổi thành một người khác, hai tròng mắt đỏ lên, thần sắc đầy sự hung ác nham hiểm âm đạm, môi anh cũng trở nên hồng hào lạ thường vì nụ hôn triền miên vừa rồi.

Có một căn bệnh mang tên hưng phấn.

Advertisement

Như nọc độc phun ra từ lưỡi rắn, dường như giây tiếp theo sẽ

cắn lên cần cổ tinh tế của cô gái.

Đầu óc Hứa Tri Ý vẫn còn giữ được một chút tỉnh táo, cô nhẹ nhàng lắc đầu, "Tông Diễn..... Chúng ta không thể làm như vậy....."

"Tại sao lại không thể?"

Môi Tông Diễn hôn một đường từ cằm cô thẳng đến vành tai, anh nghe thấy cô gái nhỏ nói ra một "Chúng ta là bạn bè", giây tiếp theo, răng nanh bén nhọn của anh không chút do dự cắn lên vành tai non mềm của cô.

Hứa Tri Ý đau đến mức hít vào một ngụm khí lạnh, bên tai truyền âm thanh khàn khàn trầm thấp của chàng trai, lời lẽ hung hăng và quái đản.

"Con mẹ nó, ai muốn làm bạn bè của cậu."

"Tôi biểu hiện còn chưa đủ rõ ràng sao?"

1590 words

🍷 Chương 9 🍷

Editor: Chu

Hứa Tri Ý mơ màng trở lại lớp học, cả người mất hồn mất vía.

Cô nhớ lại khoảnh khắc mình đi ra trước toilet vừa rồi, trong lúc vô tình nhìn thoáng bản thân trong gương.

Đôi má hồng đào, hai mắt ửng đỏ, những sợi tóc trên trán rơi lộn xộn bên má, cúc áo trên cổ không biết đã cởi ra khi nào.

Cô càng cảm thấy bối rối, trái tim cô càng hỗn loạn hơn.

*

Bắt đầu từ hôm đó, cả hai dường như lại một lần nữa rơi vào chiến tranh lạnh.

Hai bên không ai tìm ai, cũng không còn đi học và ra về cùng nhau nữa.

Tuy nói là không đi chung, nhưng Hứa Tri Ý biết, ngày nào Tông

Diễn cũng lặng lẽ đi theo phía sau cô.

Hứa Tri Ý rất chậm chạp trong phương diện tình cảm, đối mặt với hành động vượt qua ranh giới của Tông Diễn, lần nào cô cũng không biết nên đối diện với anh thế nào, giữa hai người hình thành một vách ngăn, dù muốn quay lại quá khứ cũng khó khăn vô cùng.

Thành phố Du Giang đã vào thu, thời tiết thay đổi lúc nóng lúc lạnh thất thường, Hứa Tri Ý rất thích mở cửa sổ khi ngủ vào buổi tối, có lẽ là gió đêm quá lớn nên bị cảm lạnh, thể trạng của cô khiến cô sinh bệnh ngay lập tức.

Trận ốm này rất dữ dội, Hứa Tri Ý mềm như bông nằm ở trên giường, đầu phát sốt, còn cổ họng lại đau nhức, đến cả nói chuyện cũng khó khăn.

Vì lý do công việc, mẹ Hứa đã đi công tác ở nơi khác, trong nhà cũng không có thuốc trị cảm, khiến cô có chút khó chịu trong lòng.

Mỗi lần bị bệnh, cảm xúc của Hứa Tri Ý đều trở nên cực kỳ yếu đuối.

Ba mẹ đã ly dị khi cô còn rất nhỏ, mẹ Hứa dẫn theo cô đến sống trong căn nhà quanh quẩn này.

Do công việc quá bận rộn, mẹ Hứa không có nhiều thời gian chăm sóc cô, cũng may từ nhỏ Hứa Tri Ý đã ngoan ngoãn hiểu chuyện, sẽ không gây ra chuyện phiền toái gì, mỗi lần sinh bệnh, rõ ràng rất muốn được mẹ bảo bọc quan tâm, nhưng nghĩ đến vì cô mà mẹ phải một mình bôn ba cực nhọc bên ngoài, Hứa Tri Ý đều im lặng, không hề than thở dù chỉ một tiếng, nhưng cô lại thường xuyên tìm đến Tông Diễn vào những lúc thế này.

Từ khi còn nhỏ Tông Diễn đã tựa như một người lớn, mỗi lần

Hứa Tri Ý bị bệnh, anh không hề do dự dẫn cô đến phòng khám xem bệnh, chăm sóc chu đáo như mẹ cô.

Gia đình Tông Diễn cũng rất đặc thù, từ nhỏ đến lớn, phần lớn thời gian đều chỉ có mình anh sống trong căn nhà cô tịch lạnh lẽo này, Hứa Tri Ý rất ít khi nhìn thấy ba mẹ anh, vì vậy Tông Diễn cũng học được cách chăm sóc bản thân từ rất sớm.

Đầu óc Hứa Tri Ý mơ mơ màng màng, cô duỗi tay mò kiếm di động ở tủ đầu giường, theo bản năng gọi một cuộc điện thoại, đối phương nhận máy rất nhanh, nhưng lại chậm chạp không lên tiếng.

Hứa Tri Ý có chút tủi thân, "Tông Diễn....."

"Mình bị bệnh rồi....."

.....

Hứa Tri Ý không biết Tông Diễn đã đến đây từ lúc nào, cả người cô nóng đến mức mơ hồ, chỉ lơ mơ nhớ rõ chàng trai này đã dịu dàng dứt thuốc cho cô, cẩn thận dùng khăn giúp cô lau mình.

Đầu Hứa Tri Ý nặng như chứa ngàn lượng vàng, dưới sự chăm sóc chu đáo của anh, từ từ ngủ thiếp đi.

Nửa đêm, cơ thể vùi trong chăn của Hứa Tri Ý đổ rất nhiều mồ hôi, cả người nóng đến khó chịu, theo bản năng xốc chăn lên, cởi đồ ngủ của mình ra hết, lúc này mới cảm nhận được một chút mát mẻ.

Giấc ngủ của Tông Diễn rất nông, bị đánh thức bởi tiếng động cởi quần áo sột soạt của cô.

Sau khi Hứa Tri Ý gọi điện đến, anh cầm theo chìa khoá dự phòng đi sang nhà cô không chút do dự, nhìn thấy cô gái nằm

trên giường nóng hổi cả người, khó chịu đến mức cuộn tròn thành một cục, trong lòng Tông Diễn lo lắng vô cùng, vội vàng đo nhiệt độ cơ thể cho cô, dứt cô uống thuốc hạ sốt, sau đó lại dùng khăn ướt giúp cô lau người.

Mãi đến khi thân nhiệt cô hạ xuống, Tông Diễn mới ghé vào mép giường của cô chợp mắt một lát.

Lúc này cả người thiếu nữ gần như khoả thân. Chỉ còn dư lại một quần lót sáng màu giúp cô che lại vùng kín.

Cô không hề ý thức được nguy hiểm đang tới gần, khuôn mặt điềm tĩnh ngoan ngoãn ngủ say, cơ thể trắng nõn như bạch ngọc dương chi, tinh tế mịn màng, lộ ra màu hồng phấn nhàn nhạt.

Dưới bầu không khí đầy kích thích, núm vú nhỏ hồng hào và non nớt của Hứa Tri Ý hơi nhô lên, giống như hai nụ hoa vừa chớm nở, dụ dỗ người khác đến hái.

Hơi thở Tông Diễn trở nên gấp gáp, ánh mắt nóng rực quét khắp thân thể hoàn mỹ mê người của cô gái, không biết dương v*т dưới thân đã ngóc đầu từ khi nào.

Hai tay nắm chặt thành quyền, gân xanh trên mu bàn tay bắt đầu nổi lên, như đang cố gắng kiềm nén thứ gì đó.

Trong khoảng thời gian này, anh thật sự bị dày vò quá nhiều, muốn tới gần cô nhưng lại sợ sẽ dọa cô chạy mất, chỉ có thể lựa chọn yên lặng đi theo phía sau cô.

Cô gái trước mắt tản ra hơi thở ngọt ngào và quyến rũ, khiến cho người khác muốn phạm tội.

Tông Diễn chậm rãi thở ra một hơi trầm đục, cuối cùng vẫn không kiềm lại được.

Anh nằm ở bên cạnh cô, dính vào cô từ phía sau, bàn tay nóng rực chậm rãi di chuyển lên trên, chuẩn xác cầm lấy bầu vú non mềm trơn mịn, vừa đủ để nắm bằng một tay.

Đầu Tông Diễn chôn ở giữa cổ Hứa Tri Ý, quần quanh chớp mũi đều là mùi hương trái cây ngọt ngào trên người cô, anh thè đầu lưỡi ra, từng chút từng chút liếm láp phần thịt mềm mịn bên gáy, rồi lại dùng răng nhẹ nhàng gặm cắn, lưu lại một vết đỏ nho nhỏ.

Lực đạo trên tay anh không hề giảm bớt, tùy ý xoa bóp bầu vú của cô gái, đầu ngón tay bóp chặt núm vú nhỏ dựng đứng của Hứa Tri Ý, xoa nắn vân vân, khiến cô gái khẽ ngâm nga thành tiếng.

Hứa Tri Ý vẫn còn đang trong mơ, cô cảm thấy bản thân vừa khát lại vừa nóng, phía sau như có một cái bếp lò kề sát, khiến cô muốn tránh đi.

"Khát quá....."

Cô vô thức nói ra.

Nghe vậy, Tông Diễn điều chỉnh lại tư thế của Hứa Tri Ý, bưng cốc nước trên đầu giường uống một ngụm, sau đó cúi đầu hôn lên đôi môi cong nhẹ của thiếu nữ, hút toàn bộ nước trong miệng cho cô.

Nước trong miệng chảy đến dưới cằm theo động tác quán lưỡi của hai người, nhưng nhiều đây sao có thể đủ được chứ.

Tông Diễn rời khỏi môi cô, quan sát vẻ mặt cô gái, lại phát hiện cô đã mở mắt từ sớm, đôi mắt ướt dầm dề, mê mang nhìn anh, vô thức thè đầu lưỡi ra.

"Còn muốn....."

Sắc mặt Tông Diễn trầm xuống trong nháy mắt, trên khuôn mặt sáng bừng cũng ửng đỏ một chút, hầu kết anh lẫn lộn, dương v* t dưới thân cứng đến mức sắp nổ tung.

Anh lại uống thêm một ngụm nước, rồi cúi người đút nước cho cô, nhìn vẻ mặt thoả mãn của cô gái, anh thò tay mở khoá quần, thả cây gậy căng cứng, thô dài và nóng bỏng của mình ra ngoài.

Tông Diễn thật sự là con cưng của trời, không chỉ có vẻ ngoài và dáng người hoàn hảo, ngay cả vật cứng dưới thân cũng có thiên phú dị bẩm.

Dương thật to dài đặt giữa đôi chân xinh đẹp của Hứa Tri Ý, một bàn tay nhéo vú cô, một cái tay khác kéo tay Hứa Tri Ý đặt lên trên thân gậy nóng bỏng.

Thần trí Hứa Tri Ý có chút mụ mị, cô mơ màng nghĩ.

Thoải mái quá..... Ai đang chạm vào cô vậy? Còn thứ nóng rực trong tay là cái gì?

Cô cố gắng mở mắt ra, con ngươi như bị bao phủ bởi một tầng hơi nước, tầm mắt rất mơ hồ, chỉ có thể lờ mờ nhìn thấy một khuôn mặt và bóng dáng quen thuộc.

Là... Tông Diễn sao?

Tông Diễn thở phì phò, cúi người ngậm lấy núm vú nhỏ hồng hào của cô gái, dùng sức mút vào liếm láp, trông như đang muốn hút ra sữa, núm vú rất nhanh đã bị anh mút đến mức sưng đỏ và sung huyết.

"Ưm a....."

Hứa Tri Ý phát ra tiếng rên rỉ khe khẽ, không biết vì sướng hay

đau, chỉ cảm thấy có một luồng hơi nóng xa lạ chảy về phía bụng nhỏ của mình.

Khó chịu quá.....

Cô không nhịn được nhẹ nhàng vịn vào eo mình.

"Đừng nhúc nhích."

Tông Diễn vỗ nhẹ vào vú cô, khiến nó run lắc nhẹ, dần dần đến cực điểm.

Hứa Tri Ý lại thở hổn hển một hơi, giống một con mèo sữa nhỏ, nước mắt sinh lý chảy ra từ khóe mắt đỏ bừng, đầu lưỡi bị Tông Diễn ngậm lấy.

"Sao tiếng rên lại êm tai như vậy? Hửm?"

Tông Diễn nâng đôi chân mảnh khảnh của cô lên trước ngực, tạo thành hình chữ M, lộ ra chiếc quần lót ướt nhẹ nhàng thấm đẫm.

Anh dùng ngón tay cọ sát bên ngoài quần lót vài cái, cảm nhận cơ thể cô gái run run, thấm đẫm cũng không ngừng chảy ồ ạt ra ngoài.

Anh nhìn khuôn mặt đỏ bừng vì tình dục của cô, nhẹ giọng hỏi: "Sướng không?"

Đầu óc Hứa Tri Ý choáng váng, trong lúc nhất thời không thể đuổi kịp suy nghĩ của anh, chỉ cảm thấy người mình rất ngứa, giống như bị côn trùng bò lên, vô cùng khó chịu.

Không nghe được câu trả lời, Tông Diễn dùng tay đánh vào âm hộ của cô một cách thô bạo, d*nh thấm văng tung toé khắp nơi, phát ra tiếng động bạch bạch.

"Trả lời nào."

Hứa Tri Ý vừa sướng lại vừa đau, giọng nói mềm mại nức nở:
"Hức hức..... Sướng....."

1803 words

🍷 Chương 10 🍷

Editor: Chu

Quần lót ướt đầm bao chặt lấy môi âm hộ múp máp, ngón tay thon dài của Tông Diễn vén quần lót qua, cảnh đẹp trước mặt làm cho hô hấp của anh cứng lại.

Nơi riêng tư của Hứa Tri Ý rất xinh đẹp, trắng nõn sạch sẽ, không có một cọng lông, môi âm hộ non mịn đủ đầy bao phủ âm để nhạy cảm, nước xuân tràn lan trên bề mặt, như mật đào mê người, toả ra mùi hương ngọt ngào thanh mát.

Yếu hầu gợi cảm của Tông Diễn lẫn lộn lên xuống, hai mắt anh trở nên đỏ bừng trong tức thì, như một con sói ác độc không ngừng kêu đói nhìn thấy một bé thỏ nhỏ đơn thuần, muốn được nhanh chóng cắn nuốt vào bụng.

Anh cúi đầu ngậm lấy cánh bướm của Hứa Tri Ý, đầu lưỡi thô dày liếm láp trên dưới, rồi dùng ngón tay nắm chặt âm đế của cô, không ngừng xoa nắn vân vê.

"Ưm a....."

Một cơn khoái cảm tràn trề thổi qua cả người, vòng eo thon thả của Hứa Tri Ý hơi ưỡn lên trên, hạ thân như phun ra một trận hồng thủy, toàn bộ đều chảy vào miệng Tông Diễn.

Đầu lưỡi Tông Diễn đảo quanh huyết khẩu của cô, nhưng lại không đi vào, anh dùng răng cắn nhẹ một cái vào phần thịt mềm bên cạnh, khiến cho đôi chân thiếu nữ phát run, khép lại với nhau rồi kẹp lấy đầu anh.

"Từ bỏ... Từ bỏ... Á a....."

Tiếng kêu càng ngày càng bén nhọn, là vì Tông Diễn đã cắn lên âm để nhạy cảm sung đỏ của cô.

Trong phút chốc, trong đầu Hứa Tri Ý hiện lên một luồng sáng trắng, từng trận khoái cảm như những cơn thủy triều nuốt lấy cô, sợi dây căng chặt trong đầu đứt gãy, hoa huy*t phun ra một dòng nước trong veo, bắn thẳng lên mặt Tông Diễn.

Dâm thủy theo chiếc cảm sắc bén của chàng trai nhỏ giọt lên drap giường, nhìn cô gái đang run rẩy sau khi lên đỉnh, cúi người ngậm lấy môi cô, như đang muốn khích lệ.

"Tri Tri giỏi quá, phun ra rất nhiều nước này."

Drap giường sáng màu ướt nhẹp một mảng lớn, toàn bộ đều là nước xuân của Hứa Tri Ý, cặp mắt mê mang của cô dường như đã khôi phục một được chút tỉnh táo, cơ thể vẫn còn lưu lại dư vị của trận cao trào.

Bỗng dưng, một cây gậy nóng bỏng thô cứng chạm vào hoa huy*t cô, trượt lên trượt xuống dọc theo miệng huyết, quy đầu to cứng cọ qua âm để mẫn cảm của cô gái, cơ thể Hứa Tri Ý run lên, nơi sâu nhất của hoa huy*t dường như đang chảy ra một dòng chất lỏng.

Tông Diễn hít thở nặng nề, hai tay khép chân Hứa Tri Ý lại, giọng nói khàn khàn: "Bé cứng kẹp chặt chút."

dương v*т cứng đến mức đỏ lên đối lập hoàn toàn với đôi chân trắng nõn của cô gái, sau khi điều chỉnh lại tư thế, eo thon rắn chắc của Tông Diễn dùng sức đâm về trước, điên cuồng di chuyển ở giữa hai chân cô với tốc độ rất nhanh.

"A..... Đau....."

Hứa Tri Ý yếu ớt hừ một tiếng, giữa hai chân bị anh ma sát đến mức đỏ bừng.

Nhiều lần Tông Diễn không điều khiển được lực độ, đôi lúc nó lệch về một bên, trực tiếp đụng phải huyết khẩu non mềm nhiều nước của Hứa Tri Ý.

Dâm thủy của cô chảy ra rất nhiều, giúp việc thọc vào rút ra trơn tru hơn, nước xuân chảy ra tưới ướt gậy cứng.

Tuy rằng động tác của Tông Diễn thô bạo và hỗn loạn, nhưng mỗi lần đều đụng vào âm đế nhạy cảm của Hứa Tri Ý, đôi khi còn lướt thoáng qua huyết khẩu của cô, cả người cô nhuộm đỏ bởi tình dục, khoái cảm dâng đến tận óc, cô như một con thuyền nhỏ trôi lênh đênh trên mặt nước.

Cơ thể Hứa Tri Ý nhanh chóng run lẩy bẩy, lần thứ hai đạt đến cao trào, dâm thủy ướt đầm lại một lần nữa phun ra.

Cùng lúc đó, Tông Diễn cũng thả lỏng cơ thể, bắn ra dòng tinh đặc sệt trắng đục lên bụng nhỏ mềm mại của cô gái, anh bắn ra rất nhiều, tinh dịch cũng dính một ít trên ngực Hứa Tri Ý.

Sau khi Tông Diễn bắn ra, cả người đều sảng khoái vô cùng, anh ngẩng đầu nhìn Hứa Tri Ý, lại phát hiện cô đã hôn mê từ lúc

nào..

Tông Diễn ôm cô đi vào nhà tắm, tắm rửa sơ qua một lượt, sau đó ôm cô lên giường cùng ngủ.

.....

Hình như đêm nay Hứa Tri Ý đã mơ một giấc mộng xuân, trong mơ cô cùng một chàng trai thân mật làm tình, trong lúc đang trầm luân, cô nhìn rõ chàng trai ở trên người mình - là Tông Diễn.

Hứa Tri Ý sợ tới mức tỉnh lại một chút, tim cô đập loạn xạ, như muốn xuyên thủng màng nhĩ, cảm giác dính nhớp dưới hạ thân nhắc nhở cô đã động tình.

Cô sửng sốt một chút, nhận ra có một bàn tay choàng qua eo mình.

Hứa Tri Ý rũ mắt, mới phát hiện cả người gần như trần trụi, chỉ mặc một chiếc quần lót, miễn cưỡng che lại mảnh đất riêng tư.

Đầu óc cô đình trệ trong chốc lát, Tông Diễn ở phía sau đang dán sát ngực vào, điều này tựa như nhắc nhở cô chuyện xảy ra vào tối qua không hề đơn giản.

Hứa Tri Ý thừa nhận, đêm qua cơ thể cô rất thoải mái và sung sướng, nhưng cô chỉ nghĩ đó là một giấc mộng xuân, nhưng khi nhìn thấy Tông Diễn nằm ở sau lưng, cô biết rằng hôm qua căn bản không phải là một giấc mộng.

Bọn họ..... Tối qua đã làm rồi ư?

Hứa Tri Ý không nhớ rõ lắm về những chuyện đã xảy ra vào tối qua, giờ phút này trong đầu cô chỉ có hai chữ -- xong rồi.

Hoàn toàn xong rồi, bọn họ đã vượt qua ranh giới.

Hứa Tri Ý cảm thấy bức bối, tránh thoát khỏi tay Tông Diễn, nhưng chưa kịp đứng lên đã bị người phía sau kéo vào trong ngực, bàn tay còn không an phận nắm lấy ngực cô.

Khuôn mặt Hứa Tri Ý lập tức trở nên đỏ bừng, cô nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Buông ra."

"Lí do? Tối hôm qua rõ ràng cậu rất thích."

Môi Tông Diễn dừng ở bên tai cô, thở ra làn hơi nóng rực, khiến cô rung mình một cái, những chuyện ái muội vào tối qua dường như dần hiện lên trong đầu cô.

"Bọn mình hãy dừng lại đi."

Hứa Tri Ý mím môi, xụ mặt nói.

Quả nhiên, sắc mặt Tông Diễn tối lại một chút, đôi mắt hẹp dài sâu thẳm của anh không hề chớp lại, cứ nhìn chăm chăm cô, đồng tử đen láy tựa như một đại dương mênh mông, cũng tựa như một vực sâu tử thần, chẳng khác gì một cái lưới lớn sắp sửa bắt lấy cô.

Khóe miệng anh hiện lên một nụ cười trào phúng, "Hứa Tri Ý, nhận ra tình cảm của bản thân khó như vậy sao? Đã đến mức này rồi vẫn không chịu thành thật hơn một chút?"

Hứa Tri Ý rũ mắt im lặng, Tông Diễn cười tự giễu, anh đứng lên, mở miệng nói: "Khi nào cậu suy nghĩ kỹ rồi thì đến tìm mình."

Tông Diễn đi rồi, căn phòng lại trở nên yên tĩnh, Hứa Tri Ý cúi đầu ôm lấy đầu gối, hốc mắt cô đỏ lên, như là một con vật nhỏ bị thương, tủi thân khóc nức nở.

Cô đã làm sai rồi sao?

Nhưng giữa bọn họ vốn không nên xảy ra chuyện như vậy mà.....

-

Tác giả: Tri Tri vô cùng chậm chạp trong chuyện tình cảm, quan niệm của cô cũng còn rất truyền thống, trong suy nghĩ của cô, vì bản thân và Tông Diễn không phải người yêu mà chỉ là bạn thân nên không thể thực hiện đến bước này.

1367 words

🍷 Chương 11 🍷

Editor: Chu

Thành phố Du Giang đã sớm vào cuối thu, mỗi ngày càng lạnh hơn, trong thời tiết thế này, việc xảy ra mưa dầm cũng là bình thường.

Cả tuần nay trời đổ mưa liên tục, bầu trời luôn âm u, giống như một chiếc lưới lớn bao phủ toàn bộ thành phố Du Giang, trông có vẻ áp lực vô cùng, cũng cực kỳ giống với tâm tình của Hứa Tri Ý.

Mấy ngày nay tâm trạng của cô luôn rất nặng nề, mặt mày ủ ê, đến cả Trần Tiên Tiên ngồi cạnh cũng nhanh chóng nhận ra, cô nàng không nhìn được bèn hỏi: "Có chuyện gì hở? Dạo gần đây thấy cậu không được vui lắm, cãi nhau với Tông Diễn đúng không?"

Hứa Tri Ý: "....."

Còn chưa nói hết câu, cô nàng đã nói trúng tim đen.

Nhưng mà hai người cũng không tính là cãi nhau, nói là đang chiến tranh lạnh thì đúng hơn.

Phiền chết được, tại sao bọn họ cứ chiến tranh lạnh hoài nhỉ?

Trần Tiên Tiên thấy dáng vẻ buồn rầu của cô, liền biết bản thân đã đoán đúng tám chín phần.

"Nói mình nghe thử xem, không chừng mình có thể giúp cậu."

Hứa Tri Ý do dự một chút, cuối cùng nói: "Tiên Tiên, thích rốt cuộc là cảm giác gì vậy?"

Trần Tiên Tiên nhướn mày ngạc nhiên, cô nàng không ngờ cô sẽ hỏi về vấn đề này, kiên nhẫn trả lời: "Thích chính là lúc nào cậu cũng sẽ nghĩ đến người kia, nhìn thấy người ta sẽ khẩn trương, mặt đỏ tim đập loạn, nếu nhìn thấy cậu ấy và cô gái khác ở cạnh nhau thì sẽ cảm thấy ghen ghét."

Sẽ khẩn trương? Đỏ mặt? Tim đập loạn ư?

Hứa Tri Ý nhớ tới những hình ảnh lúc ở cùng Tông Diễn trước kia, không tìm ra được chỗ nào đặc biệt.

Cô và Tông Diễn quen biết nhiều năm như vậy, quen thuộc với nhau đến mức không thể quen thuộc hơn, thậm chí có thể nói thời gian cô ở cùng với Tông Diễn còn nhiều hơn mẹ Hứa.

Trong mắt cô, thứ tình cảm tích lũy qua từng năm tháng này, chính là kết quả của sự chung đụng và hoà hợp bao nhiêu năm nay giữa hai người, cô không thể phân rõ được đây là tình bạn hay là thứ tình cảm gì khác, cô đã sớm quen thuộc với sự tồn tại của Tông Diễn.....

Sau khi Hứa Tri Ý suy nghĩ cẩn thận, cô cảm thấy hai người cần thiết thảo luận lại một lần.

Hứa Tri Ý viết vài tờ giấy, cuối cùng chọn ra trong đó một tờ mà mình vừa ý nhất, tranh thủ lúc Tông Diễn đi vắng vào lúc tan học, sẽ lặng lẽ đặt lên bàn anh.

Nhưng vừa đi đến lớp anh, chẳng những không thành công, mà còn bắt gặp Mạnh Dao và Tông Diễn đang đứng nói chuyện phiếm ở lối rẽ cầu thang, không biết bọn họ đang nói gì, thoát nhìn Mạnh Dao còn rất vui vẻ, gương mặt xinh đẹp tràn đầy ý cười, thẹn thùng đặt hai tay ở sau lưng, đôi chân thon gầy trắng nõn khẽ lắc lư.

Còn dáng người Tông Diễn thì cao ráo rắn chắc, giống như một cây tùng bách mọc giữa núi rừng sâu thẳm, trầm lặng và có chút thần bí, khiến người khác không kiềm lòng được muốn tìm hiểu đến cùng.

Anh đưa lưng về phía Hứa Tri Ý, vậy nên cô không nhìn được vẻ mặt của anh giờ phút này như thế nào.

Nhìn hai người họ phía xa, cực kỳ giống với nam nữ chính trong những bộ phim thần tượng quay về chủ đề thanh xuân, rất thu hút sự chú ý.

Hứa Tri Ý không biết phải diễn tả tâm trạng của mình thế nào, như thể có một bàn tay bóp chặt lấy tim cô, cảm giác vô cùng khó chịu, khiến cô không biết phải làm sao.

Cô nhìn tờ giấy màu hồng nhạt trẻ con trong tay, mím môi ném thẳng vào thùng rác ở hành lang.

Đẹp đi, không đưa nữa.

Hứa Tri Ý chán nản trở lại lớp học, vẻ mặt càng thêm u ám.

Sau khi vào tiết, cô thất thần bồi bồi vẽ vẽ trên giấy nháp, cố ý

biến Tông Diễn thành một con chó nhỏ xấu xí, cuối cùng vẽ thêm một cái nĩa lớn, bên trên viết nguệch ngoạc dòng chữ -- Tông Diễn là chó!!

Nhưng cô không phát hiện ra, cảm xúc của mình rốt cuộc đến từ đâu.

*

Tan học buổi chiều, lần này đến phiên nhóm Hứa Tri Ý trực vệ sinh, sau khi dùng trò kéo búa bao để quyết định xem hai người đổ rác là ai, kết quả cuối cùng chính là Hứa Tri ý và Chu Ngạn.

Hai người một trái một phải kéo theo thùng rác đi về phía bãi đổ rác của trường.

Lúc đi ngang sân bóng rổ, Hứa Tri Ý vô tình nhìn thấy Tông Diễn đang chơi bóng cùng Lục Kinh Nhiên, bọn họ khá thu hút ánh nhìn của mọi người, xung quanh có rất nhiều bạn nữ đứng vây xem, vô cùng náo nhiệt.

Đúng lúc hai người họ nghỉ ngơi, Hứa Tri Ý thấy một nữ sinh búi tóc cao đưa nước cho Tông Diễn, anh không những không từ chối, mà còn vui vẻ nhận lấy, trên khuôn mặt tuấn tú phá lệ xuất hiện một nụ cười tươi, chọc cho nữ sinh kia xấu hổ chạy đi.

Tâm trạng Hứa Tri Ý bắt đầu bức bối, cô mím chặt môi quay đầu đi, không muốn nhìn về phía bên kia nữa.

"Đệt, đẹp trai thật." Chu Ngạn bên cạnh không nhịn được nói.

Hứa Tri Ý khó hiểu nhìn về phía cậu ta, lại thấy cậu ta tiếp tục nói: "Nếu tôi có được vẻ ngoài hoàn hảo như Tông Diễn thì tốt biết mấy, khỏi phải sợ không tìm được bạn gái."

Hứa Tri Ý trầm mặc vài giây, rồi sau đó cứng rắn nói: "Đẹp trai

chỗ nào chứ, còn không đẹp bằng cậu nữa là."

Sau khi nghe thấy câu nói êm tai này, Chu Ngạn phấn khởi áp sát cô: "Thật à? Cậu đừng có lừa tôi đấy."

Khoảng cách giữa hai người khá gần, Hứa Tri Ý có chút bất đắc dĩ, lúc đang chuẩn bị nói chuyện, đột nhiên một quả bóng rổ bay lại đây, trùng hợp trúng vào đùi Chu Ngạn.

Chu Ngạn đau đến mức hít hà, cúi kính hỏi: "Mẹ nó, ai vậy?"

Hứa Tri Ý đứng bên cạnh chưa kịp phản ứng lại, đã thấy Tông Diển chạy tới nhặt bóng lên, rồi nói một câu: "Xin lỗi cậu, vừa rồi tôi bị trượt tay nên bóng bay lệch đi."

Thấy người đến là Tông Diển, biểu cảm trên mặt Chu Ngạn lập tức thay đổi, cậu ta gãi đầu, cười ngây ngô nói: "Không có việc gì, không sao đâu."

Hứa Tri Ý nhìn Chu Ngạn như một kẻ ngốc, khi ngược mắt lên lại trông thấy Tông Diển vừa liếc nhìn thoáng qua cô một cái, sau đó nghênh ngang rời đi.

Hứa Tri Ý bĩu môi, anh có ý gì vậy?

.....

Ban đêm, bầu trời tối đen và sâu thẳm như một vực sâu không đáy, nếu nhìn quá lâu, con người sẽ bị hút vào trong hố đen đó.

Hứa Tri Ý nằm trên giường, cô mở mắt nhìn trần nhà, đôi mắt trong veo sâu hút, không hề có vẻ buồn ngủ.

Cả ngày nay cô cứ hờn dỗi vì việc gì nhỉ?

Cô không thể tìm ra nguyên nhân ở đâu, trong giây lát, cô bỗng

nhớ lại những lời Trần Tiên Tiên đã nói hôm nay.

Khi thích một người, nếu nhìn thấy cậu ấy và cô gái khác ở cạnh nhau thì sẽ cảm thấy cực kỳ ghen ghét.

Chẳng lẽ cô thích Tông Diễn ư? Có phải cô đã nảy sinh dục vọng chiếm hữu đối với Tông Diễn?

Hứa Tri Ý bị ý nghĩ của mình dọa sợ, cô thay đổi dáng nằm, cuộn tròn người thành một cục.

Không có khả năng đâu, sao cô có thể thích Tông Diễn được chứ?

Nhưng khuôn mặt của cô hiện tại lại nóng bừng, không thể nào phớt lờ nhịp tim đang đập cực nhanh, tất cả như muốn nhắc nhở cô mọi chuyện đều không hề là giả.

Hứa Tri Ý lại bỗng nhiên nhớ tới cái lần Mạnh Dao nhờ cô giúp đỡ, Mạnh Dao luôn cố ý nhấn mạnh hai từ "bạn thân" trong miệng, lúc ấy trong lòng cô cảm thấy không được thoải mái lắm, chẳng lẽ đó chính là biểu hiện của dục vọng chiếm hữu ư?

Rồi cô lại nhớ tới nụ hôn dưới ánh đèn đương lơ mờ cùng Tông Diễn vào buổi tối ngày đó, thật ra khi ấy cô không cảm thấy chán ghét lắm, thậm chí còn có chút hưởng thụ.

Hứa Tri Ý bỗng nhiên phát hiện, trong suốt quá khứ được tích lũy từng ngày một của mình và Tông Diễn, cô đã quen với việc Tông Diễn đối xử tốt với mình, nhưng lại phớt lờ những lần anh dung túng cho cô, cùng với tình cảm mà anh bộc lộ ra ngoài.

Hoá ra, Tông Diễn đã để lại rất nhiều dấu vết về việc anh thích cô, nhưng cô lại quá chậm hiểu, luôn xem nhẹ những chi tiết này.

Cô thậm chí còn không biết rốt cuộc bản thân đã thích Tông Diễn từ lúc nào.

-

Tác giả: Thật ra Tri Tri đã thích Tông Diễn từ sớm, nhưng lại nhận ra quá chậm, cô vẫn luôn cho rằng là do hai người là bạn thân của nhau.

1613 words

🍷 Chương 12 🍷

Editor: Chu

Đêm đó, Hứa Tri Ý hoàn toàn mất ngủ, hôm sau cô mang theo cặp mắt gấu trúc đi học, những lúc vô tình đụng mặt Tông Diễn ở trường, cô đều không kịp tránh né, khuôn mặt trắng nõn sẽ ửng đỏ, nhịp tim cũng đập nhanh hơn.

Sau khi suy nghĩ cặn kẽ, cô quyết định cuối tuần sẽ chủ động đến tìm Tông Diễn giảng hoà.

Chẳng mấy chốc đã đến cuối tuần, cả ngày nay Hứa Tri Ý cực kỳ hồi hộp, cho dù làm gì cũng lúng túng tay chân, thẳng đến khi ánh hoàng hôn buông xuống, cô mới cầm theo một chai rượu trái cây vừa lấy ra từ trong tủ lạnh đi đến tìm anh.

Lần này Hứa Tri Ý không dùng chìa khoá mở cửa mà lại chọn gõ cửa phòng hoàng.

Gõ một hồi lâu, vẫn không thấy anh mở cửa, cô nóng lòng đứng chờ, lúc chuẩn bị lấy chìa khoá cửa ra, rốt cuộc Tông Diễn cũng mở cửa.

Chàng trai mặc chiếc áo hoodie màu xám có in logo đơn giản, bên dưới mặc một chiếc quần ống rộng thùng thình, dáng người anh cao ráo, đôi chân thon dài, vai rộng eo thon, mặc kệ đi đến bất cứ đâu cũng thu hút ánh nhìn của mọi người.

Mái tóc đen mềm mại xoã bù xù trên trán, đôi mắt đào hoa quyến rũ của Tông Diễn hơi rũ xuống, lười biếng nhìn cô gái nhút nhát và ngoan ngoãn trước mặt, khóe môi anh cong nhẹ lên, im lặng đứng nhìn cô.

Không biết vì sao, Hứa Tri Ý lại cảm nhận được sự đặc ý vì đã thực hiện thành công kế hoạch trong nụ cười của anh.

Cô nhìn anh, trái tim càng đập loạn xạ, Hứa Tri Ý đưa chai rượu trái cây giấu sau lưng ra tới, giả vờ bình tĩnh hỏi anh: "Uống rượu không?"

Tông Diễn nghiêng người, chìa cho cô một chỗ trống, hất đầu ra hiệu: "Mời vào."

Nghe vậy, Hứa Tri Ý thở phào nhẹ nhõm một hơi. Sau khi đi vào, cô đặt chai rượu trái cây lên bàn cơm, Tông Diễn ăn ý bỏ đá vào ly thủy tinh rồi cầm ra.

Anh cố tình mở nắp chai rượu rồi rót vào hai chiếc ly thủy tinh, Hứa Tri Ý cứ ngây ngốc nhìn tay anh hoạt động không ngừng.

Tay Tông Diễn rất đẹp, khớp xương rõ ràng, thon dài như ngọc, trong khi anh hoạt động, gân xanh nổi lên trên mu bàn tay trắng nõn, làm tăng thêm một chút gợi cảm không thể giải thích được.

"Nhìn gì đấy?"

Tông Diễn đẩy ly rượu đến trước mặt cô, lúc này Hứa Tri Ý lấy

lại tỉnh thần, cô nhấp một ngụm rượu, ỉu xiu nói: "Không có gì."

Nghe vậy, Tông Diễn chỉ im lặng cười một tiếng, vành tai Hứa Tri Ý càng đỏ hơn.

Cô uống tiếp vài ngụm rượu để lấy thêm can đảm, sau đó mới ngược mắt nhìn anh, "Tông Diễn, cậu thích mình sao?"

Tuy đã biết anh thích mình, nhưng Hứa Tri Ý vẫn muốn chính tai nghe anh nói một lần.

Dường như Tông Diễn đã nhìn ra suy nghĩ trong lòng cô, càng không để cho cô được như ý muốn, "Thế nào, cậu thích mình rồi à?"

Không đáp mà còn hỏi ngược lại.

Hứa Tri Ý ghen một ngụm, cảm giác chính mình bị trả đũa, cô dừng lại một chút, rồi thành thật thừa nhận: "Đúng vậy, mình thích cậu, còn cậu thì sao?"

Lúc này, đổi lại là Tông Diễn nói không ra lời, không ngờ anh chỉ thuận miệng hỏi một câu, nhưng cô lại thật sự trả lời.

Anh trầm mặc, ánh mắt tối sầm nhìn Hứa Tri Ý trước mặt.

Thiếu nữ hơi nghiêng đầu, khuôn mặt non nớt trắng nõn ửng đỏ nhàn nhạt, đôi mắt trong veo ngập nước nhìn anh không chớp mắt, dưới ánh đèn rơi xuống, đôi môi đỏ hồng no đủ lấp lánh ánh sáng, âm thầm tạo nên cám dỗ.

Tông Diễn cúi người tiến sát lại, chớp mũi cao thẳng cọ lên chiếc cổ trắng trẻo của Hứa Tri Ý, một cơn ngứa ngáy tê dại lan ra toàn thân, nhưng lần này cô không lựa chọn tránh né nữa, cô nghe thấy giọng nói trầm khàn của thiếu niên: "Em nói xem anh có thích em không."

(Bắt đầu đối xứng hô nha mọi người.)

Giây tiếp theo, môi Hứa Tri Ý bị đôi môi mỏng lạnh lạnh của Tông Diễn lấp kín, trước kia cô luôn chống tay mình lên ngực anh, nhưng lần này lại đổi thành vòng tay qua cổ.

Đôi mắt Tông Diễn hiện lên ý cười, trong lòng tràn ngập thoả mãn, anh bế Hứa Tri Ý lên, hai người đổi thành tư thế nữ trên nam dưới.

Sau lưng Hứa Tri Ý là bàn ăn, cơ thể phía trước dán sát vào ngực anh, vô cùng chặt chẽ, đến mức khiến cô ảo giác bản thân sắp ngừng thở.

Đầu lưỡi nóng bỏng ướt át của Tông Diễn xâm nhập vào, ngậm lấy chiếc lưỡi nhỏ của cô, mùi rượu nhàn nhạt luẩn quẩn giữa răng môi hai người, chỉ mới nếm một ngụm, Tông Diễn đã cảm thấy chính mình gần như say ngất ngây.

Sự vui vẻ và thoả mãn chưa từng có lấp đầy trong lồng ngực, anh đợi lâu như vậy, rốt cuộc cũng chờ được một chữ "Thích" của cô, có trời mới biết anh kích động bao nhiêu.

Đầu lưỡi của Hứa Tri Ý bị anh hút đến tê dại, nước mắt sinh lý chảy ra từ khoé mắt đỏ bừng, cô thử nhẹ nhàng đáp lại, vừa mới đụng tới đầu lưỡi anh, cả người Tông Diễn liền chấn động, hôn cô càng mạnh hơn.

Đây là lần đầu tiên Hứa Tri Ý cùng anh hôn môi trong trạng thái tỉnh táo, cô bị hôn đến choáng váng đầu óc, cả người cũng nhũn ra, cô sắp không thở nổi vì nụ hôn thân mật này.

Trong lúc cô đang đắm chìm, một bàn tay to nóng bỏng chậm rãi vén vạt áo cô rồi mò vào bên trong, nắm lấy bầu vú mềm mại.

"Ừm....." Cả người Hứa Tri Ý mẫn cảm run lên, cô cảm giác được bàn tay kia không hề kiêng nể xoa nắn đầu v* mình, lực tay khi nhẹ khi nặng.

Cơ thể bắt đầu trở nên rất khác lạ, một luồng nóng ấm từ từ chảy ra từ cửa huyết, Hứa Tri Ý nhin không được kẹp chặt chân lại, nhưng Tông Diễn đã sớm phát hiện ra điều này, anh mở hai chân cô rộng ra, ngón tay cách một lớp quần chạm vào nơi nhạy cảm nhất của cô, giọng nói khàn khàn: "Sao em luôn không mặc nội y ở trước mặt anh vậy, cố ý quyến rũ anh đấy à?"

Hứa Tri Ý rùng mình một cái, cắn môi dưới để kìm lại tiếng rên rỉ, khoé mắt cô ửng hồng, như một con cá đang thoi thóp, cô hít vào một hơi thật sâu, ngay cả giọng nói cũng thay đổi, "Em... Em không có....."

Hai ngón tay thon dài cách bộ đồ ngủ vuốt ve lên xuống, lực tay lúc nặng lúc nhẹ, lòng bàn tay ấm áp cảm giác như có một dòng chất lỏng ẩm ướt chảy ra.

Một xử nữ* như Hứa Tri Ý làm sao chịu nổi sự kích thích thế này, cô vịn vẹo vòng eo mảnh khảnh muốn né tránh, nhưng chàng trai lại vuốt vẹ mạnh hơn, cả người cô run rẩy, khuôn mặt cũng ửng, "Đừng sờ chỗ đó..... Ừm....."

(*Xử nữ: cô gái còn trinh)

Môi Tông Diễn dán lên vành tai cô, hơi thở nóng hổi khiến cả người cô ngứa ngáy tê rần, "Bé cưng, có phải em đã quên bản thân vẫn còn thiếu anh 10 hình phạt không?"

Hứa Tri Ý không tin được mở to hai mắt, một giọt nước mắt chảy xuống từ khoé mắt ươn ướt, Tông Diễn đã đưa tay vào trong quần ngủ của cô, cách một lớp quần lót chuẩn xác bóp lấy âm để sung huyết sưng đỏ, một trận khoái cảm quét qua người

cô, cô cần môi đạt đến cơn cực khoái nho nhỏ.

Dâm thủy chảy ra từ huyết nhỏ làm ướt nhẹp một mảng lớn trên quần lót, Hứa Tri Ý thất thần nhìn trần nhà.

Bây giờ cô hiểu được, hình phạt Tông Diễn nói trước đó đều là những cái bẫy được anh tỉ mỉ giăng ra, lúc ấy cô vô tâm vô phé không nghĩ quá nhiều, giống hệt một con thỏ nhỏ ngây thơ đơn thuần, đại đột nhảy vào cái bẫy mà sói xám đã giăng sẵn.

Hiện tại Hứa Tri Ý cảm thấy hối hận muốn chết.

Chóp mũi cô đỏ lên, ai oán nhìn Tông Diễn, không nói một lời nào.

Tông Diễn bị đôi mắt đỏ bừng của cô nhìn đến mức không kìm được nở nụ cười, anh ôm chặt Hứa Tri Ý vào trong ngực, môi mỏng đặt lên đầu vai cô một nụ hôn âu yếm, "Bé cưng không thích sao? Rõ ràng em đã thoải mái lắm mà."

Bị anh liên tục gọi là "Bé cưng" như vậy, lỗ tai Hứa Tri Ý không khỏi nóng lên, lần đầu tiên cô thấy Tông Diễn ngọt ngào dính người thế này.

"Bé cưng, anh cứng rồi."

Tông Diễn hạ thấp người xuống, để thân dưới chạm vào nơi riêng tư của cô, ý đồ rõ như ban ngày.

"Giúp anh bắn một lần, em sẽ được trừ đi một hình phạt."

Tông Diễn không chờ cô trả lời, đã kéo quần xuống, gậy cứng thô dài nóng bỏng bên trong trực tiếp đánh vào giữa hai chân Hứa Tri Ý.

Hứa Tri Ý khẽ nhếch môi, ánh mắt nhìn thẳng, cô bị Tông Diễn

kéo tay cầm lấy cây gậy cứng kia, hình như không thể dùng một bàn tay nắm hết.

Sao lại có thể lớn như vậy?

dương v*т trước mắt súng đỏ căng cứng, thân gậy thô dài, trên đỉnh quy đầu cực lớn còn tiết ra một chút dịch lỏng, tản ra một luồng khí nóng.

Hứa Tri Ý dùng tay cầm lấy nó một cách thụ động, tuốt lên tuốt xuống không theo trật tự.

Lòng bàn tay thiếu nữ trắng nõn non mềm, không hề giống anh chút nào, cảm giác lúc quay tay cũng khác biệt một trời một vực.

Anh thở hổn hển, đuôi mắt vì bị nhiễm tình dục mà đỏ lên, động tác vuốt lên vuốt xuống càng lúc càng nhanh, lòng bàn tay Hứa Tri Ý bị ma sát đến đau rát, cô nhỏ giọng la lên: "Nhẹ một chút, đau quá."

Giọng nói mềm mại ấy chẳng khác gì chất phụ gia, gây th*т dường như súng to hơn vừa rồi, lòng bàn tay đang bao bọc lấy tay cô dần siết chặt hơn, không biết qua bao lâu, anh mới bắn ra trong cơn khoái cảm tột độ.

Dòng tinh trắng đặc sệt bắn một ít lên quần áo cô gái, một ít lại dính trên cằm cô, mùi hương nhàn nhạt lạ lẫm quấn quanh trong khoang mũi, Hứa Tri ý thở phì phò, lúc cô còn kịp phản ứng lại, Tông Diễn đã dùng khăn giấy lau đi vết bắn trên mặt cô.

"Tri Tri ngoan quá, lần sau sẽ thưởng kẹo cho em."

Hứa Tri Ý: "....."

1899 words

🍷 Chương 13 🍷

Editor: Chu

Kể từ hôm đó, bất cứ khi nào Tông Diễn có thời gian là sẽ kéo Hứa Tri Ý thân mật một phen.

Lần nào Hứa Tri Ý cũng bị anh hôn đến mức choáng váng đầu óc, những lúc như vậy trong lòng cô đều nghĩ rằng, tại sao trước kia cô không phát hiện ra Tông Diễn dính người thế này.

Thật ra còn một chuyện mà cô vẫn chưa biết, đó chính thói quen thích cất giữ đồ vật của Tông Diễn.

Những món quà nhỏ Hứa Tri Ý tặng anh trong quá khứ, thậm chí chỉ là một vài tờ giấy nhỏ, anh vẫn cất giữ rất kỹ càng, chưa từng ném bỏ bất cứ thứ nào.

Lần đầu tiên bị bại lộ, là do Mạnh Dao phát hiện.

Có một lần vào giờ nghỉ trưa, trong lớp chỉ còn vài người, Mạnh Dao ngồi ở phía trước nhìn ngây ngốc về phía chỗ Tông Diễn ngồi.

Cô ta phát hiện, trong balo của Tông Diễn, hay móc chìa khóa, thậm chí là ngoài bìa của những quyển sách đều có dán một vài bức vẽ nhỏ bằng tay, khắp nơi đều xuất hiện dấu vết của con gái.

Nếu nhìn không kỹ thì sẽ không thấy được, nhưng Mạnh Dao thường xuyên lặng lẽ quan sát anh, nên mới phát hiện ra chi tiết nhỏ này.

Cô ta đứng dậy và đi tới gần một bước.

Một tia nắng ấm áp từ ngoài cửa sổ chiếu vào, sách vở trên bàn nằm yên tĩnh tắm mình dưới ánh nắng, đúng lúc gặp phải một trận gió thổi qua, những trang sách bị thổi tung lên hết, Mạnh Dao nhìn thấy nét chữ phóng khoáng của Tông Diễn, cô ta cầm những quyển sách nằm phía trên lên, có một quyển notebook rất dày bị đè bên dưới.

Ma xui quỷ khiến Mạnh Dao mở nó ra, trang vở đầu tiên lọt vào trong tầm mắt, trên đó dán đầy những tờ giấy nhãn nhúm, ố vàng, hẳn là được dán theo từng mốc thời gian, càng lật về sau, những tờ giấy càng mới.

Bên trên luôn được viết một dòng chữ thanh tú gọn gàng, toàn bộ đều là tên của một người —— Hứa Tri Ý.

Cô ta không ngờ rằng, Tông Diễn sẽ cất giữ cẩn thận những tờ giấy Hứa Tri Ý viết cho anh, và cũng rất kinh ngạc cảm thán trước sự say mê này.

Trong lúc suy nghĩ cô ta trôi đi xa, bỗng bị một giọng nói lạnh nhạt và giận dữ cắt ngang.

"Cậu đang làm gì đó!"

Mạnh Dao không kịp đề phòng, bị sự xuất hiện bất thành linh

của anh doạ sợ, cô ta nhìn Tông Diễn giơ tay đoạt lại quyển vở, vẻ mặt phần nộ nhìn cô ta, ánh mắt lạnh lùng nham hiểm.

Mạnh Dao sững sốt một chút, sau đó không chút để ý mỉm cười: "Xin lỗi nhé Tông Diễn, mình tưởng đây là vở ghi chép của cậu, không ngờ rằng....."

Tiếp đó cô ta không nói gì thêm, chỉ nghe thấy Tông Diễn lạnh lùng nói ra một chữ, "Cút."

Ý cười trên mặt Mạnh Dao dập tắt trong nháy mắt, sắc mặt thay đổi một chút, nói bằng giọng điệu châm chọc: "Ha, không ngờ cậu lại có sở thích này đó, trước kia cậu lợi dụng tôi, tôi còn mắt nhắm mắt mở cho qua, Hứa Tri Ý có biết cậu hèn đến mức này không?"

Tông Diễn thờ ơ, không trả lời.

Đúng là anh đã lợi dụng cô ta.

Trước khi cùng Hứa Tri Ý xác nhận mối quan hệ, hai người thường xuyên xảy ra chiến tranh lạnh, vì muốn kích thích cô nhận ra tình cảm dành cho anh nhanh hơn, anh đã lợi dụng những cô gái chủ động bày tỏ với mình.

Anh thừa nhận, bản thân mình rất hèn hạ.

Chỉ vì muốn Hứa Tri Ý để mắt đến anh nhiều hơn, quan tâm anh, khát khao có được anh, thậm chí là yêu anh.

Mạnh Dao thấy anh không nói lời nào, phần tử xấu xa trong lòng càng trở dậy mạnh mẽ.

Nếu cô ta không có được anh, thì anh cũng đừng mong sẽ được yên ổn.

"Cậu nói xem, nếu để dì Nghiêm biết cậu thích một cô gái tâm thường vô dụng như vậy, dì ấy sẽ ra tay ngăn cản không nhỉ?"

Mạnh Dao mỉm cười nhìn anh, quả nhiên khuôn mặt vô cảm của Tông Diễn buông lỏng một chút.

Vẻ mặt anh thờ ơ, nhìn cô ta bằng ánh mắt lạnh băng: "Bà ấy không thể can thiệp vào chuyện của tôi."

Cuối cùng, Tông Diễn đi lướt qua cô ta, rồi bỏ quyển vở vào balo, lúc này bạn học cũng dần dần trở vào lớp, Mạnh Dao chỉ hừ lạnh một tiếng, xoay người trở lại chỗ ngồi của mình.

.....

Thời gian từng ngày trôi qua, việc học tập cũng càng ngày càng bận rộn, dưới sự hướng dẫn không ngừng của Tông Diễn, thành tích của Hứa Tri Ý từ từ được tăng cao.

Trong khoảng thời gian này, Tông Diễn cực kỳ bận rộn với cuộc thi toán học cấp cao, chủ nhiệm lớp anh đã kiến nghị anh đăng ký tham gia cuộc thi này, nếu giành được giải nhất sẽ được thưởng 2000 tệ, anh không chút suy nghĩ liền đồng ý với thầy.

Tiết tự học vào buổi tối mỗi ngày anh đều phải đi huấn luyện ngoại khoá, cũng tương đương với việc học thêm.

Số học sinh tham gia cuộc thi toán học cấp cao của trường bọn họ không nhiều lắm, ngoại trừ anh, còn có Mạnh Dao và hai nam sinh tên Chu Tiến Hạo và Dương Xán ở lớp bên cạnh.

Mạnh Dao là nữ sinh duy nhất trong số họ, thường xuyên được Chu Tiến Hạo và Dương Xán khen ngợi, ba người rất nhanh đã trở thành một nhóm.

Bởi vì Tông Diễn luôn là lạnh như băng, cũng không thích nói

chuyện, nên hai nam sinh kia rất ít khi tiếp xúc với anh.

Sau khi tiết tự học buổi tối kết thúc, khoảnh khắc Tông Diễn nhìn thấy Hứa Tri Ý, mệt mỏi cả ngày đều tan biến.

Hứa Tri Ý biết anh rất mệt trong khoảng thời gian này, không khỏi nắm lấy anh nhéo nhéo an ủi.

Nương vào ánh trăng sáng, Tông Diễn yên lặng nhìn cô ngâm nga một đoạn nhạc.

Ở trước mặt anh, hình như cô chưa bao giờ kiêu ngạo, nóng nảy. Tuy rằng tay chân rất vụng về, nhưng lại là kiểu vụng về đáng yêu.

Tông Diễn không nhớ rõ rốt cuộc mình đã rung động với cô từ khi nào.

Trong đầu anh chỉ nhớ rõ, khi anh không được phép ăn quà vặt hồi nhỏ, Hứa Tri Ý đã trộm chia sẻ cho anh những món ăn vặt mà cô yêu thích, khẩu vị thiên ngọt khá nhiều, rất lâu sau này anh mới nhận ra bản thân rất thích ăn đồ ngọt, nhưng từ lúc nhỏ Hứa Tri Ý đã sớm phát hiện ra sở thích này của anh.

Anh chỉ nhớ rõ, Hứa Tri Ý luôn đến ở cùng anh trong căn phòng quanh quẽ, hoàn cảnh gia đình hai người có chút tương tự, đều là những đứa trẻ không có người bên cạnh, nhưng nói đến cùng thì không giống nhau lắm.

Dù bận rộn công việc đến đâu, mẹ Hứa vẫn sẽ dành ra thời gian chăm sóc con gái, để ý từng nhất cử nhất động của con.

Nhưng ba mẹ anh sau khi ly dị thì hoàn toàn không quan tâm đến anh nữa. Anh ở cùng với ba, mà ba anh trời sinh đã có bản tính ham chơi, lần nào cũng lấy lý do công việc để ăn chơi thỏa thích ở bên ngoài, quanh năm đều không về nhà, như thể đã

quên mất bản thân còn có một đứa con trai.

Mẹ anh tuy rằng đã tái hôn, nhưng vẫn thực hiện nghĩa vụ "Nuôi dưỡng" theo pháp luật như cũ, mỗi tháng sẽ chuyển tiền cho anh đúng hạn, nhưng dù sao bà ấy cũng đã có gia đình mới, sự chú ý đều đặt hết ở bên kia.

Vì vậy mà Tông Diễn buộc phải tự học cách nấu cơm và giặt giũ quần áo từ khi còn nhỏ, đồng thời cũng dành càng nhiều thời gian cho việc học tập.

Rút lại suy nghĩ, Tông Diễn không khỏi nhìn về phương xa.

Trên bầu trời đêm đen tối sâu thẳm, rất nhiều ngôi sao xuất hiện cùng ánh trăng như nước, cơn gió đêm lành lạnh vén lên mái tóc lộn xộn của chàng trai, anh nhìn cô gái nhỏ đáng yêu bên cạnh bằng đôi mắt dịu dàng, nhẹ giọng nói: "Bé cưng, nếu lần này anh đi thi được giải nhất, em có thể thoả mãn một yêu cầu của anh không?"

Hứa Tri Ý nhận thấy gần đây anh bận rộn đến mức xuất hiện quãng thâm mắt, nên lập tức mềm lòng: "Được ạ."

Tông Diễn cúi người hôn lên trán cô, ngọn lửa dục vọng nóng bỏng cuộn cuộn nơi đáy mắt.

"Ừm, đến lúc đó không được nói bất kỳ lời từ chối nào đâu đấy."

1533 words

🍷 Chương 14 🍷

Editor: Chu

Nhóm Tông Diễn sẽ xuất phát đến thành phố Lâm An vào cuối tuần này, và sẽ ở lại đó trong vòng bảy ngày.

Đoàn trưởng còn dẫn bọn họ đi tham quan ở một vài bảo tàng, giúp mở mang tầm mắt, khi gặp những thứ thú vị, Tông Diễn đều chụp lại rồi gửi cho Hứa Tri Ý.

Hiện tại hai người chỉ có thể trò chuyện qua điện thoại, Tông Diễn thở dài, nhìn nick Wechat của người duy nhất được ghim.

Mới vừa đi có một hai ngày, anh đã kiểm lòng không dặng mà nhớ đến cô.

Gần đây Hứa Tri Ý đang tham gia một cuộc khi viết bài luận, vì nhập tâm quá mức vào việc viết bài luận nên cô không xem điện thoại thường xuyên, chờ tới khi dừng lại nghỉ mệt, cô mới cầm lấy chiếc điện thoại đang sạc pin bên cạnh lên.

Vừa mở ra, trên màn hình liên tục hiện lên thông báo tin nhắn

mới, tất cả đều do Tông Diễn gửi đến.

【ZY】 : Bé cưng, sao em lại không để ý tới anh?

【ZY】 : Em đang làm gì vậy?

【ZY】 : Tri Tri?

【ZY】 : Em mà không trả lời nữa là anh gọi điện qua đó.

Sau đó không ngừng gọi đến một số cuộc gọi thoại và video call, nhưng toàn bộ đều bị nhỡ.

Xem xong, Hứa Tri Ý cảm thấy hơi xấu hổ vì đã quên bật âm báo điện thoại, cô không chút do dự điện lại cho anh.

Đối phương nhận máy rất nhanh, âm thanh đầu dây điện thoại bên kia khá ồn ào, Tông Diễn tìm một nơi yên tĩnh, rồi mới mở miệng nói chuyện, giọng điệu mang theo một chút oán trách, "Vừa rồi em làm gì vậy?"

"Em đang viết bài luận nên để điện thoại ở chế độ im lặng....."

"Ừm."

Nghe thấy hình như anh vẫn còn tức giận, Hứa Tri Ý dịu giọng nói: "Xin lỗi cục cưng, lần sau em sẽ không như vậy nữa."

Người ở đối diện trầm mặc vài giây, rồi mới nói: "Em vừa gọi anh là gì?"

"Cục cưng."

Giọng nói ngọt ngào của cô gái vang vọng bên tai, Tông Diễn nắm chặt chiếc điện thoại đang cầm trên tay, vành tai đỏ đến mức nóng lên, trong lòng như vừa được rót mật, ngọt ngào vô

cùng, dù đã cố gắng nhưng vẫn không tìm lại được ý cười trên khoé miệng.

Advertisement

"Em đồ anh giỏi quá đấy bé cưng, sau này cứ gọi anh như vậy nhé."

Hứa Tri Ý: "....."

Đang định nói gì đó thì lại nghe thấy tiếng nói của con gái truyền đến từ bên kia điện thoại.

"Tông Diễn, thầy Vương tìm cậu."

Tông Diễn nghiêng đầu nhìn nhìn Mạnh Dao, mím môi nói với Hứa Tri Ý: "Bé cưng cúp máy trước đi, lát nữa nói tiếp."

"Vâng."

Hứa Tri Ý nhớ lại giọng nói vừa rồi, cảm thấy có chút quen thuộc, cô cẩn thận ngẫm nghĩ lại, hoá ra đó là giọng nói của Mạnh Dao.

Cô nghe nói Mạnh Dao cũng tham gia cuộc thi toán học cấp cao lần này, Hứa Tri Ý nhớ lại chuyện Mạnh Dao từng nhờ cô giúp đỡ trước kia, trong lòng có chút rầu rĩ không vui.

Cô không biết hiện tại Mạnh Dao còn thích Tông Diễn hay không, nhưng lại phát hiện ra rằng Mạnh Dao dường như luôn là đuổi theo bước chân Tông Diễn.

Cho dù là vị trí thứ hai trong khối, hay cuộc thi toán học cấp cao lần này, lần đầu tiên Hứa Tri Ý cảm thấy chán nản vì việc bản

thân học tập không tốt.

Cô cũng rất muốn trở nên ưu tú, vì như vậy mới có thể xứng đôi với người xuất sắc như Tông Diễn.

.....

Sau khi hoàn thành cuộc thi viết bài luận, Hứa Tri Ý lại gặp phải một sự việc xui xẻo, chuyện bắt đầu từ một lần học thể dục.

Tiết thể dục hôm đó, bầu trời đổ một cơn mưa phùn dai dẳng, trường học lại quy định ngoại trừ khối mười hai, những khối lớp còn lại đều phải tham gia kiểm tra thể chất, tình cờ ngày hôm đó có bài kiểm tra chạy 800m, giáo viên thể dục lại chẳng để ý quá nhiều, thấy mưa cũng không lớn, nên vẫn cho bọn họ kiểm tra tiếp tục.

Hứa Tri Ý là người có thể lực cực kỳ kém, bảo chạy 800m đã không khác gì muốn mạng cô rồi, càng đừng nói việc chạy 1000m.

Lúc chạy vòng đầu tiên, cô vẫn cảm thấy rất ổn, nhưng đến vòng sau thể lực của cô đã bắt đầu tuột dốc, trở thành người chạy cuối cùng, khi về gần đến vạch đích, lại bất cẩn trượt một viên đá, trực tiếp té ngã trên mặt đất, lòng bàn tay và đầu gối đều bị trầy xước, cô đau đến mức hít hà, phải nhờ Chu Ngạn và Trần Tiên Tiên đỡ đến phòng y tế.

Cũng may cú ngã không quá nghiêm trọng, nhưng vì vết thương rướm máu và sưng đỏ ở đầu gối nằm trên làn da trắng nõn của cô nên nhìn qua có hơi ghê người.

"Cô gái nhỏ, để tránh bị nhiễm trùng, trong khoảng thời gian này đừng để miệng vết thương dính nước nhé, còn thuốc này thì bôi ba lần một ngày." Bác sĩ đặc biệt dặn dò.

"Vâng ạ, cảm ơn bác sĩ."

Sau khi giải quyết xong, Chu Ngạn lại cùng Trần Tiên Tiên đỡ cô về lớp học.

Trần Tiên Tiên nhin không được thở dài một hơi: "Haiz, nếu Tông Diễn biết cậu bị thương, hẳn sẽ đau lòng lắm."

Chu Ngạn bên cạnh khó hiểu nhìn sang, "Ý của cậu là gì vậy? Hai người họ thân nhau lắm à?"

"Cậu không biết hả!?"

Trần Tiên Tiên dùng vẻ mặt khoa trương nói với cậu ta rằng quan hệ của hai người tuyệt đối không đơn giản.

"Quên mất, người thô kệch như cậu làm sao biết được chứ."

"Cậu đừng có úp úp mở mở nữa, mau nói cho tôi biết đi!"

Trần Tiên Tiên hắng giọng, trịnh trọng nói: "Hai người họ là thanh mai trúc mã, hai đứa trẻ hồn nhiên vô tư, đây thật sự là một đôi uyên ương hiếm có!"

Hứa Tri Ý: "....."

Lần này, dường như Chu Ngạn rốt cuộc cũng hiểu, "Khó trách, khó trách tôi vẫn cứ thắc mắc vì sao lần đó Tông Diễn lại bất cẩn để bóng trúng vào người tôi, hoá ra là vì nhìn tôi không thuận mắt?"

Trần Tiên Tiên bật cười, "Vì cậu xứng đáng."

Hứa Tri Ý bất lực, ba người cứ vừa đi vừa cười nói như vậy trên đoạn đường trở lại lớp học.

Gần cuối tuần, Chu Ngạn mời hai cô nàng đến dự tiệc sinh nhật của cậu ta trước, Hứa Tri Ý đã sớm chuẩn bị xong quà tặng.

Vết thương của cô vẫn chưa lành hẳn, lúc đi đường thỉnh thoảng sẽ bị vải quần cọ qua đầu gối, gây ra tê ngứa và một chút đau đớn, cũng vì vậy mà hôm thứ bảy cô đã chọn mặc một chiếc váy dài qua đầu gối, như thế sẽ tương đối dễ chịu hơn.

Nhân duyên của Chu Ngạn vô cùng tốt, party lần này có rất nhiều người đến, có một ít là bạn học cùng trường, một số khác toàn là những khuôn mặt xa lạ, nhưng không khí buổi tiệc vẫn rất hài hoà.

Cũng không biết có phải là Hứa Tri Ý ảo giác không, cô phát hiện có nam sinh cố ý nhìn mình, trong lúc vô tình hai người có nhìn nhau một lần, nam sinh kia ngại ngùng mỉm cười với cô, khiến cho Hứa Tri Ý có chút mơ màng không hiểu.

Sau khi cơm nước xong xuôi, Chu Ngạn lại tổ chức đi hát ở KTV, Hứa Tri Ý không quen bung xoã ở trước mặt nhiều người như vậy, chỉ ngồi yên lặng trong góc, còn Trần Tiên Tiên thì đã sớm nhập hội bọn với họ, hát đến quên cả trời đất.

Bỗng dưng, chiếc sofa bằng da bên cạnh hơi lún xuống, Hứa Tri Ý ngược mắt nhìn qua.

Nướng vào ánh đèn mờ trong phòng bao, cô nhận ra đây chính chàng trai luôn nhìn mình vào lúc này.

Chàng trai trước mắt đeo kính mắt gọng vàng nho nhỏ, dáng vẻ cực kỳ thư sinh, mỉm cười rạng rỡ, cậu ta tiến lại gần cô rồi lớn tiếng nói: "Hứa Tri Ý, cậu còn nhớ tôi không?"

"Ồm... Cậu là?"

Hứa Tri Ý nhìn cậu ta, không nhớ ra được người này là ai, mãi

đến khi nam sinh lại lớn tiếng nói một câu: "Tôi là Văn Hằng đây, cậu đã quên rồi sao?"

Văn Hằng?

Cái tên này bỗng xuất hiện từ nơi ký ức sâu nhất trong đầu cô.

Lúc mới vào cấp hai, trong lớp học có một cậu bé thường bị người khác bắt nạt, Hứa Tri Ý nhìn không nổi nên đã ra tay giúp đỡ cậu ta một lần. Sau khi xong việc, cậu bạn đã tới tìm cô để cảm ơn, giọng nói ấp a ấp úng: "Tôi... Tôi tên là Văn Hằng. Cảm... Cảm ơn cậu đã giúp tôi."

Thu hồi lại dòng suy nghĩ, Hứa Tri Ý khó có liên tưởng cậu trai mập mạp yếu đuối và cà lăm trước kia cùng chàng trai cao gầy tuấn tú trước mặt là một.

Cô ngơ ngác mở miệng hỏi, "Cậu là Văn Hằng?"

"Ừm, đã lâu không gặp, Hứa Tri Ý." Văn Hằng cười nói.

Tôi vẫn luôn nhớ tới cậu.

1590 words

🍷 Chương 15 🍷

Editor: Chu

Bỗng dưng lúc này, điện thoại Hứa Tri Ý "ong ong" rung lên, cô nhìn Văn Hằng, nói xin lỗi: "Xin lỗi nhé, mình ra ngoài nghe điện thoại một lát."

"Được."

Văn Hằng nhìn bóng dáng nhỏ xinh của cô, trong đầu lại nghĩ đến cái tên cậu ta vô tình nhìn thoáng qua vừa rồi — Tông Diễn.

Thời điểm học cấp hai, Hứa Tri Ý và Tông Diễn học cùng một lớp, mọi người đều biết quan hệ của bọn họ rất tốt, từ khi Hứa Tri Ý đưa tay giúp đỡ, cậu ta bắt đầu âm thầm để ý đến cô gái nhỏ hoạt bát và hào phóng này.

Những năm cấp hai, Hứa Tri Ý rất được yêu thích, khuôn mặt cô dễ thương, hơn nữa tính cách còn rộng rãi, nên có một vài nam sinh có ý với cô, mỗi khi có chàng trai nào tặng quà cho cô, đều sẽ bị Tông Diễn ngăn lại, câu nói của miệng của anh lúc đó

chính là: Không thể yêu sớm.

Mới đầu Văn Hằng cho rằng chỉ là anh trai bảo vệ em gái mà thôi, nhưng thật ra lại không phải.

Lần đầu tiên phát hiện là lúc cơ thể Hứa Tri Ý không được thoải mái trong tiết thể dục, sau khi tập hợp xong, cô liền trở về lớp học rồi nằm dài trên bàn nghỉ ngơi.

Văn Hằng vốn muốn đi đến hỏi thăm quan tâm cô một chút, kết quả vừa đi tới lớp học, lại phát hiện trong góc lớp học dựa vào vách tường, cô gái sắc mặt trắng bệch gối đầu lên khuỷu tay, hình như cô đã ngủ rồi, mà Tông Diễn thì ngồi bên cạnh, lặng lẽ nhìn cô.

Khoảng cách giữa hai người rất gần, anh thường dùng tay khảy nhẹ tóc mái mềm mại đang rũ trước trán của cô, thỉnh thoảng lại dùng tay chọc nhẹ vào khuôn mặt, cử chỉ thân mật vô cùng.

Trong lúc Văn Hằng đang đứng ngây ra, Tông Diễn đã giương mắt nhìn đến, trên khuôn mặt non nớt ngây ngô toát ra sự thờ ơ xa cách, đôi mắt đen láy hiện lên vẻ lạnh lùng, cơ thể Văn Hằng run lên vài cái, vội vàng xoay người chạy đi.

Thu hồi suy nghĩ, Văn Hằng rũ mắt, che giấu cảm xúc nóng bỏng cuộn cuộn trong mắt, cong khoé môi lên.

Hiện tại cậu ta sẽ không nhát gan như vậy nữa.

*

Hứa Tri Ý ra khỏi KTV, tìm một nơi tương đối yên tĩnh để nghe máy, giọng điệu của đối phương nghe qua có chút tủi thân.

"Bé cưng, em đang làm gì đó, sao lâu vậy mới nhận điện thoại?"

"Nơi này ồn quá nên em ra ngoài để tìm một chỗ yên tĩnh hơn."

Tông Diễn rất thính tai, trong chốc lát đã nghe thấy tiếng ca hát hỗn tạp bên kia, anh dừng một chút mới nói: "Em ở KTV?"

"Đúng vậy." Sau đó Hứa Tri Ý còn nói thêm: "Hôm nay là sinh nhật Chu Ngạn, cậu ấy mời mọi người đi hát."

"Sao em lại không nói trước với anh?"

"Em cảm thấy đây chỉ là một chuyện cỏn con thôi, nên mới không nghĩ sẽ nói cho anh biết."

Tông Diễn trầm mặc vài giây, sau đó dặn dò nói: "Được rồi, vậy em phải chú ý an toàn cho bản thân đấy, không được uống rượu, biết không? Bằng không anh sẽ lo lắng lắm."

"Biết rồi mà." Hứa Tri Ý cười hì hì đáp.

Hai người lại hàn huyên thêm vài câu, khi sắp sửa cúp máy, Tông Diễn đột nhiên nghe thấy có một nam sinh gọi tên Hứa Tri Ý, vừa định hỏi là ai thì Hứa Tri Ý đã ngắt điện thoại.

Tông Diễn trầm mặc nhìn màn hình điện thoại, cặp mắt suy nghĩ sâu xa.

Hứa Tri Ý nghe thấy tiếng kêu nên quay đầu lại, là Văn Hằng đang mỉm cười đi về phía cô, cậu ta quơ quơ di động, hỏi: "Chúng ta có thể kết bạn WeChat không?"

"Được."

Hứa Tri Ý không nghĩ quá nhiều, lấy ra di động để cậu ta quét mã QR, hai người thêm bạn tốt với nhau rồi cùng quay trở về phòng bao.

Khi rời khỏi KTV cũng đã gần 12 giờ, nhà của Trần Tiên Tiên và Hứa Tri Ý không thuận đường, nên đành phải tách ra.

Văn Hằng đột nhiên đi tới hỏi cô: "Hứa Tri ý, nhà cậu ở đâu?"

"Tiểu khu Văn Viên."

"Vừa lúc cùng đường với tôi, không mấy chúng ta gọi xe về cùng đi."

Hứa Tri Ý nghĩ nghĩ, cảm thấy như vậy cũng được, nên gật đầu đáp ứng: "Ok."

Sau khi xe chạy tên trước tiểu khu Văn Viên, Văn Hằng dịu dàng nói "Hẹn gặp lại" với cô, sau đó dừng một chút mới nói thêm: "Ngủ ngon nhé, Hứa Tri Ý."

Xuất phát từ phép lịch sự, Hứa Tri Ý cũng cười nói "Ngủ ngon".

Lúc về đến nhà, cô gửi tin nhắn thông báo cho Tông Diễn một tiếng, sau đó tắm rửa xong xuôi thì trực tiếp lên giường ngủ.

.....

Tông Diễn trở về vào thứ hai, kìm nén cả một ngày, sau khi tan học buổi tối, vừa nhìn thấy Hứa Tri Ý liền kéo cô đi về phía trước, đợi đến khi xung quanh không còn ai, anh đè cô trên tường, cúi người hôn cô thật sâu.

Mới không gặp một tuần, mà Tông Diễn đã nhớ cô muốn điên, giờ phút này bao nỗi nhớ nhung đều gửi gắm vào cái hôn triền miên ấy.

Hứa Tri Ý bị buộc phải ngẩng đầu, hai tay choàng qua cổ anh, chủ động hé chiếc miệng thơm tho ra, cho phép cái lưỡi nóng bỏng ướt át của anh tiến vào trong thăm dò, thoả thích dây dưa

cùng mình.

Tông Diễn hôn rất mãnh liệt, môi lưỡi dùng sức mút hết nước bọt trong miệng cô, giống hệt một con sói bị đói đang muốn nhai nuốt cô vào trong bụng.

Hứa Tri Ý bị nụ hôn của anh làm đau một chút, nhưng hiện tại cô không hề để ý đến chuyện này.

Cô cũng rất nhớ rất nhớ Tông Diễn.

Trong màn đêm yên tĩnh, vầng trăng tròn soi sáng từ trên cao, gió đêm lành lạnh thổi qua những tán lá tạo ra âm thanh sột soạt, dưới ánh đèn đường mờ mờ, răng môi hai người quện vào nhau phát những tiếng "chậc chậc" nho nhỏ, đặc biệt vang vọng trong buổi tối tĩnh lặng.

Đột nhiên, có một bé mèo vàng đi ngang qua, tò mò nhìn về phía hai người không ngừng quẩn lấy nhau, kêu lên vài tiếng "Meo meo" về hướng bọn họ.

Hứa Tri Ý thở hổn hển, nghiêng đầu tránh thoát đợt sóng "Công kích" tiếp theo của Tông Diễn, sắc mặt đỏ bừng nói: "Đừng... Đừng hôn nữa, nó nhìn chúng ta kìa....."

"Cứ kệ nó."

Nói xong lại muốn tiếp tục hôn, nhưng lại bị Hứa Tri Ý giơ tay che kín miệng, "Không được, không thể hôn nữa mà, đã trễ lắm rồi, bọn mình về thôi anh."

Vẻ mặt Tông Diễn có chút buồn bã, bất mãn hôn vài cái vào lòng bàn tay mịn màng của cô, không tình nguyện nói: "Được rồi"

Hứa Tri Ý mỉm cười nắm chặt tay anh, cùng anh đan mười ngón tay vào nhau, "Đi thôi cục cưng, chúng ta vẫn còn rất nhiều thời

gian, có lúc nào anh không được hôn em đâu?"

Một câu "Cực cưng" khiến Tông Diễn hưởng thụ cực kỳ, vẻ mặt bất mãn đã đỡ hơn không ít, anh hôn hôn mu bàn tay cô, "Ừm, nghe theo lời bé cưng."

Trên đường đi, Hứa Tri Ý lại hỏi anh: "Lần này anh thi thế nào?"

"Vẫn ổn, không làm khó được anh."

Hứa Tri Ý: "....."

"Nếu đạt được giải nhất, anh muốn đưa ra yêu cầu gì?"

Tông Diễn nở nụ cười thần bí, nhìn cô bằng ánh mắt đen tối khó giải thích.

"Bí mật."

1324 words

🍷 Chương 16 🍷

Editor: Chu

Sau ba ngày diễn ra cuộc thi toán học cấp cao, cuối cùng kết quả cũng được công bố, không ngoài dự đoán, Tông Diễn giành được giải nhất, đạt được 2000 tệ tiền thưởng như mong muốn.

Trường học còn thừa dịp này công khai khen ngợi Tông Diễn, vì đã mang về vinh quang cho trường học.

Sau khi biết được tin này, trong lòng Hứa Tri Ý đặc biệt vui vẻ, cô còn hỏi Tông Diễn có muốn đi xem phim vào tối thứ bảy hay không.

"Tại sao lại muốn đi xem phim?"

"Khoảng thời gian vừa rồi anh đã vất vả như vậy, bây giờ nên thả lỏng một chút."

"Được."

Thứ bảy, hai người cùng đi xem một bộ phim điện ảnh mới ra

rap.

Bộ phim này thuộc thể loại tâm linh, Hứa Tri Ý xem vô cùng hăng say, nhưng Tông Diễn lại cảm thấy hơi nhàm chán, bèn dựa vào vai cô ngủ một giấc.

Sau khi kết thúc, Tông Diễn đi xếp hàng mua trà sữa, Hứa Tri Ý ngồi ở chiếc ghế bên đường buồn chán chờ anh.

Hôm nay Tông Diễn mặc áo khoác màu trắng, bên dưới phối một chiếc quần đen ống rộng, dù kiểu phối đồ trông vô cùng đơn giản, nhưng khi mặc trên người anh lại tạo nên hương vị khác.

Dáng người Tông Diễn vai rộng chân dài, vẻ ngoài đẹp trai xuất sắc, tóc mái trên trán che khuất đôi mắt sâu thẳm, sóng mũi cao thẳng, đường nét khuôn mặt tinh tế, đường quai hàm rõ ràng, toát ra vẻ hoang dã nguy hiểm, nhưng khí chất sạch sẽ dịu dàng trên người chàng trai đã trung hoà lại điểm này, đứng ở trong đám người, anh vẫn thu hút ánh nhìn như cũ.

Hứa Tri Ý thấy một nữ sinh mặc chiếc váy nhỏ xinh lấy hết can đảm đi đến xin phương thức liên hệ của Tông Diễn, mà anh lại dùng ngón tay chỉ về phía cô, rồi nói gì đó với cô gái, sau đó chỉ thấy cô ấy nhìn Hứa Tri Ý bằng vẻ mặt đã hiểu rõ, chán nản rời đi.

Sau khi Tông Diễn lấy trà sữa đưa cho cô, Hứa Tri Ý hút một ngụm trà sữa to, sau đó nhặt nhẹo nói: "Anh được yêu thích thật đó."

"Ghen tị?"

"Không có."

Tông Diễn thấp giọng bật cười, anh nắm chặt tay Hứa Tri Ý, dẫn

cô đến nhà hàng ăn cơm, anh gọi cả một bàn đồ ăn, toàn bộ đều là món Hứa Tri Ý thích ăn, sau đó còn gọi thêm hai chai rượu trái cây cô yêu thích.

Hình như hôm nay Hứa Tri Ý rất vui vẻ, cô uống rượu không ngừng, cuối cùng ăn không được bao nhiêu, mà người đã uống đến nửa tỉnh nửa say.

Sau khi Tông Diễn thanh toán xong, anh kéo cô ngồi vào xe trở về nhà.

Hứa Tri Ý dựa vào vai Tông Diễn, đầu óc choáng váng, cô cảm nhận có một bàn tay đang vuốt ve khuôn mặt mình, hé mở đôi mắt mê mang phủ đầy sương nhìn anh.

"Hôm nay dì có ở nhà không?" Tông Diễn nhẹ giọng hỏi.

"Ờm..... Không có."

"Vậy đêm nay bé cũng có thể ngủ cùng anh không?"

"Được....."

*

Vừa bước vào cửa nhà, chào đón cô chính là không khí lạnh như băng bên trong, Hứa Tri Ý nhận không được rung mình một cái, cô bị Tông Diễn kéo vào phòng, bóng đèn được mở lên, chiếu rọi xuống hai người.

Tông Diễn giơ tay cởi quần áo cô, Hứa Tri Ý theo bản năng chống cự, cô nắm tay bàn tay đang làm phiền của anh, khó hiểu nói: "Anh làm gì vậy....."

Tông Diễn cúi người hôn nhẹ dỗ dành cô, ánh mắt nóng bỏng: "Bé cũng còn nhớ trước kia đã đồng ý yêu cầu của anh không?"

Đầu óc Hứa Tri ý hiện tại không được tỉnh táo lắm, nhưng vẫn nhớ rõ bản thân thật sự đã từng đồng ý, cô vừa muốn lên tiếng, lại nghe thấy anh nói.

"Cho nên đừng từ chối anh."

Lần này Hứa Tri ý không chống cự nữa, cô ngoan ngoãn để mặc Tông Diễn cởi quần áo của mình, thẳng đến khi cơ thể loã lồ hiện ra trước mắt anh, hai má cô trở nên nóng rực, cảm thấy xấu hổ muốn chết, muốn giơ hai tay che lại cơ thể của mình, nhưng lại bị Tông Diễn mạnh mẽ đè lại.

"Đừng che, em rất đẹp."

Toàn thân cô từ trên xuống dưới đều hoàn hảo trong mắt Tông Diễn.

Khung xương Hứa Tri Ý trời sinh đã nhỏ, làn da trắng trẻo, không có một cọng lông mao, kể cả nơi riêng tư cũng vậy, sau khi cởi quần ra, cô chẳng khác gì một quả trứng gà bị lột vỏ, mềm mại mịn màng, vô cùng hấp dẫn.

Bầu vú tròn trịa của cô vú lộ ra ngoài không khí, núm vú hồng hào mãi cảm dựng đứng lên sau khi tiếp xúc với không khí, cô không thích ứng kịp, đôi mắt ướm át mờ mịt nhìn Tông Diễn một cách ngơ ngác.

Tông Diễn bị cô nhìn đến mức hạ thân cứng lên, yết hầu anh trượt lên trượt xuống, duỗi tay đẩy Hứa Tri Ý ngã xuống giường.

Khi tiếp xúc với chiếc giường đàn hồi, cơ thể run lẩy bẩy lên, còn chưa định thần, hai mắt đã bị bịt lại bằng một miếng vải.

Hứa Tri Ý bất an muốn tránh đi, nhưng Tông Diễn lại trấn an cô: "Bé đừng sợ, cứ giao hết mọi thứ đêm nay cho anh."

Nói xong, phía sau hình như không có động tĩnh gì nữa, sau khi hai mắt bị che lại, mọi giác quan của cô đều được phóng đại vô hạn vào giờ phút này, một nỗi lo lắng tràn ngập trong lòng cô.

"Tông Diễn?"

"Ơi."

Hứa Tri Ý nghe thấy tiếng bước chân đang đến gần, sau đó phần giường bên cạnh hơi lún xuống, cô cảm giác mình vừa được mặc vào một mảnh vải mỏng, tựa như áo ngực, hạ thân cũng mặc vào một chiếc quần kỳ lạ, vừa giống quần lót lại vừa không, vô cùng khác thường.

"Anh mặc gì cho em vậy?"

Bàn tay gầy gò trắng nõn của Hứa Tri Ý sờ lên người mình, khi đến dưới eo cô sờ phải một vật có lông bù xù, hết như một cái đuôi tròn nhỏ, cô đột nhiên hiểu ra, thất thố nói: "Anh, anh mặc nội y tình thú cho em?"

Tông Diễn không chối cãi: "Ừm, đáng yêu lắm."

Cô gái trước mặt, trên đầu đeo tai thỏ, cặp ngực trắng mịn mặc một chiếc áo ngực ren có đính lông tơ ôm sát vú, bên dưới mặc một chiếc quần lót hình chữ Đinh (丁), phía sau có một cái đuôi nhỏ lông xù, quấy rầy hết mức.

Hơi thở Tông Diễn nóng rực hơn vài phần, mạnh mẽ áp xuống cơ xao động trong lòng.

Dù không nhìn thấy gì, Hứa Tri Ý vẫn có thể cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng của anh, ngón chân bất an cuộn tròn lại, muốn thoát đi nhưng lại không thể làm gì được.

Môi cô bị ngậm lấy, chiếc lưỡi mềm mại nhân cơ hội tiến vào, mạnh mẽ công thành chiếm đất trong lãnh địa của cô.

Lưỡi Tông Diễn linh hoạt và tràn đầy sức lực, không ngừng quán lấy và mút vào, Hứa Trí Ý bị anh bức đến mức nức nở liên tục.

Cùng lúc đó, áo ngực bị đẩy lên, lòng bàn tay nóng rực nắm trọn lấy bầu ngực non mềm.

Lực tay của anh khi nhẹ khi nặng, vú bị anh xoa nắn biến thành đủ hình dạng, núm vú hồng hào vô tình thò ra giữa ngón tay anh, xinh xắn và đáng yêu đến mức cứng lên.

Tông Diễn đổi thành dùng ngón tay bóp chặt núm vú nhỏ, không ngừng vân vê, kích thích toàn thân cô run rẩy.

Mãi đến khi khoang miệng ảm áp ngậm lấy núm vú còn lại, môi lưỡi linh hoạt dùng sức hút lấy, như thể muốn hút sữa ra, âm thanh "chặc chặt" vang dội, bên ngực còn lại bị anh nắm chặt đến mức để lại vết đỏ, dâm mĩ đáng thương.

"Ưm a..... Nhẹ chút....."

Cơ thể Hứa Trí Ý mãi cảm đến cực điểm, một luồng nhiệt nóng mạnh mẽ xông vào bụng dưới, cô cảm giác được huyết khẩu của mình đã ứ đọng đầy, hình như còn có thứ gì đó chảy ra.

Tông Diễn lại dùng răng cắn núm vú, anh điều chỉnh lực độ vừa phải, lúc nghe thấy tiếng rên của Hứa Trí Ý, anh không phân biệt được rốt cuộc cô đang sướng hay đau.

Trong chốc lát, bộ ngực trắng nõn rải đầy các vết đỏ, bị anh tàn phá đến đáng thương, Tông Diễn lại chuyển mục tiêu xuống chỗ hoa huy*et non mềm nhiều nước.

Ngón tay thon dài di chuyển lên xuống trước môi âm hộ no đủ,

cảm nhận được mật dịch chảy ra, anh dùng một ngón tay xâm nhập vào trong huyết.

Thịt mềm bên trong đua nhau bám lấy ngón tay anh, vừa ướt lại vừa nóng, điên cuồng hút lấy, siết chặt muốn chết.

Hứa Tri Ý đau đớn kêu lên tiếng: "Lấy ra đi anh, đau quá."

Tông Diễn dường như không nghe thấy, đôi mắt sâu thẳm trở nên đỏ bừng vì tình dục, cây gậy dưới thân cũng đã sớm cương cứng, chống lên chiếc quần tạo thành một cái lều trại, cứng đến phát đau.

Anh đút ngón tay vào sâu hơn, cảm nhận được dịch mật ồ ạt phun nước lên ngón tay mình, anh nhẹ nhàng thọc vào rút ra.

Dường như Hứa Tri Ý đã thích ứng được, hoa huy*t cắn chặt gât gao, theo bản năng thở dốc một tiếng.

Tông Diễn ngón tay từ một ngón, hai ngón, rồi thẳng đến ba, Hứa Tri Ý căng trướng đến khó chịu, "Trướng quá....."

Ngón tay anh nhanh chóng thọc vào rút ra giữa huyết cô, d*m thủy càng lúc càng nhiều, lòng bàn tay bóp lấy vào âm để trắng múp bên trên, bắn ra những giọt nước trong suốt.

d*m thủy chảy theo tay Tông Diễn rồi nhỏ giọt xuống drap giường, anh cẩn thận moi móc những thớ thịt mềm trong huyết, eo Hứa Tri Ý run lên dữ dội, cô cắn môi dưới, một trận khoái cảm cực đại ập đến như sóng triều, như thể cô sắp sửa đạt đến cao trào, cả người run rẩy liên tục, một giây sau đó, ba ngón tay trong huyết lại đột nhiên rút ra.

1774 words

🍷 Chương 17 🍷

Editor: Chu

Hứa Tri Ý mơ màng há miệng, đầu lưỡi hồng hào như ẩn như hiện, cô bị treo lơ lửng, huyết vừa ngưng lại vừa trống rỗng.

Tông Diễn không hề chớp mắt nhìn chăm chăm cửa huyết nhỏ hẹp không ngừng khép vào rồi mở ra, nước dịch trong suốt liên tục tràn ra ngoài, cơ bắp anh căng chặt, mu bàn tay hiện lên đầy gân xanh, dương v*т cương cứng đến phát đau.

Hứa Tri Ý rõ ràng không còn chịu nổi nữa, cô yếu ớt nắm lấy tay anh, giọng nói nức nở: "Khó chịu quá..... Tông Diễn, giúp giúp em....."

Bỗng dưng, một vật nhỏ lạnh lẽo cứng cứng đặt ở trước cửa huyết, sau đó bị Tông Diễn đẩy mạnh vào.

"A ha..... Cái gì vậy?"

Giây tiếp theo, vật nhỏ trong huyết đột nhiên rung động kịch liệt, Hứa Tri Ý nhanh chóng hét chói tai một tiếng, hoa huy*t

không ngừng siết chặt, trong nháy mắt liền đạt tới cao trào.

Nước xuân chảy ra tí tách từ huyết khẩu, mới đạt đến cực khoái nên cô mẫn cảm vô cùng, hai chân run rẩy, vật nhỏ trong huyết không ngừng chuyển động, liên tiếp chạm vào điểm G của cô.

Cô không chịu nổi nữa, bất lực khóc rưng rức: "Em từ bỏ, không cần cái này đâu....A..... Lấy nó ra nhanh đi."

Cơn khoái cảm cực hạn như muốn nuốt chửng cô, toàn thân Hứa Tri Ý nhuộm đỏ màu tình dục, bàn tay mảnh khảnh thăm dò phía dưới, muốn lấy đồ vật trong huyết ra, kết quả món đồ bên trong lại đột nhiên rung động dữ dội hơn, cảm giác tê tê đại đại khiến cô lại hét lên thất thanh.

"A —— Tông Diễn, cầu xin anh a ha....."

Cô không thể chịu nổi nữa, cả người vừa sướng vừa khó chịu, xử nữ như cô làm sao có thể tiếp nhận những trận tập kích mãnh liệt như vậy?

Trong tay Tông Diễn cầm một cái điều khiển từ xa nhỏ, chuyên dùng để tùy chỉnh trứng rung, anh nhìn cô run lẩy bẩy, nước xuân trong tiểu huyết chảy ra như một trận hồng thủy, không ngừng cuộn cuộn dâng trào, anh cup mắt, lần nữa dùng tay bóp chặt âm đế sưng đỏ của cô.

Cô gái liên tục run rẩy vì mẫn cảm, vòng eo thon gọn cong lên, nước miếng trong miệng đã chảy xuống khoé môi, cô gần như bị tra tấn đến mức mất hết lý trí, sợi dây căng chặt trong đùi cô đứt ngang, hai tay siết chặt lấy drap giường, mông cũng ưỡn lên trên, một dòng chất lỏng "xà xà" bắn ra tung toé vào giữa hai chân Tông Diễn.

Drap giường nhăn nhúm ướt nhẹp một mảng, toàn bộ đều là nước xuân của cô.

===== Truyện vừa hoàn thành =====

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

=====

Hứa Tri Ý vẫn còn chìm đắm trong dư âm của cơn cao trào, huyết khẩu siết chặt, hai mắt Tông Diễn đỏ rực, anh thật sự rất kiên nhẫn, tiếp tục thọc hai ngón tay vào huyết cô, kết hợp với trướng rung thọc vào rút ra, khiến cho cơn cực khoái kéo dài hơn.

Hứa Tri Ý lại thét chói tai, một dòng nước lại ồ ạt trào ra từ hoa huy*t, cô chẳng khác gì một con búp bê vải rách nát, không còn sức lực để phản kháng, nước mắt rơi khỏi khóe mắt làm ướt tấm vải trắng, cô thấp giọng nức nở từng hồi.

Tông Diễn hoảng hồn, vội vàng kéo vải trắng xuống.

Hai má cô gái đỏ bừng, đôi mắt đầm lệ ướt át mông lung, bị bắt nạt đến mức cắn môi sứt sùi.

Tông Diễn cúi người hôn những giọt nước mắt của cô, "Xin lỗi bé cưng, em không thoải mái sao?"

Không phải là không thoải mái, mà là sung sướng đến tột cùng, Hứa Tri Ý ảo giác rằng bản thân sẽ chết trên chiếc giường này.

Cô quay đầu đi không để ý tới anh.

Tông Diễn bất đắc dĩ, anh biết chắc chắn là cô rất thoải mái, nhưng vì đây là lần đầu tiên nên không thể nào chịu nổi.

Cây gậy dưới thân của anh vẫn chưa được giải quyết, anh cởi hết quần áo mình ra, dương v*t cương cứng đặt vào giữa đôi chân

non mềm của cô gái.

Anh làm màn dạo đầu lâu như vậy, là vì muốn giảm bớt đau đớn cho cô.

"Cực cứng cố chịu đựng một chút."

Cuối cùng, Tông Diễn đỡ dương v*t cắm thẳng vào, mạnh mẽ đi vào chỗ sâu nhất.

"A ——"

Eo Hứa Tri Ý nảy lên, đau đến mức hét thành tiếng, tuy rằng cô đã tiết ra rất nhiều âm thủy, nhưng cây gậy của Tông Diễn lại quá lớn, cô không thể nào chứa đựng được.

Huyệt khẩu hồng mịn căng đến mức trắng bệch, hút chặt lấy anh, nước mắt của cô lại rơi một lần nữa, "Đau quá....."

Vách tường thịt bên trong huyệt trước sau đua nhau quăn lầy, chẳng khác gì một cái miệng hút, mấp máy liên tục, như thể muốn hút tinh dịch bắn ra.

Tông Diễn khẽ cắn môi, đè nén cảm giác muốn xuất tinh, chờ đến khi cô đã thích ứng được mới nhích người thọc vào rút ra.

"Ách... Chặt quá."

Vòng eo săn chắc của anh căng chặt, hai tay móc lấy chân cô, trên cánh tay nổi đầy gân xanh, bụng dưới của anh dùng sức khiến cho dương v*t di chuyển mãnh liệt hơn.

Hứa Tri Ý há miệng rên rỉ, phía dưới vừa sướng vừa đau, tốc độ của Tông Diễn quá nhanh và dồn dập, giống hệt một cái máy đóng cọc, không ngừng đâm vào nơi tận cùng, nghiền nát cửa tử cung mỏng manh.

"Nhanh quá... A ha..... Chậm một chút....."

Tông Diễn tựa hồ không nghe thấy gì, tóc mái trên trán ướt đầm mồ hôi, những hạt mồ hôi lớn như hột đậu chậm rãi rơi xuống bụng nhỏ của cô gái, anh làm đến đỏ mắt, giống một con chó đực lúc động dục, chỉ biết mạnh mẽ nháp điên cuồng.

Đôi chân trắng nõn tinh tế của cô gái lắc lư giữa hai tay anh, hai người dính sát vào nhau, từ xa nhìn tới chẳng khác gì một dư ảnh không ngừng xuất ra nhập vào, dâm mĩ đến cực điểm.

Hai túi tinh cực lớn của Tông Diễn đánh vào mông Hứa Tri Ý, khiến nó đỏ bừng lên, huyết khẩu bị đâm đến tê dại, thịt mềm trong huyết liệu mạng hút chặt, hai tay cô bất lực nắm lấy cánh tay Tông Diễn, móng tay bén nhọn bầu vào da thịt anh, lại một trận run rẩy kéo đến, tiếp tục đưa cô chạm tới cực khoái.

Nước xuân tưới lên quy đầu, huyết thịt điên cuồng co thắt, Tông Diễn rên một tiếng, eo trở nên tê dại, tinh dịch nóng rực bắn ra bao cao su.

Hứa Tri Ý thất thần nhìn trần nhà, đầu của cô lúc này đã trì độn, không còn giữ được tỉnh táo.

Tông Diễn rút dương v*t ra, dâm thủy lấp đầy bên trong ổ ạt trào ra ngoài, như thể đã bị mất khống chế.

Anh lại đeo một cái bao mới vào, lật người Hứa Tri Ý đổi thành tư thế quỳ bò, đi vào thật sâu từ phía sau.

Tư thế này giúp anh cắm vào sâu hơn, cửa tử cung mỏng manh bị Tông Diễn đâm vào liên tục, cứ như đang muốn xâm nhập vào thế giới mới kia, mỗi một cú nháp càng đi sâu hơn một chút.

Hứa Tri Ý đau đến mức thở dốc rên rỉ, vòng eo thon gọn lún

xuống, cô bắt lực nắm lấy drap giường, không ngừng xin anh dừng lại: "Em từ bỏ.... Sâu quá rồi....."

Nhưng Tông Diễn phía trên làm sao chịu nghe theo cô, dường như sức lực ở eo và bụng của anh là vô hạn, hoàn toàn đánh mất lý trí.

Trong đầu chỉ có một ý nghĩ ——

Làm cô, chơi chết cô.

Anh giờ tay tát một cái vào bờ mông đang run rẩy, quả nhiên làm cho cô gái dưới thân đau rát hết to, huyết thịt cũng hút càng chặt.

Hứa Tri Ý lại rơi nước mắt, cô cắn môi, "Sao anh lại đánh em.....Hức, đau muốn chết....."

Đúng là có đau, nhưng nhiều hơn lại là cảm giác sung sướng.

Gân xanh nổi đầy trên eo và bụng thiếu niên, cửa tử cung ở nơi sâu nhất bị anh làm đến mức hé mở ra một cái lỗ nhỏ, anh bỗng đứng trở nên hưng phấn, tay dùng sức bóp chặt eo cô gái, sau một trận đâm điên cuồng, rốt cuộc cũng cắm vào tử cung.

"A ——"

Hứa Tri Ý cảm giác mình sắp hỏng rồi, hạ thân lại tí tách tí tách phun ra một dòng dâm thủy.

.....

Dường như bên ngoài cửa sổ đang mưa, ào ạt tưới lên vạn vật trên thế giới.

Hứa Tri Ý cảm thấy bản thân như một mầm non yếu ớt, chịu

không nổi sự tàn phá của trận cuồng phong, đầu óc trở nên mụ mị, không còn phân rõ đông tây nam bắc.

Cô chẳng còn nhớ đây đã là lần thứ mấy, dường như Tông Diễn không hề cảm thấy mỗi một, hết hiệp này đến hiệp khác điên cuồng làm cô, khiến tiểu huyết căng trướng đến đau đớn.

Không biết từ lúc nào, rốt cuộc cô cũng không chịu đựng được nữa mà rơi vào hôn mê.

1585 words

🍷 Chương 18 🍷

Editor: Chu

Hứa Tri Ý tỉnh lại đã là buổi chiều, cô mê man ngủ gần cả ngày, thân thể như là bị một chiếc xe tải lớn cán qua, đau nhức không thôi, hạ thân cũng cảm giác như bị xé rách, sưng tấy đau đớn.

Nhìn sang bên cạnh, Tông Diễn đã thức dậy từ sớm, cô đứng dậy xuống giường, chân mới vừa chạm xuống đất đã ngã ỵch trên sàn nhà.

Cửa phòng bị đẩy ra, Tông Diễn bưng một ly nước đi vào, thấy cô ngồi quỳ trên mặt đất, vội vàng đi đến bế cô lên.

"Bảo bối dậy rồi?"

Hứa Tri Ý vừa thấy anh liền nhớ đến mọi chuyện xảy ra vào tối hôm qua, anh vô tình như một cái máy đóng cọc, chỉ biết mạnh mẽ làm cô, không hề quan tâm đến việc sống chết của cô thế nào.

Vành mắt của cô ửng đỏ, khoé miệng xụ xuống, không muốn

đáp lại anh.

Tông Diễn ôm Hứa Tri Ý vào trong ngực, trên người cô không một mảnh vải, vừa mềm mại vừa nhỏ bé, đáng vẻ tủi thân cực kỳ đáng thương.

Vì là lần đầu tiên khai trai, việc anh không thể kiềm chế là điều khó tránh khỏi, lúc chạm vào cơ thể cô đêm qua, cả người anh như phát điên, trong đầu chỉ nghĩ muốn làm cô, chờ đến khi khôi phục lại lý trí, anh mới phát hiện ra Hứa Tri Ý đã ngất xỉu từ sớm, dấu hôn lớn nhỏ phủ kín trên người cô, hồng, xanh, tím đều có đủ.

Anh lập tức hoảng sợ, bế Hứa Tri Ý vào nhà tắm tắm rửa sạch sẽ, trời vừa sáng liền chạy đi mua thuốc, sau đó bơi lên người cùng bên ngoài huyết nhỏ của cô.

Tông Diễn hôn vài cái lên trán dỗ dành cô, giọng nói chân thành: "Xin lỗi bé cưng, tối hôm qua anh không kìm lại được, lần sau tuyệt đối sẽ không như vậy nữa." Hiện tại Hứa Tri Ý không muốn chấp nhận lời xin lỗi của anh, dựa trong ngực anh vùng vẫy một cái, tức giận nói: "Buông em ra, em muốn đi vệ sinh."

"Anh ôm em đi."

Không đợi cô trả lời, Tông Diễn đã ôm cô đến phòng tắm, khi đi ngang tấm gương, Hứa Tri Ý vô tình thoáng nhìn thấy những vết bầm chong chát trên người mình, cô thẫn mẫn một tiếng "Cầm thú."

Tông Diễn bế cô trong tư thế xi tiểu cho trẻ con, rồi bình tĩnh nói: "Tiểu đi."

Khuôn mặt trắng nõn của Hứa Tri Ý nóng rực trong nháy mắt, cô xấu hổ nói: "Anh điên hả? Để em tự giải quyết!"

Cô không thể nào tiếp nhận việc xấu hổ thế này đâuuu!

"Em tiểu đi, anh sẽ không nhìn."

"Không được, anh thả em nhanh! Bằng không từ nay về sau em sẽ không để ý tới anh nữa."

Giọng Hứa Tri Ý mang theo tiếng khóc nức nở, Tông Diễn không còn cách nào khác ngoài đặt cô lên bồn cầu.

"Vậy khi nào tiểu xong thì gọi anh."

Rốt cuộc anh cũng xoay người đi ra ngoài, còn tiện tay đóng cửa lại tử tế.

Buổi tối, Tông Diễn xuống bếp nấu vài món Hứa Tri Ý thích ăn, cả ngày nay cô vẫn chưa ăn gì, đói lả từ sớm.

Tông Diễn nhớ đến ngày mai phải đi học, bèn nói: "Ngày mai anh xin nghỉ phép hai ngày cho em, hai ngày này cứ ở trong nhà nghỉ ngơi cho tốt đi, không cần lo lắng đến việc học, anh sẽ bỏ túc cho em sau."

Anh xem xét, tuy bây giờ Hứa Tri Ý có thể đi lại, nhưng giữa hai chân vẫn còn đau, nên tư thế đi đứng sẽ có hơi kỳ lạ, vì lo lắng cho cơ thể của cô, anh mới nghĩ biện pháp này.

Nghe vậy, Hứa Tri Ý thấp giọng đáp lại, rồi sau đó lại bất mãn nói lèm bèm: "Đều tại anh."

Tông Diễn khẽ cười, cũng không phủ nhận: "Ừm, đều do anh."

Sau khi ăn xong, anh rửa sạch chén đĩa, rồi ôm Hứa Tri Ý đang nằm ỏ trên sofa về phòng.

Trong lòng Hứa Tri Ý cảm thấy nguy hiểm đang đến gần, cặp đùi thon gọn đá lung tung: "Anh làm gì đó? Mau thả em xuống!"

"Bôi thuốc cho em."

Sau đó thả cô xuống giường, cởi quần lót cô ra.

Có thể mơ hồ thấy được hai cánh bướm múp máp bị chà đến sưng đỏ, đáng thương dán vào nhau, che chắn trước cửa huyết nhỏ hẹp.

Anh đẩy hai cánh bướm ra, rũ mắt nhìn chằm chằm cửa huyết đang khép lại, miệng nhỏ không ngừng đóng mở.

Đôi mắt Tông Diễn đen kịt u ám, anh bôi thuốc lên toàn bộ ngón trỏ, sau đó chậm rãi đẩy vào.

"Ách... A..... Đau....."

Ngày hôm qua rõ ràng đã làm lâu như vậy, nhưng nơi này vẫn siết chặt muốn chết, điên cuồng hút lấy anh.

Hứa Tri Ý cảm nhận bản thân trở nên cực kỳ dâm dăng, anh chỉ đút vào nhẹ như vậy mà huyết nhỏ đã bắt đầu chảy ra dâm dịch.

Tay Tông Diễn vẫn không nhúc nhích, cô phát hiện nước xuân trong huyết đang tưới lên ngón trỏ của anh, đợi vài phút trôi qua, khi cảm giác thuốc đã gần như hấp thu hoàn toàn, ngón tay bên trong mới rút khỏi.

Lúc rút ra, ngón trỏ còn kéo ra một sợi chất lỏng trong suốt, cửa huyết non mềm vẫn đang co rút một cách đói khát, dâm mãnh đến cùng cực.

Tông Diễn lại bình tĩnh bôi thuốc vào môi âm hộ của cô rồi mới thu tay lại.

Hứa Tri Ý cảm thấy phía dưới vừa đau lại vừa ngứa, trống rỗng vô cùng, nhưng dường như Tông Diễn không định giúp cô, khiến cô thấp giọng hô lên: "Tông Diễn....."

Giọng điệu mang theo sự khẩn cầu, nhìn anh bằng đôi mắt ướt át.

Nhưng giờ phút này Tông Diễn lại giữ mình khư khư, dù hạ thân đã cương cứng từ lâu, cứng đến phát đau, anh vẫn gằn từng chữ như cũ: "Không được, anh vì nghĩ đến thân thể của em mới không làm gì em đấy."

Hứa Tri Ý: "....."

Thế sao tối hôm qua anh không nghĩ như vậy?

"Thuốc này mỗi ngày bôi ba lần, sáng và chiều anh sẽ bôi giúp em, giữa trưa thì em tự làm nhé."

"Vâng."

.....

Sau khi ở nhà nghỉ ngơi hai ngày, nơi riêng tư của Hứa Tri Ý rốt cuộc cũng hết đau, lúc này mới đi học lại được.

Trần Tiên Tiên đã hai ngày không gặp cô, nên vô cùng nhớ nhung, cô nàng quan tâm hỏi: "Nghe Tông Diễn nói là cậu bị bệnh, hiện tại sức khỏe thế nào rồi?"

"Gần như đã ổn."

Hứa Tri Ý bỏ cặp xuống.

Thời tiết ở thành phố Du Giang mỗi ngày một lạnh hơn, vì

muốn giữ ấm nên cô đã mặc một chiếc áo cổ lọ, cũng nhờ vậy mà có thể che được những dấu hôn vẫn chưa tan hết trên cổ, bớt đi một chút rắc rối.

Bỗng dưng, điện thoại trong cặp cô rung lên vài cái, Hứa Tri Ý click mở, nhìn thấy tin nhắn của Văn Hằng gửi đến.

【Văn Hằng】: Tôi nghe Chu Ngạn nói cậu bị bệnh, thân thể đã khá hơn chút nào chưa?

【Zzzy】: Ổn rồi.

【Văn Hằng】: Tôi có thể mời cậu ăn một bữa cơm vào thứ bảy này không? Trước kia cậu từng giúp đỡ tôi, nhưng tôi vẫn chưa có cơ hội để cảm ơn đảng hoàng, cũng sẵn dịp này đưa lại món đồ cậu đã làm rơi ở chỗ tôi.

Hứa Tri Ý ngẫm nghĩ, cuối cùng trả lời "Được."

【Văn Hằng】: Tôi sẽ gửi địa chỉ cho cậu trước hôm đó.

Hứa Tri Ý gửi lại một icon, rồi tắt điện thoại.

1303 words

🍷 Chương 19 🍷

Editor: Chu

Văn Hằng thông báo địa chỉ cho Hứa Tri Ý vào thứ sáu, điểm hẹn là một nhà hàng kiểu Tây nổi tiếng ở thành phố Du Giang.

Buổi tối, Tông Diễm lại đè cô trên giường hôn hít gặm cắn, vật nóng rực dưới thân đặt ở nơi riêng tư của cô, tựa như đã sẵn sàng hành động.

Hứa Tri Ý vội vàng ngăn anh lại: "Không được, hôm nay không thể."

Tông Diễm ngẩng đầu lên từ ngực cô, môi mỏng ướt đẫm, con ngươi đen láy nặng nề nhìn về phía cô: "Tại sao? Anh nhớ rõ kỳ sinh lý của em thường không đến sớm."

Sau lần khai trai, trong đầu của anh mỗi ngày đều nghĩ đến chuyện này, nhưng lo lắng Hứa Tri Ý không chịu đựng nổi nên vẫn luôn cố gắng kiềm nén lại, thỉnh thoảng khó chịu sẽ tự mình giải quyết.

"Ngày mai có người muốn mời em ăn cơm."

Nghe thấy câu này, Tông Diễn lập tức trở nên cảnh giác, "Là ai?"

"Văn Hằng, cậu ấy nói lần trước em đã làm rơi vật gì đó, tiện trả lại cho em luôn."

"Văn Hằng?"

Tông Diễn cẩn thận nhấm nháp hai chữ này trong miệng, cảm thấy có chút quen thuộc, sau khi suy nghĩ kỹ càng một lát, rốt cuộc cũng nhớ lại một chút ký ức.

Anh nhú nhú mày, "Người nói chuyện cùng em ở KTV trước đó là cậu ta?"

"Ừm."

Hứa Tri Ý hơi sững sờ, không ngờ Tông Diễn lại chú ý đến việc cô nói chuyện cùng Văn Hằng.

Cô nhìn biểu cảm không mặn không nhạt của chàng trai trước mặt, không phân biệt được vui buồn, nhìn cô bằng ánh mắt sâu thẳm.

"Ồ, vậy nhớ chùa một chỗ cho anh."

Hứa Tri Ý: "....."

.....

Thời tiết hôm thứ bảy rất đẹp, vạn dặm không mây, cuối thu mát mẻ, một đám trẻ con chạy xuyên qua những ngõ của khu phố, hi ha đùa giỡn, các cụ già đang cùng nhau uống trà sáng, trò chuyện rôm rả, khắp nơi đều tràn ngập sức sống.

Đây là một khu phố cũ ở thành phố Du Giang, xây lên từ rất nhiều năm trước, nơi này cũng là một con đường phồn hoa náo nhiệt, nhưng sau khi thời đại thay đổi, thành thị phát triển ngày càng tốt hơn, những khu thương mại mới cũng dần dần phát triển, chỉ có những người ở thế hệ trước tạm thời vẫn còn sinh sống ở nơi có sức sống mạnh mẽ này.

Nhà hàng Văn Hằng đặt nằm ở khu thương mại mới, Hứa Tri Ý và Tông Diễn gọi xe qua đó, lúc đến, Văn Hằng đã chờ sẵn ở chỗ ngồi.

Khi thấy Hứa Tri Ý đến, cậu ta như tắm mình trong gió xuân, khuôn mặt nở nụ cười vui vẻ, cho đến khi nhìn thấy Tông Diễn chậm rãi đi đến từ phía sau cô, ý cười trên mặt cậu ta lập tức cứng lại.

Hứa Tri Ý cười cười nói xin lỗi, "Quên nói cho cậu biết Tông Diễn cũng muốn tới, cậu sẽ không ngại khi có thêm một người chứ?"

"Sao có thể, đều là bạn học cũ mà."

Hai người ngồi cạnh nhau, nhìn qua vẫn thân mật khăng khít như cũ, tình cảm cực kỳ tốt đẹp.

Văn Hằng cảm giác bản thân chẳng khác gì một cái bóng đèn, cậu ta mím môi, nói: "Tin tức Tông Diễn đạt được giải nhất cuộc thi Toán học cấp cao cũng có truyền đến trường của tôi, thành tích học tập của cậu vẫn tốt như cũ."

Tông Diễn: "Quá khen."

"Đúng rồi, không phải cậu nói tôi làm rơi đồ gì ở chỗ cậu sao? Đó là cái gì vậy?" Hứa Tri Ý hỏi.

Nghe vậy, Văn Hằng sờ sờ vào trong túi quần, cuối cùng trong lòng bàn tay trắng nõn khô ráp xuất hiện một chiếc kẹp nhỏ

hình hello kitty, "Cũng không phải cái gì quan trọng, chỉ là món đồ nhỏ này thôi."

Hứa Tri Ý sửng sốt một chút, nhận lấy chiếc kẹp tóc từ trong tay cậu ta, "Cảm ơn nha."

Cô tưởng là món đồ gì quan trọng lắm, hoá ra lại là chiếc kẹp nhỏ này, thật ra có lỡ mất thì thôi, Hứa Tri Ý cũng không để ý lắm, nhưng nghĩ đến đây là lòng tốt của Văn Hằng, cô không nói gì thêm.

Tông Diễn nhìn hết một cảnh này, trong mắt xẹt qua một tia giễu cợt.

Chỉ một chút thủ đoạn nhỏ vụng về thôi, hôm nay có anh ở đây, làm sao có thể để cho Văn Hằng khơi dậy sóng gió?

"Trước kia nếu như không có cậu, tôi sẽ không thể nào thoát khỏi bọn họ, lúc đó tôi vẫn còn quá yếu đuối, nhưng hiện tại sẽ không như vậy nữa."

Tuy rằng bề ngoài Văn Hằng muốn nói cho Hứa Tri Ý nghe, nhưng cũng đang ám chỉ Tông Diễn.

Dẫu vậy, biểu cảm trên mặt Tông Diễn vẫn rất thờ ơ, như thể không hề bị ảnh hưởng chút nào.

Văn Hằng cảm giác chẳng khác gì vừa đánh vào một cục bông gòn.

Con người Hứa Tri Ý vốn tốt bụng, nhưng cô thật sự không ngờ trước đó chỉ giúp cậu ta một chút, lại bị cậu ta nói thành một người cao thượng như vậy, trong lòng cảm thấy có chút khác lạ, "Không có việc gì, chuyện nhỏ thôi mà, có tốn tí sức lực nào đâu."

Trong lúc ăn cơm, khoẻ miệng của cô lỡ dính một chút sốt tiêu đen. Văn Hằng thấy thế bèn muốn đưa cho cô một miếng khăn giấy, kết quả Tông Diễn lại trực tiếp dùng tay lau sạch nước sốt, sau đó còn bỏ ngón tay vào trong miệng mình.

Hứa Tri Ý không thể tin được trừng lớn hai mắt, khuôn mặt mịn màng trắng nõn lập tức nóng bừng, trong lòng phát điên một trận.

Đùa gì vậy, sao Tông Diễn lại làm hành động này trước mặt người khác thế, xấu hổ chết đi được!

Nhưng Tông Diễn lại vô cùng thản nhiên, còn đưa đồ uống của mình đến trước miệng cô, ý bảo cô uống thử, Hứa Tri Ý không còn cách nào, đành làm theo ý anh.

Vẻ mặt Văn Hằng cứng đờ, ngoài cười như trong không cười, nói: "Tông Diễn vẫn luôn chăm sóc chu đáo cho cậu như em gái vậy."

Lần này Tông Diễn rốt cuộc lên tiếng, trong con ngươi đen láy như mực xẹt qua một tia khinh thường, khoẻ miệng khẽ nhếch, "Em gái gì ở đây, anh trai sẽ làm những chuyện thế này với em gái mình à?"

Chuông điện thoại của Hứa Tri Ý bỗng vang lên, cô nói một câu "Xin lỗi", rồi đi ra ngoài nhận điện thoại.

Cô vừa đi khỏi, không khí vốn hoà hợp ban đầu giữa hai người lập tức tụt đến số 0, Văn Hằng không giả vờ nữa, vẻ mặt lạnh như băng, nhìn Tông Diễn bằng ánh mắt u ám.

"Hai người đang ở bên nhau?"

"Đây không phải là chuyện sớm muộn thôi sao, bắt đầu từ lúc cậu nhìn thấy trước kia."

Văn Hằng siết chặt nắm tay, đôi môi mím chặt, nói ra nói lại là tàn nhẫn.

"Ở bên nhau thì sao chứ, sớm muộn gì cũng sẽ có ngày chia tay thôi."

Tông Diễn lập tức muốn động thủ, nhưng lại thấy Hứa Tri Ý quay lại nên chỉ có thể dần xuống, anh cảm thấy vô cùng ngọt ngào, nuốt không trôi cơn tức giận, trong lòng khó chịu không thôi.

Hứa Tri Ý cảm thấy bầu không khí giữa hai người có chút kỳ lạ, thắc mắc hỏi: "Vừa rồi hai người đang nói chuyện gì vậy?"

Văn Hằng cười vô cùng dịu dàng: "Không có gì cả, cậu mau ngồi xuống đi."

Hứa Tri Ý không nghi ngờ câu nói của cậu ta, ngồi xuống tiếp tục ăn cơm, nhưng sau đó bọn họ cũng ít trò chuyện hẳn, không biết tại sao bữa cơm lại trở nên nhạt nhẽo vô vị.

Sau khi ăn xong, Văn Hằng vốn dĩ muốn hỏi Hứa Tri Ý muốn đi xem phim không, kết quả lại nghe cô nói "Có việc phải đi trước", nên chỉ đành từ bỏ.

1370 words

🍷 Chương 20 🍷

Editor: Chu

Dường như tâm trạng của Tông Diễn bắt đầu không tốt từ chuyện vừa rồi, tuy rằng anh không biểu hiện ra bên ngoài, nhưng biểu tình trên mặt anh lại lạnh nhạt, dáng vẻ trầm mặc ít nói, Hứa Tri Ý không cần nghĩ cũng biết anh đang giận.

Cô chủ động nắm chặt tay Tông Diễn, cùng anh đan mười ngón tay vào nhau, "Sao vậy honey?"

Tông Diễn im lặng nửa giây, trở tay cùng Hứa Tri Ý đan mười ngón tay vào nhau, con người đen láy thâm thúy đen nhánh tựa như vừa nổi lên một trận bão táp, lúc này đã sóng yên biển lặng, nhưng vẫn còn sót lại một chút thịnh nộ.

"Sau này cách xa cậu ta một chút."

"Vâng." Hứa Tri Ý ngoan ngoãn trả lời.

.....

Thời gian lặng lẽ trôi qua giữa những khe hở ngón tay, sau khi kỳ thi cuối kỳ kết thúc, bọn họ bắt đầu chào đón đợt nghỉ đông ngắn ngủi.

Sau khi thành phố Du Giang vào đông, nhiệt độ không khí vẫn lên xuống thất thường như cũ, lúc thì bình thường, lúc lại rất thấp, Hứa Tri Ý vốn sợ lạnh, hơn nữa cơ thể thuộc thể hàn nghiêm trọng, tay chân quanh năm luôn lạnh ngắt, thường xuyên đau bụng kinh khi đến tháng, nên mỗi khi mùa đông đến, vì lo lắng cho thân thể của cô nên mẹ Hứa còn cố tình mua thêm vài thang thuốc bắc.

Vào mỗi dịp nghỉ hè và nghỉ đông, Hứa Tri Ý đều chủ động đi đăng ký học vẽ tranh.

Nói đến vẽ tranh, đây là một trong những sở thích ít ỏi của cô từ bé đến lớn, mẹ Hứa cũng rất sẵn lòng bồi dưỡng sở thích của con gái mình, vô cùng tích cực động viên cô đi học.

Vì vậy mà phần lớn thời gian trong kỳ nghỉ đông này của Hứa Tri Ý đều dành để uống thuốc bắc và vẽ tranh.

Cũng trong khoảng thời gian này, thỉnh thoảng cô còn đụng mặt mẹ Tông Diễn.

Hôm đó Hứa Tri Ý mới trở về từ lớp vẽ tranh, đi được nửa đường bỗng trời đột nhiên đổ cơn mưa nhỏ tí tách, do nhiệt độ quá thấp, kết hợp với trời mưa tạo thành sương mù phủ quanh cây cỏ.

Chóp mũi nhỏ của Hứa Tri Ý bị gió lạnh thổi đến đỏ bừng, cô chôn cằm trong khăn choàng cổ, tay cầm chặt dù, chạy chậm về nhà, khi về tới dưới lầu, cô nhìn thấy một người phụ nữ quý phái và trang nhã đang đi xuống cầu thang.

Quần áo mặc trên người bà ta đều là những món đồ hàng hiệu

trên thị trường, mái tóc uốn kiểu xoắn sóng, vẻ ngoài cực kỳ xinh đẹp, cử chỉ tao nhã, có thể mơ hồ nhìn ra những dấu vết của việc thẩm mỹ.

Bà ta dẫm lên giày cao gót, lúc đi ngang qua Hứa Tri Ý, còn đảo mắt liếc nhẹ khắp người cô, tựa như có chút khinh thường, sau đó ngồi vào một chiếc Rolls-Royce* màu đen, nghênh ngang mà đi.

Hứa Tri Ý ngậy người trong chốc lát, khuôn mặt tinh xảo của người phụ nữ lại hiện lên trong đầu cô, lúc này mới nhận ra, mặt mũi của bà ta và Tông Diễn có vài phần tương tự.

Cô đi lên lầu, lần này không lựa chọn trở về nhà mình trước, mà lại lấy chìa khoá mở cửa nhà Tông Diễn.

Vừa đi vào đã nhìn thấy Tông Diễn chống tay lên đầu gối, hai tay đan lại đặt trên trán, cả người toát ra cảm giác suy sụp khó tả.

Trong phòng không bật điều hoà, khí lạnh bao phủ xung quanh, Thất Nguyệt Thất yên tĩnh meo meo bên chân Tông Diễn, như thể đã nhận ra bầu không khí khác lạ.

Tông Diễn nghe thấy động tĩnh, anh không ngóc đầu lên, chỉ nói bằng giọng điệu chán ghét và thiếu kiên nhẫn: "Không phải con đã nói là mẹ đừng tới nữa sao?"

Không nghe thấy câu trả lời, mà lại nghe thấy một giọng nói ngọt ngào mềm mại.

"Tông Diễn."

Tông Diễn đột nhiên ngẩng đầu, thấy Hứa Tri Ý đang đi về phía mình, anh giơ tay kéo cô vào trong ngực, đầu chôn bên hông cô, giọng nói khàn khàn: "Xin lỗi bé cưng, vừa rồi anh tưởng là bà ấy."

Bàn tay trắng nõn nhỏ xinh của Hứa Tri Ý luồn vào mái tóc đen mun dày dặn của anh, cô hỏi: "Người vừa đến là dì sao?"

Cô không biết đến cùng đã xảy ra chuyện gì, cô chỉ biết tâm trạng hiện tại của Tông Diễn rất sa sút, dường như còn có một chút bất lực.

"Ừm."

Tông Diễn ngẩng lên từ ngực cô, ánh mắt dừng thẳng trên chóp mũi ửng hồng vì lạnh của cô gái: "Bảo bối, hôm nay anh muốn làm."

Nghĩ lại, hình như đã một khoảng thời gian dài hai người vẫn chưa làm tình, Hứa Tri Ý bận rộn chạy đến lớp học vẽ, còn Tông Diễn mỗi ngày cứ ôm máy tính, không biết tìm tòi cái gì, tóm lại hai người đều bận việc riêng của mình.

"Được." Hứa Tri Ý không từ chối anh.

Tông Diễn ôm cô ngồi lên đùi mình, cúi người hôn môi cô, đầu lưỡi khẽ liếm hàm trên, sau đó hút lấy vị ngọt trong miệng cô.

Dường như cô vừa ăn kẹo đào, trong miệng có vị ngọt thoang thoảng, đầu lưỡi mềm mại mọng nước, chẳng khác gì đang ăn kẹo que.

Quần áo hai người dần rơi ra, đôi môi ấm áp của Tông Diễn di chuyển từ cằm xuống cái cổ trắng nõn của cô, liếm láp mạch máu màu xanh nhạt bên cổ.

Một trận ngứa tê dại quét qua toàn thân cô, hạ thân Hứa Tri Ý chảy ra dâm dịch theo bản năng, cô há miệng thở dốc, khi thân thể trần truồng tiếp xúc với cái lạnh của không khí liền nổi lên một tầng da gà, cô nhin được bèn nói: "Đi vào phòng được không

anh? Ở đây lạnh quá."

Tông Diễn đương nhiên sẽ không ý kiến, lập tức bế lên cô tiến vào phòng, còn thuận tay bật điều hoà.

Hứa Tri Ý bị quăng lên giường, giãy tiếp theo, một ngón tay thon dài trực tiếp cắm vào trong hoa huy*t chặt hẹp của cô.

"Ừm....."

Đã lâu không làm tình, nơi này chặt như xử nữ, hút đến mức da đầu Tông Diễn tê dại.

Anh nhẹ nhàng thọc vào rút ra theo dâm dịch, thấy nước càng lúc chảy càng nhiều, anh cắm thêm vào hai, ba ngón tay.

hoa huy*t bé nhỏ căng thành một hố nhỏ tròn tròn, Hứa Tri Ý cảm thấy có chút trướng.

Thân thể của cô rất mẫn cảm, chạm vào một cái liền chảy nước, hơn nữa còn lâu lắm chưa làm tình, Hứa Tri Ý có chút nhớ nhung khoái cảm như chết đi sống lại ấy

Đường đi vào nơi sâu nhất cảm thấy dày đặc ngứa ngáy, ngón tay không thể với đến nơi tận cùng, cô nhịn không được cử động thất lưng, nhỏ giọng nói: "Mạnh hơn một chút....."

Con người đen như mực của Tông Diễn dâng lên một cơn sóng nóng bỏng cuộn cuộn, dục vọng tựa như biển lửa, há mồm hết cỡ nuốt lấy anh.

Anh thở hỗn hển, im lặng dùng sức di chuyển ngón tay ra vào mạnh mẽ trong huyết cô, lòng bàn tay ấm áp liên tục đánh vào môi âm hộ đầy đặn mềm mại, nước xuân văng ra khắp nơi, phát ra những tiếng "Bạch bạch".

Đầu ngón tay dùng kỹ xảo moi móc điểm cao nhất của huyết, Hứa Tri Ý không chịu đựng được, hai má nóng rực, cả người run lẩy bẩy, bỗng dưng, một bàn tay véo lung tung vào âm đến sưng to, trong đầu cô hiện lên một luồng sáng trắng, mông đẩy về phía trước, thét chói tai bắn nước ra.

d*m thủy phun tí tách lên drap giường, làm ướt đầm một mảng lớn.

Hứa Tri Ý mới hồi thần được một lát, cây gậy thô dài nóng bỏng đặt vào giữa háng cô, ngăn ngay cửa huyết rồi đột ngột cắm vào lút cán.

"A ——"

Cô vẫn chưa thích ứng được kích cỡ của anh, hạ thân sưng tấy và đau đớn một trận.

Căng quá.

Tông Diễn ép đôi chân thon dài vào trước ngực cô, tạo thành hình chữ "M", hoa huy*t trắng nõn trơn nhẵn lộ ra hoàn toàn ở trước mặt anh.

Eo bụng của anh rất rắn chắc, các đường gân xanh hiện rõ trên cơ bụng, đường nhân ngư gợi kéo dài và mất hút vào trong khu rừng đen, anh dùng hết lực ở hạ thân, từng chút từng chút đẩy vào chỗ sâu nhất, tốc độ nhanh như một cái máy đóng cọc, khiến Hứa Tri Ý liên tục hét lên.

Thịt huyết mềm mại hút chặt lấy anh, sướng đến mức tê dại, vành mắt Tông Diễn trở nên đỏ rực, nhắm mắt rên một tiếng.

Phiền muộn cả ngày hôm nay dường như đều hoá thành hư ảo trong giờ phút này.

1531 words

🍷 Chương 21 🍷

Editor: Chu

Sắc trời càng lúc càng tối, những hạt mưa nhỏ rơi tí tách bên ngoài cửa sổ không biết đã ngừng khi nào, trong phòng có mở điều hoà nên vô cùng ấm áp dễ chịu, ngoài cửa kính phủ đầy một lớp sương mù, gió lạnh âm thầm xuyên qua khe hở, vén mở nửa bức màn.

Thất Nguyệt Thất sợ lạnh nên đi tìm chút ấm áp, đi vào căn phòng chưa khoá cửa, ánh mắt tò mò nhìn về phía chiếc giường lớn không ngừng chuyển động, liên tiếp phát ra một loạt tiếng va chạm.

Cô gái bị làm từ phía sau, bờ mông mượt mà đầy đặn bị chàng trai nắm lấy, eo cô hạ thấp xuống, tạo thành một đường cong hoàn hảo, hai hõm eo bên trên vừa đáng yêu vừa gợi cảm.

Tông Diễn bóp chặt hõm eo, mông cô gái bị đâm đến mức lắc lư, đôi mắt anh nhiễm đỏ màu tình dục, hạ thân liễu mạng đẩy dương v*t vào trong, nghiền nát cửa tử cung sâu nhất huyết, nơi hai người giao hợp nổi lên bọt nước nhóp nhép vì tốc độ quá

nhANH.

Hứa Tri Ý bị đâm đến suýt rụng đầu vào đầu giường rất nhiều lần, nhưng cũng may Tông Diễn đều phát hiện ra sớm, anh lại nắm chặt eo cô, tiếp tục động tác thọc vào rút ra.

Cả người cô nóng rực, nước mắt chảy xuống theo khoé mắt đỏ bừng, ngón tay thon dài siết chặt ga giường tạo thành nếp uốn, miệng nhỏ hồng hào thơm tho vô thức phát ra tiếng rên rỉ, cơ thể vừa sướng lại vừa đau, cô đã lên đỉnh rất nhiều lần, tại sao Tông Diễn vẫn chưa xuất tinh?

"Hức... Nhẹ chút, nhẹ một chút....."

"Không nhẹ được."

Hạ thân Tông Diễn điên cuồng đâm vào như cũ, trong phòng vang lên tiếng bạch bạch rung động, quy đầu cực lớn rút cuộc cũng đâm ra một lỗ nhỏ ở cửa tử cung, anh lập tức trở nên hưng phấn lạ thường, cây gậy thô dài trong huyết lại phồng lên một vòng, tốc độ thọc rút nhanh hơn, cuối cùng cũng cắm vào hoàn toàn.

Lỗ tiết niệu không ngừng co rút, sướng đến mức da đầu tê dại, cùng lúc đó, anh thả lỏng cơ thể, rút cuộc đã xuất tinh ra.

Hứa Tri Ý thét chói tai, trong nháy mắt cô cảm giác bản thân như vừa bị xuyên thủng.

Cả người mềm nhũn ngã lên giường, không biết Tông Diễn đã trông áo mưa mới vào khi nào, anh bế Hứa Tri Ý đang mệt lả lên, tiến vào nhà tắm.

Mới đầu, Hứa Tri Ý còn tưởng rằng Tông Diễn muốn tắm rửa giúp cô, nhưng sau đó lại phát hiện dương v*t nóng rực đã chống dưới mông mình, sắc mặt cô lập tức trắng bệch, "Không

được, không thể làm.. A ——"

Còn chưa nói dứt lời, cây gậy nóng bỏng thô dài lại một lần nữa xâm nhập vào trong.

Lần này là tư thế nữ trên, dương v*t đâm vào cực sâu, lúc Hứa Tri Ý cúi đầu còn thể nhìn thấy dị vật nhô lên trên bụng mình.

"Sâu quá....."

Nước mắt lại một lần không kịp được rơi xuống, Tông Diễn bóp eo cô, rút nguyên cây ra, rồi lại đâm vào lút cán, bồn tắm nổi bọt nước dày đặc vì động tác kịch liệt của bọn họ, dường như còn có một chút nước lặn lẽ tiến vào trong huyết theo những lần thọc vào rút ra.

Hứa Tri Ý cắn môi dưới, móng tay bấm sâu vào da Tông Diễn, cô đau đến mức cần nhẹ vai anh.

"Đau, trưởng quá....."

Tông Diễn chịu đựng cơn đau, giơ tay lên cao, đánh "Chát" một cái vào mông cô gái, bọt nước cũng theo đó nổi lên một mảng, thịt huyết mềm mại hút cắn chặt chẽ, anh lại đánh thêm mấy bạt tay, thẳng đến khi trên mông nổi lên vết đỏ mới dừng lại.

Hứa Tri Ý vẫn luôn khóc lóc vì đau đớn, không ngừng xin tha.

Bên tai truyền đến giọng nói trầm khàn của Tông Diễn: "Bé cứng cũng sướng lắm, đúng không?"

Hứa Tri Ý không nói lời nào mà chỉ khóc nức nở, cũng không muốn thừa nhận bản thân đang sướng cực kỳ, khi anh mạnh mẽ cắm vào một trận, cô lại tiếp tục phun ra dâm thủy.

"Nhanh vậy ư?"

Tông Diễn nhìn khuôn mặt ý loạn tình mê của cô, đôi mắt hạnh ướt át, môi đỏ khê nhếch lên, lộ ra đầu lưỡi non hồng, anh cúi người ngậm lấy, bàn tay cũng xoa bóp hạt đậu múp míp trên ngực.

Anh lại cắn lên núm vú run rẩy dựng đứng, không ngừng liếm láp mút vào, dùng tay vỗ nhẹ khiến cho cặp vú lắc lư, chóp mũi tràn ngập hương sữa nhàn nhạt, hạ thân tiếp tục dùng sức đâm vào.

===== Truyện vừa hoàn thành =====

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

=====

Dưới cơn kích thích nhân đôi, Hứa Tri Ý lại một lần đạt tới cao trào, cả người cô run lấy bầy, cảm giác bản thân như sắp chết đi, cô run rẩy ngã vào trong ngực Tông Diễn, không chịu đựng được nữa mà ngất đi.

Sau khi Tông Diễn thọc vào rút ra mấy chục cái, anh lại thở hổn hển bản tỉnh, nghĩ rằng thể lực của Hứa Tri Ý quá kém.

.....

Hôm sau, Hứa Tri Ý vẫn lê thân thể nhúc nhích mỗi đến lớp vẽ tranh, trưa hôm đó, Tông Diễn đã đến đón cô.

Anh nắm chặt tay Hứa Tri Ý, xoa xoa lòng bàn tay mềm mại của cô, hỏi: "Còn đau không?"

"Anh nói xem?" Hứa Tri Ý ai oán nhìn anh một cái.

Tông Diễm thấp giọng cười, nói ra một câu khiến cô nín ngẹn, "Nhưng bé yêu đã sướng đến ngất xỉu đó."

Hứa Tri Ý: "....."

Lại nói tiếp, cô phát hiện mỗi lần Tông Diễm làm tình, hình như anh rất thích nắm lấy vú và mông cô, chẳng lẽ đây là sở thích đặc biệt trong chuyện giường chiếu của anh?

Tông Diễm nhét bàn tay lạnh cứng của cô vào trong túi mình, nói: "Đi thôi, hôm nay dì nấu lẩu ở nhà, đang chờ chúng ta về đây."

"Được ạ."

Sau khi về đến nhà, mẹ Hứa đã chuẩn bị sẵn thức ăn, nước lẩu đỏ trong nồi cũng đã sôi sùng sục, từ xa vẫn có thể ngửi được mùi cay quen thuộc.

"Đến đây, mau ngồi xuống nhúng lẩu ăn nào." Mẹ Hứa gọi.

Ba người ngồi xuống, bắt đầu động đũa.

Vào mùa đông, ăn một nồi lẩu nóng hôi hổi giúp xua đi không ít khí lạnh.

Là một người mẹ, mẹ Hứa rất thích hỏi những vấn đề muôn thuở.

"Tiểu Diễm có yêu đương không?"

Vừa dứt lời, Hứa Tri Ý suýt nữa đã phun ra hết nước uống trong miệng ra ngoài.

Mẹ Hứa nhẹ nhàng liếc mắt nhìn cô, ánh mắt như muốn giết chết cô, "Kích động cái gì, bộ con đang yêu đương à?"

Bọn họ đã đi vào lớp mười hai, là giai đoạn học tập quan trọng nhất, nếu để mẹ Hứa biết được bọn họ đang ở bên nhau, không chừng bà sẽ cầm gậy đánh uyên ương.

Hứa Tri Ý dùng khăn giấy lau khoé miệng dính sữa của mình, gượng cười nói: "Sao có thể ạ, con mà yêu đương thì chẳng khác nào đang muốn bị mẹ đánh gãy hai cái chân ư?"

"Biết vậy thì tốt."

Tông Diễn cười cười, bình tĩnh nói chuyện: "Dì ơi, con cùng Tri Tri đang cùng giám sát việc học tập của cả hai thôi, đây là giai đoạn quan trọng, bọn con sẽ không yêu đương đâu ạ."

Mẹ Hứa rót cuộc cũng mỉm cười vừa lòng, còn cố ý gấp một miếng thịt bò vào trong chén Tông Diễn, "Có con ở đây, dì tương đối yên tâm."

Hứa Tri Ý: "....."

Nếu mẹ Hứa biết được Tông Diễn đã sớm lôi cô lên giường, có lẽ sẽ muốn chửi mắng Tông Diễn một trận.

Sau khi ăn xong, Hứa Tri Ý và Tông Diễn cùng nhau dọn dẹp nhà bếp sạch sẽ rồi mới nghỉ ngơi.

Hôm nay mẹ Hứa ở nhà, chắc chắn Hứa Tri Ý sẽ không thể qua nhà Tông Diễn ngủ lại, cô chỉ tiễn anh đến cửa, rồi quay về phòng mình.

1390 words

🍷 Chương 22 🍷

Editor: Chu

Một tuần sau, đêm giao thừa sum vầy cuối cùng cũng đã đến đúng hạn.

Thành phố Du Giang tràn ngập không khí xuân về, trong ngõ nhỏ hay ngoài phố lớn đều treo đầy đèn lồng màu đỏ, các cửa hàng đều mở những bài nhạc tết, người trên đường qua lại tấp nập, không khí đặc biệt náo nhiệt, trên mặt mọi người đều tràn đầy ý cười hạnh phúc.

Hứa Tri Ý cùng Tông Diễn đi siêu thị mua đồ tết, phần lớn đều là nguyên liệu nấu ăn, đồ ăn vặt, trái cây, toàn bộ đều do mẹ Hứa dặn mua.

Lúc hai người xếp hàng tính tiền, Tông Diễn nhìn trái nhìn phải, cuối cùng cầm mấy hộp áo mưa bỏ vào trong rổ.

Nghe thấy động tĩnh, Hứa Tri Ý sửng sốt, sau đó phát hiện một dì xếp hàng bên cạnh đang cười nhìn họ, mặt cô lập tức đỏ rực, xem thử Tông Diễn, thế mà vẻ mặt của anh lại rất bình tĩnh,

không chút để ý nhìn về phía trước, Hứa Tri Ý kéo vạt áo anh, nhỏ giọng nói: "Anh làm gì vậy?"

"Trong nhà dùng hết rồi, đúng lúc mua thêm mấy hộp, cũng không biết có đủ hay không."

Hứa Tri Ý: "....."

Quên đi, cô không muốn nói chuyện nữa.

Tông Diễn nhìn dáng vẻ ngượng ngùng của cô, mím môi cười.

Da mặt mỏng thật đấy.

Sau khi hai người ra khỏi siêu thị, sắc trời bên ngoài đã tối dần, những ánh đèn neon đủ màu tô điểm thêm những sắc màu rực rỡ cho thành phố, trên đường ngựa xe như nước, tiếng người cười nói ồn ào, màn hình led trên các toà nhà thương mại đang phát quảng cáo về những chuyên ngành phổ biến dành cho sinh viên.

Những cơn gió lạnh lẽo liên tục ủa đến, thổi tung những chiếc lá cây rơi lộn xộn trên mặt đất, đôi mắt Hứa Tri Ý ngập nước, chớp mũi đỏ bừng, cảm nhỏ xinh đẹp chôn trong khăn quàng cổ, cả người lên run bần bật vì lạnh.

Cô thật sự rất sợ lạnh.

Tông Diễn theo bản năng dứt bàn tay nhỏ nhắn đang lạnh ngt của cô vào trong túi, trêu chọc nói: "Em sợ lạnh như vậy, nếu sau này không có anh bên cạnh thì phải làm sao bây giờ?"

"Em sẽ dứt tay vào trong túi một chàng trai khác."

Thái dương Tông Diễn nháy lên, anh nắm chặt tay cô, nghiêm mặt nói: "Em dám!"

Hứa Tri Ý khịt mũi, nhưng khóe miệng vênh lên cao.

.....

Lúc về đến nhà, mẹ Hứa đã nấu cơm gần xong.

Hôm nay trong nhà phá lệ náo nhiệt, những chị em tốt của mẹ Hứa đều đến nhà ăn tết, mà Tông Diễn năm nào cũng ăn tết ở nhà họ Hứa, mẹ Hứa cũng coi anh như một nửa con trai, mỗi lần có đồ gì tốt đều sẽ chia phần cho Tông Diễn.

Hai người vừa vào nhà, liền rôm rả chào hỏi: "Con chào dì Lâm, dì Trần, dì Đường ạ."

"Là Tri Tri và Tiểu Diễn sao? Đã lớn như vậy rồi nha!"

"Đúng vậy, hai đứa càng lớn càng đẹp hơn!"

"Chị Hứa này, dứt khoát ghép hai đứa nhỏ thành một đôi đi, dù sao cũng lớn lên cùng nhau từ nhỏ, mọi phương diện của thằng bé đều rất đáng tin, chúng ta đều thu hết vào trong mắt mà." Dì Đường nửa thật nửa đùa nói.

Mẹ Hứa gần như sợ hãi sau khi nghe xong, vội vàng nói: "Đùa hoài, tiểu Diễn cũng coi như là một nửa con trai của tôi, nếu thành đôi với Tri Tri thì chẳng khác gì đang loạn?"

"Ôi chao, nói giỡn thôi mà, chị nghiêm túc quá đấy."

"Được rồi được rồi, mau ngồi xuống ăn cơm đi."

Hứa Tri Ý và Tông Diễn yên lặng liếc mắt nhìn nhau một cái, đều nhìn ra những suy nghĩ khác nhau từ trong mắt đối phương.

Bữa cơm này rất đông vui, những người phụ nữ lớn tuổi tâm hồn vẫn còn rất trẻ con, không ngừng rót rượu cho đối phương, rồi lại kể về những chuyện thú vị hồi trẻ.

Sau khi ăn xong, TV bắt đầu chiếu Gala ngày xuân, bốn người phụ nữ tụ tập thành một bàn, vừa đủ tay để đánh mạt chược.

Mẹ Hứa chơi rất hăng say, nên không biết con gái của mình đang bị kẻ gọi là nửa con trai kia quấn lấy trên giường trong phòng ngủ, làm đến mức dâm thủy chảy ròng ròng.

"Ách ha... Nhẹ một chút....."

Hứa Tri Ý vốn đến nhà Tông Diễn để cùng nhau xem phim, nhưng kết quả hai người lại lăn đến trên giường, ngay cả cơ hội để hít thở cũng không có.

Tông Diễn lót gối đầu dưới thắt lưng Hứa Tri Ý, như vậy có thể đâm vào sâu hơn, trên chiếc bụng trắng nõn thon thả, có thể nhìn thấy dị vật mơ hồ nhô lên.

Cặp vú mềm mại bị đâm đến mức hất lên, đầu v* cương cứng như quả mận đỏ, làn da trắng mịn hơn tuyết, mái tóc đen dài như thác nước rơi toán loạn trên gối, toả ra hương thơm thoang thoảng.

Hứa Tri Ý há cái miệng thơm tho rên rỉ, nước miếng không kịp nuốt chảy ra khỏi khóe miệng, bầu vú bị xoa bóp thô bạo, để lại một vết đỏ, cô nghe người trước mặt bắt đầu nói tục.

"Em gái bị anh trai chơi đến sướng rồi sao?"

Vừa nghe thấy, một cảm giác căm kị đột nhiên dâng lên trong lòng Hứa Tri Ý, tiểu huyết xoắn chặt vài phần, nước xuân càng chảy ra nhiều hơn.

Thấy cô không nói chuyện, đôi mắt đen láy của Tông Diễn hơi híp lại, giơ tay tát một cái lên vú cô, nhìn ngực sữa đung đưa dâm dăng, hạ thân càng nhấp vào mạnh hơn.

"Nói nhanh nào, có sướng không?"

Trên vú truyền đến một trận tê rần, cô khóc nức nở, thành thật trả lời: "Sướng....A ưm....."

dương v*t thô to của Tông Diễn liên tục chạm vào cửa tử cung, quy đầu nhiều lần cọ qua điểm mẫn cảm, Hứa Tri Ý cắn môi, cơ thể run rẩy đạt tới cao trào.

Tông Diễn dùng tay chạm vào dòng nước không ngừng chảy ra, vỗ nhẹ lên âm đế sưng đỏ, rồi thọc ngón tay vào trong miệng Hứa Tri Ý, nói: "Bé cưng, nếm thử mùi vị của mình xem."

Khoang miệng tràn ngập mùi vị ngọt, Hứa Tri Ý không khỏi thất thần suy nghĩ.

Hoá ra hương vị của mình là thế này.

Bỗng dưng, bầu trời tối đen không trăng bên ngoài cửa sổ xuất hiện những tia pháo hoa nổ rộ, giống hệt những bông hoa đua nở vào mùa xuân, từng đoá từng đoá đua nhau khoe sắc, nhiều đến mức không thể nhìn hết toàn bộ, lại tựa như một tia lửa từ trên không trung rơi xuống, xẹt thoáng qua rồi biến mất chỉ trong giây lát.

Tông Diễn bế cô lên, bước về phía cửa sổ, hạ thân hai người dính lại chặt chẽ, mỗi bước đi dường như càng giúp dương v*t đâm vào sâu hơn vài phần.

Lực cánh tay của anh rất tốt, có thể bế cô lên một cách nhẹ nhàng, Hứa Tri Ý bám chặt bờ vai anh, khoái cảm chết người ập đến như thủy triều sắp sửa nuốt chửng cô, bên tai vang lên

giọng nói khàn khàn trầm thấp của Tông Diễn: "Bảo bối, mau xem pháo hoa đi."

Đôi mắt ngập nước của Hứa Tri Ý nhìn ra ngoài cửa sổ, con người phản chiếu lại cảnh sắc bên ngoài, nhưng cô lại không rảnh để thưởng thức nó, hoa huy*t của cô bị va chạm mãnh liệt, cả người nhạy cảm đến nỗi muốn phun nước.

Tư thế này cũng rất sâu, nhiều lần nhấp vào điểm G của cô, khiến âm thủy không ngừng chảy xuống sàn nhà từ nơi giao hợp của hai người.

Vóc dáng của hai người khác nhau hoàn toàn.

Từ phía sau nhìn đến, chỉ có thể nhìn thấy một chàng trai cao lớn rắn rỏi ôm một cô thiếu nữ nhỏ nhắn xinh đẹp, hạ thân liễu mạng đẩy vào trong cô, từ giữa khuỷu tay cường tráng chỉ có thể nhìn thấy hai cẳng chân tinh tế không ngừng lay động, vì bị đâm đến sưng đau, cặp chân kia không thể không kẹp chặt lấy vòng eo săn chắc của chàng trai, hình ảnh đâm mĩ lệ thường.

*(*Hình minh họa tác giả đăng trên Weibo nè mấy keoooo)*

Hứa Tri Ý bị nhấp đến mất hồn, cô đã lên đỉnh rất nhiều lần, nhưng Tông Diễn chỉ mới bắn ra một lần.

Nghĩ thấy đêm vẫn còn dài lâu, những giọt nước mắt trông như hạt đậu của cô không kìm được mà rơi xuống.

Cô thật sự sắp không nổi nữa rồi.....

1511 words

Chương 23

Editor: Chu

Hôm sau, Hứa Tri Ý rời giường rất sớm, hôm nay cô sẽ cùng mẹ Hứa trở về nhà ngoại ăn tết, có lẽ còn phải ở lại đó mấy ngày.

Cô thu xếp một ít đồ đạc đơn giản, sau khi ngồi lên xe liền nhắm mắt ngủ bù.

Ngày hôm qua cô cùng Tông Diễn làm đến rạng sáng mới dừng lại, giờ phút này cả người đều mềm nhũn và đau nhức, đã vậy còn buồn ngủ chết được, mẹ Hứa nhìn cô qua kính chiếu hậu rồi hỏi: "Hôm qua con xem phim suốt đêm à? Mẹ chơi mệt chợp đến rạng sáng nhưng đâu có buồn ngủ như con."

Cô đáp lại một cách ỉu xiu.

Có thể giống được ư? Việc cô làm phải tốn rất nhiều sức lực đấy.

Nhà ngoại Hứa Tri Ý nằm ở một thôn nhỏ cách xa thành phố, đến được đó phải mất khoảng ba giờ đi xe, sau khi tới nơi, Hứa Tri Ý gần như đã tỉnh táo hẳn.

Bà ngoại và ông ngoại đã đứng ở cửa nhà ngóng đợi từ sớm, vừa nhìn thấy cô cháu gái ngoan ngoãn của mình, hai người đều cười đến không khép miệng lại được.

"Ai da, lâu rồi không gặp, Tri Tri đã lớn nhiều rồi!"

Hứa Tri Ý chạy đến ôm ông bà một lúc, lễ phép chào hỏi bọn họ.

"À, bà ngoại có làm món bánh nếp* mà con thích ăn này."

(Bánh nếp)

"Cảm ơn bà ngoại ạ."

Hồi Hứa Tri Ý còn nhỏ, mỗi lần về đây cô đều rất thích ăn món bánh nếp do bà ngoại làm, cho nên những đợt cô về thăm nhà ngoại sau này, bà đều sẽ xuống bếp làm bánh nếp cho cô.

Cô cất vali vào phòng, mẹ Hứa đang cùng ông bà ngoại nói về chuyện trong nhà, Hứa Tri Ý lấy điện thoại trả lời tin nhắn Tông Diễn rồi chạy ra ăn cơm.

Tối buổi tối, bà ngoại mời họ hàng và hàng xóm cùng đến ăn cơm chiều, trên bàn bày rất nhiều món ngon, mùi thơm ngào ngạt khiến người ta thèm nhỏ dãi, trẻ con tụ tập trong sân rượt bắt và đùa giỡn âm ỉ, khoảng sân rộng rãi trở nên náo nhiệt trong nháy mắt.

Thôn làng cách xa thành phố ồn ào hỗn loạn, dù không trang trí đèn neon, nhưng nơi đây lại không hề cô tịch quanh quẽ.

Ánh trăng tròn sáng vàng vặc treo trên bầu trời đêm, điểm đầy những ngôi sao rực rỡ bắt mắt, dưới ánh trăng chiếu xuống, nhà nào cũng tràn ngập tiếng cười, có thể nhìn xem pháo hoa pháo trúc dễ dàng, tô điểm cho thôn làng yên tĩnh và thanh bình một màu sắc mới.

Sau khi ăn xong, nhóm con nít cầm những cây pháo nhỏ tiếp tục chơi đùa trong sân, pháo hoá trên bầu trời vẫn không ngừng nổ rộ, sáng bừng và rực rỡ, đẹp không sao tả xiết.

(Pháo nhỏ)

Hứa Tri Ý gọi video cho Tông Diễn, bên kia chấp nhận rất nhanh.

Hình như anh vừa tắm xong, tóc mái trên trán vẫn còn nhỏ nước, khuôn mặt đẹp trai phóng to trên màn hình, giọng nói khàn khàn trầm thấp truyền vào tai cô, "Cực cưng."

Hứa Tri Ý nhoẻn miệng cười, đôi mắt trong veo phản chiếu hình

ảnh pháo hoa, cô giơ điện thoại lên cao, quay camera về phía pháo hoa trên bầu trời, lớn giọng nói: "Năm mới vui vẻ nha Tông Diễn."

Nghe thấy câu nói của cô, Tông Diễn liền sửng sốt, sau đó trong mắt lập tức chứa đầy ý cười dịu dàng, trái tim như vừa được rót mật, cực kỳ ngọt ngào.

Anh rũ mắt thấp giọng cười, "Năm mới vui vẻ, bé cưng."

Hứa Tri Ý rất tinh tế, cô biết năm nào Tông Diễn cũng đều đón tết một mình, cho nên dù đang đón tết ở bất cứ đâu, cô cũng luôn gọi điện trò chuyện cùng anh, ít nhất Tông Diễn sẽ không quá cô đơn khi không có cô bên cạnh.

Cô đột nhiên áp sát di động vào tai, thần bí nói: "Bọn mình nói chuyện cả đêm nay luôn nha, chưa có sự đồng ý của em thì anh không được cúp máy đâu đấy."

"Được."

Hứa Tri Ý thật sự nói được làm được, hai người đã call video suốt một đêm, Hứa Tri Ý không biết bản thân đã ngủ đi từ lúc nào, chỉ nhớ rõ giữa lúc đang mơ màng buồn ngủ, cô đã nhỏ giọng nỉ non: "Chờ em nhé, vài ngày nữa em sẽ trở lại...."

Ánh sáng màn hình lạnh lẽo chiếu lên khuôn mặt đang an tĩnh ngủ say của cô, đôi môi đỏ mọng nhếch nhẹ lên, lông mi cong vút như cánh bướm rũ xuống tạo thành một cái bóng nhỏ dưới vành mắt.

Tông Diễn yên lặng nhìn cô, ánh mắt thâm trầm, trong lòng như có một đợt sóng quét qua, khơi dậy những gợn sóng.

Hứa Tri Ý cứ thế này, sao anh không thích được cơ chứ?

.....

Hứa Tri Ý ngày nhớ đêm mong, cuối cùng cũng đợi đến ngày đi về nhà, vừa tới nhà, cô lập tức chạy qua nhà Tông Diễn.

Lúc này Tông Diễn đang ngồi ở trong phòng khách mà máy tính, Thất Nguyệt Thất ngoan ngoãn nằm ở một bên, tia nắng ấm áp bên ngoài cửa sổ rọi lên người anh, làn gió nhẹ nhẹ vén lên tóc mái trước trán, hình ảnh đẹp đến lạ thường.

Hứa Tri Ý chạy tới, được vững vàng đón lấy và ôm chặt vào ngực, hôn lên môi anh mấy cái, ánh mắt lơ đãng nhìn vào màn hình máy tính, trên đó đang hiển thị một bảng dữ liệu, hình như liên quan đến tài chính, cô nhìn không hiểu, chỉ cho rằng Tông Diễn đang học trước mà thôi.

Bỗng dưng, Tông Diễn chôn đầu trong ngực cô, lòng bàn tay ấm áp nhẹ nhàng vuốt ve hai bên eo, dịu giọng nói: "Cực cưng, cho dù sau này có xảy ra chuyện gì, em cũng chỉ cần một mình anh thôi, được không?"

Đột nhiên anh lại nghiêm túc hỏi một câu khác thường như vậy, khiến cho Hứa Tri Ý khó hiểu một chút, "Có chuyện gì sao anh?"

"Em hứa với anh nhanh đi!"

"Được được, em hứa chỉ cần duy nhất anh thôi. "

Nghe được câu trả lời của cô, nỗi lo lắng trong lòng Tông Diễn mới vơi bớt phần nào, anh nghiêng đầu liếm láp thịt mềm bên gáy cô, bàn tay đang buông thõng bỗng siết chặt lại.

Hiện tại, anh vẫn còn quá yếu kém.

Hứa Tri Ý không biết được những suy nghĩ trong lòng anh, vô

nhẹ lưng anh trấn an, giống như đang dỗ dành một đứa trẻ, cô chỉ cho rằng anh đang thiếu cảm giác an toàn.

1198 words

Chương 24

Editor: Chu

Tết Nguyên đán trôi qua không bao lâu liền tới ngày đi học lại.

Chương trình học chính thức bước sang học kỳ 2 lớp mười hai, thời gian càng ngày càng eo hẹp, học sinh cũng bắt đầu học tập chuyên chú hơn, đây là giai đoạn quan trọng nhất, dường như không còn một ai còn tâm trạng để chơi đùa.

Tình trạng học tập của Tông Diễn vẫn luôn ổn định, nhưng Hứa Tri Ý lại có chút muộn phiền.

Cô vẫn học lệch như cũ, tuy rằng đã đỡ hơn trước kia, nhưng khả năng để đậu vào một trường đại học tốt vẫn còn cách rất xa.

Cũng vì vậy mà bắt đầu từ học kỳ này, Tông Diễn càng yêu cầu nghiêm khắc với cô hơn trong những giờ học, bọn họ đều vô cùng coi trọng kỳ thi này, dường như cũng tự đưa ra một thoả thuận, cho nên số lần làm tình dần ít đi.

Việc này phải bắt đầu nói từ một buổi tối ngày nào đó.

Trong khoảng thời gian này, điểm số của Hứa Tri Ý vẫn luôn đậm chân tại chỗ, khiến cô lo lắng không thôi, tóc cũng rụng thêm rất nhiều, vì muốn tiến bộ, cô làm hết những bộ đề ôn tập Tông Diễn giao cho, còn anh thì ngồi bên cạnh đợi cô làm đề.

Căn phòng không lớn lắm, chỉ có ánh sáng ấm áp phát ra từ chiếc đèn nhỏ trên bàn học, cô gái cau mày nghiêm túc làm đề, đầu bút ma sát trên trang giấy phát ra tiếng "sột sạt", Tông Diễn ngồi bên cạnh yên lặng đọc sách, mỗi người tự làm việc riêng của mình, không quấy rầy đối phương.

Hiện tại Hứa Tri Ý có thể hiểu hết phần lớn các câu hỏi, chỉ là vẫn chưa làm bài nhuần nhuyễn lắm, cần phải làm đề nhiều hơn, đợi đến khi cô làm xong câu hỏi cuối, đang vươn vai ưỡn người thì phát hiện Tông Diễn ngồi bên cạnh đang yên lặng nhìn mình, không biết đã nhìn như vậy bao lâu.

Cô sửng sốt một chút, "Sao vậy anh?"

Tông Diễn đóng sách lại, ánh đèn vàng ấm áp rọi lên mặt anh, vẻ mặt vô hại dịu dàng, xua bớt đi sự hung hăng trên người anh.

"Bé cưng, em muốn đăng ký vào trường đại học nào?"

"Anh đi đâu em đi theo đó."

"Vậy chúng ta thi vào đại học A đi."

Đại học A?

===== Truyện vừa hoàn thành =====

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

=====

Hứa Tri Ý đơ ra một chút.

Trong phạm vi hiểu biết của cô, đại học A chỉ xem như là một trường đại học bình thường trong nước, học sinh xuất sắc như Tông Diễn, hẳn sẽ xét tuyển vào một trường đại học hàng đầu quốc gia, nhưng xét đến thành tích của Hứa Tri Ý, anh chủ động lựa chọn một ngôi trường cô có thể đậu vào.

Hứa Tri Ý cup mắt, dường như có một bàn tay đang nắm lấy tim cô, vừa đau ngứa vừa ngọt ngào, cô ngước mắt, nghiêm túc nhìn

anh: "Anh không cần phải nương theo em đâu.... Em hy vọng anh có thể thi vào trường đại học tốt nhất."

"Nhưng anh chỉ muốn ở cạnh em thôi."

Trong mắt Tông Diễn, học ở đâu cũng đều như nhau, chủ yếu là dựa vào chính mình để học tập, anh muốn ở bên cạnh bầu bạn với Hứa Tri Ý nhiều hơn.

Hứa Tri Ý ngẫm nghĩ một phen, rồi nói: "Chúng ta đăng ký vào đại học S đi, chỉ cần em cố gắng hơn nữa, nhất định có thể đậu trường này!"

Đại học S là trường đại học trọng điểm ở Trung Quốc, tuy rằng kém hơn những ngôi trường hàng đầu, nhưng so trong cả nước thì vẫn rất tốt.

Tông Diễn trầm mặc một lát, cuối cùng vẫn là đồng ý: "Ừm."

Cũng bắt đầu từ hôm đó, Hứa Tri Ý càng nghiêm túc học hành hơn trong quá khứ rất nhiều, cô đặt việc học lên hàng đầu, thỉnh thoảng được nghỉ lễ cũng đều dùng toàn bộ thời gian để học tập.

Tông Diễn yên lặng đồng hành cùng cô, cùng cô nỗ lực, cùng cô tiến bộ.

Đối với việc Hứa Tri Ý liều mạng học tập thế này, Trần Tiên Tiên vô cùng kinh ngạc: "Cậu học tập điên cuồng như vậy không mệt sao?"

"Không mệt, mình còn khá thích thú."

Hứa Tri Ý rất vui vẻ, sau khi cô thật sự hạ quyết tâm nỗ lực học tập, người cô thích luôn đồng hành cùng cô vô điều kiện, nếu cuối cùng có thể trở thành sinh viên của trường đại học mà bản

thân yêu thích, thì còn sung sướng đến cỡ nào đây?

Dưới sự cố gắng không ngừng của cô, kết quả của ba lần thi thử lần lượt nâng lên, chỉ còn cách đại học S một bước, Hứa Tri Ý vô cùng vui vẻ chia sẻ thành tích của mình với Tông Diễn, đúng lúc hôm sau là cuối tuần, cô vốn định đến nhà anh để ăn mừng, nhưng không ngờ lại vô tình xen vào chuyện nhà anh.

Thời tiết hôm đó cực kỳ oi bức khô nóng, trong khu chung cư lâu đời, cây ngô đồng cao lớn không ngừng sinh trưởng, xanh um tươi tốt, ánh nắng xuyên qua những tán lá chiếu xuống mặt đất, gió nhẹ thổi qua khiến cho những bóng cây đung đưa, ánh mặt trời loang lổ.

Hứa Tri Ý đứng trước cửa nhà Tông Diễn, bất động như người gỗ.

Bên tai truyền đến những tiếng mắng chửi trong phòng, còn có tiếng đổ vỡ của thủy tinh.

"Tao là ba mày! Tiền của mày cũng là của tao, mày không cho tao thì cho ai?"

"Ông không biết xấu hổ à? Mười mấy năm nay ông có từng chịu trách nhiệm với tôi chưa, bây giờ không có tiền thì lại đến tìm tôi, liêm sỉ của ông vứt hết rồi hả?"

"Má nó, mày là con trai của tao! Tao nói gì thì mày phải nghe theo đấy! Tao biết trước kia mẹ mày cặp kè với đàn ông ở bên ngoài, hiện tại còn có không ít tiền trong tay! Nói không chừng bản thân nó đã sớm bị lây bệnh qua đường tình dục, mày chắc cũng.....Đm!" Người đàn ông còn chưa nói xong, đã bị Tông Diễn tung một quyền văng ngã xuống đất.

"Mày còn dám đánh tao! Tông Diễn, tao chính là ba mày đó!" Người đàn ông ngồi trên mặt đất chửi rủa liên tục, trên khuôn

mặt âm trầm mọc đầy râu ria.

Ông ta nhìn thân người cường tráng cao lớn của chàng trai, giống như la sát đi ra từ địa ngục, khắp người phủ đầy hơi thở lạnh lẽo, ánh mắt âm u lạnh lùng đảo quanh người ông ta, như một con rắn độc sắp sửa dùng hai chiếc răng bén nhọn cắn thủng da thịt ông ta.

Không biết Tông Diễn đã cầm cây dao nhỏ sắc bén trong tay từ khi nào, đặt lên trên cổ Tông Hàn.

Cả người Tông Hàn run rẩy vì sợ hãi, ánh mắt nhìn về phía anh vô cùng hoảng sợ: "Điên, thằng điên, tao là ba của mày!"

Tông Diễn cười lạnh một tiếng, dùng dao cạo vào mặt ông ta, giọng điệu lạnh lẽo đến dọa người: "Không muốn chết thì rút nhanh."

Tông Hàn bò vài cái trên mặt đất, cuối cùng vẫn không tìm được sợ hãi trong lòng, chạy té dài.

Hứa Tri Ý vẫn còn đứng ở cửa, vì là nhà cũ nên không có cách âm, cô nghe được rõ ràng mọi chuyện.

Ngoài hành lang chật hẹp, thời tiết nóng nực đến bốc hơi, mồ hôi tuôn đầy trên trán cô rồi chảy xuống, lòng bàn tay nóng lên, đôi mắt ướt ngập nước.

Âm thanh trong phòng nhỏ dần, bỗng dưng "cạch" một tiếng, một người đàn ông đen đúa, râu ria xồm xoàm đầy mặt đi ra, Tông Hàn liếc mắt nhìn cô gái đang đứng ngây ngốc trước cửa một cái, đoán rằng chắc chắn cô đã nghe thấy không ít, mặt mày ông ta trở nên hung ác, trực tiếp đập lên vai Hứa Tri Ý, như muốn trút hết toàn bộ khó chịu và tức giận lên người cô, giọng nói cực kỳ gay gắt: "Cút, đừng chắn đường ông đây!"

Hứa Tri Ý không kịp đề phòng, đột nhiên bị va trúng một cái khiến cô lảo đảo vài bước, bả vai đau đớn một trận, cô nhìn bóng dáng càng lúc càng xa của người đàn ông.

Nói đến có chút buồn cười, từ khi bắt đầu có ký ức đến nay, đây là lần đầu tiên cô gặp ba Tông Diễn.

1464 words

Chương 25

Editor: Chu

Hứa Tri Ý đi vào trong nhà, trên sàn là một đồng lộn xộn, cô đi vòng qua những mảnh vỡ thủy tinh, tiến về phía Tông Diễn, ôm anh vào trong ngực.

Tông Diễn sửng sốt, sau đó vòng tay qua người cô.

Mùi trái cây đặc trưng trên người cô gái tràn ngập trong mũi anh, ngọt ngào đến mê người, mang đến một sự yên lòng không thể giải thích được.

Hai người vẫn không hề lên tiếng, cứ im lặng như vậy, để mặc cho thời gian âm thầm trôi đi.

"Không tò mò sao?" Tông Diễn hỏi.

"Anh sẽ nói cho em biết chứ?"

Tông Diễn ngẩng đầu lên từ ngực cô, nhìn cô bằng ánh mắt nghiêm túc, "Anh sẽ."

Cây ngô đồng ngoài cửa sổ bị gió thổi lay động, rèm cửa nhẹ lắc lư, thời gian chợt quay ngược về quá khứ.

Lúc Tông Hàn còn trẻ, đáng vẻ cực kỳ anh tuấn, hơn nữa còn biết cách ăn nói nên dễ dàng dỗ cho các cô gái trẻ tuổi vui vẻ, và Nghiêm Mạt - mẹ của Tông Diễn cũng không phải là ngoại lệ.

Nghiêm Mạt trước kia là một nữ sinh kiêu ngạo lạnh lùng, bà ta vốn khá chú ý đến Tông Hàn, nhưng Tông Hàn lại bám rít theo đuổi Nghiêm Mạt suốt hai năm, ngoài ra còn dùng những lời có cánh khiến cho Nghiêm Mạt từ từ xiêu lòng, cuối cùng bị

ông ta bắt vào tay.

Quen nhau được mấy tháng thì bọn họ quyết định kết hôn, vì Nghiêm Mạt có thai nên bắt buộc phải lựa chọn kết hôn, không ngờ sau khi về chung một nhà, bà ta mới nhìn rõ bộ mặt thật của Tông Hàn.

Tông Hàn ngoại tình ở bên ngoài trong thời gian Nghiêm Mạt mang thai, đàn ông có lần đầu thì sẽ có vô số lần sau, ông ta âm thầm lừa dối suốt ba năm, lúc đầu cuộc sống vợ chồng vẫn bình thường, Nghiêm Mạt không hề nghi ngờ gì, nhưng sau đó không biết từ đâu mà bà ta có được bằng chứng ông ta ngoại tình, từ ngày đó, hai người bắt đầu cãi nhau mỗi ngày, lâu dần Tông Hàn cũng không trở về nhà nữa.

Khi đó Tông Diễn chỉ mới 3 tuổi, anh im lặng nhìn xem hết tất cả, im lặng nhìn Nghiêm Mạt bạo lực lạnh với mình.

Bởi vì Tông Hàn, Nghiêm Mạt cũng bắt đầu chán ghét đứa con trai này, vì mang thai anh mà bà ta mới bắt buộc phải kết hôn, tính tình kiêu ngạo xúi giục bà ta không được cúi đầu trước một ai, cho nên không lâu sau đó, bà ta quyết định ly hôn Tông Hàn.

Quyền nuôi con được phán quyết cho Nghiêm Mạt, dù không thích Tông Diễn, nhưng anh vẫn chảy cùng một dòng máu với bà ta, sau đó bà ta dẫn theo Tông Diễn dọn tới sống ở khu chung cư hiện tại.

Mới đầu, bà ta cũng muốn thử làm một người mẹ tốt, nhưng vì là lần đầu làm mẹ và do tính cách vốn có của mình, khiến cho phương pháp giáo dục của bà ta biến thành một loại áp lực.

Từ khi Tông Diễn còn nhỏ, Nghiêm Mạt đã đưa ra những yêu cầu rất nghiêm khắc, yêu cầu anh phải đứng nhất trong mỗi năm học, dù bất kỳ vấn đề gì cũng phải làm thật hoàn hảo, còn cấm anh không được chơi với những người bạn cùng tuổi, cảm thấy

những đứa trẻ bướng bỉnh đó sẽ dạy hư anh.

Cho nên sau khi nhìn thấy Hứa Tri Ý và Tông Diễn càng ngày càng thân thiết, bà ta đã ra mặt cảnh cáo cô, nhưng khi đó Hứa Tri Ý vẫn còn là một thiên thần nhỏ ngây thơ, cô cảm thấy Tông Diễn rất thích chơi cùng mình nên luôn xem nhẹ lời nói của Nghiêm Mạt, vẫn chơi với Tông Diễn như cũ.

Lại sau đó, có một người đàn ông theo đuổi Nghiêm Mạt, đối phương vừa có tiền vừa có sự nghiệp, nhưng nhược điểm duy nhất là đã có một đứa con, sau khi Nghiêm Mạt suy nghĩ cẩn thận, cuối cùng vẫn lựa chọn tái giá, bởi vì bà ta rất nóng lòng muốn thoát khỏi cuộc sống áp lực và buồn tẻ bây giờ.

Khi đó Tông Diễn chỉ mới 8 tuổi, Nghiêm Mạt bỗng nhiên đối xử với anh vô cùng dịu dàng, quan tâm lo lắng hết mực. Mới đầu, Tông Diễn còn cảm thấy vừa vui vừa sợ, dù sao đây cũng là lần đầu tiên mẹ dịu dàng với anh như vậy, nhưng chỉ vài ngày sau đó, Nghiêm Mạt đột nhiên thu dọn hết đồ đạc, chỉ để lại một số tiền lớn cho Tông Diễn, trước khi đi bà ta còn nhẹ nhàng ngồi xổm xuống nhìn Tông Diễn, nói với anh: "Tiểu Diễn ngoan ngoãn nghe lời nhé, mẹ muốn ra ngoài một thời gian, tiền cũng đã để sẵn cho con rồi, con phải học cách tự chăm sóc chính mình, có thời gian mẹ sẽ lập tức trở về thăm con."

Không đợi Tông Diễn trả lời, Nghiêm Mạt xách theo vali rời đi, chẳng hề ngoảnh đầu nhìn lại.

Tông Diễn đâu có ngốc, anh đứng ngoài ban công nhìn mẹ mình ngồi lên một chiếc xe hơi màu đen đắt tiền, có một người đàn ông diện mạo anh tuấn dịu dàng mở cửa ghế phụ cho mẹ anh, hai người vừa nói vừa cười, cuối cùng nghênh ngang chạy đi.

Một giây đó, Tông Diễn mới biết rõ bản thân đã thật sự bị vứt bỏ.

Anh không khóc không quậy phá, tự mình nấu cơm giặt giũ,

mọi chuyện sau này cứ tiếp diễn như thế.

Sau khi nghe xong, đôi mắt Hứa Tri Ý ướt đẫm, lại ôm chặt lấy Tông Diễn một lần nữa.

Cô không thể tin được, Tông Diễn đã làm cách nào để có thể bình tĩnh nói ra những việc này? Hoá ra ở nơi mà cô không biết, Tông Diễn đã phải âm thầm chịu đựng quá nhiều những khoảnh khắc cô đơn và đau khổ thế này.

Trước kia cô vẫn luôn cho rằng, Nghiêm Mạt ít khi trở về nhà là bởi vì bận rộn công việc, nhưng sau đó lại dần dần phát hiện ra, bất cứ lúc nào Tông Diễn cũng chỉ ở một mình, cho nên chỉ cần có thời gian rảnh cô sẽ chạy qua nhà tìm anh.

Nhưng từ nhỏ anh đã phải sống như vậy rồi, Hứa Tri Ý không cách nào tưởng tượng được, rốt cuộc ngày bé anh đã làm thế nào để chịu đựng cuộc sống thế này.

Nghĩ đến hình ảnh một cậu bé lẻ loi trong căn nhà trống trải, Hứa Tri Ý đau lòng bật muốn khóc, dùng sức ôm chặt anh hơn.

Tông Diễn bất đắc dĩ thở dài một hơi, lòng bàn tay ấm áp nhẹ nhàng lau đi nước mắt ở khoé mắt cô, "Sao lại khóc rồi?"

"Đau lòng cho anh không được hả....."

Tông Diễn cười khẽ một tiếng, nhẹ nhàng hôn lên trán cô, xem cô như một bảo vật trân quý, "Bé cưng, nếu không có em xuất hiện, có lẽ bây giờ anh chẳng khác gì một người máy, không có tình cảm, càng không có trái tim."

Chỉ biết làm những việc này một cách tê liệt, giống như một cái xác không hồn.

Nếu như vậy, có thể anh sẽ không hiểu được, rốt cuộc bản thân

mình có ý nghĩa gì trong cuộc đời này.

"Cho nên anh không thể sống thiếu em, bé cưng à....."

Tông Diễn ôm chặt cô vào trong ngực, ghì chặt như thể muốn khảm cô vào trong xương cốt của mình.

Bây giờ anh không còn gì cả, thế nên rất sợ sẽ mất đi Hứa Tri Ý.....

"Em sẽ luôn ở đây."

Hứa Tri Ý đáp lời, xoa dịu nỗi bất an trong lòng Tông Diễn, anh yên lặng thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Nhưng bọn họ không biết, ai có thể đoán trước những chuyện sẽ xảy ra trong tương lai?

Ai có thể ngăn chặn mọi nhân tố nguy hiểm ập đến?

1371 words

Chương 26

Editor: Chu

Thời gian trôi qua, chớp mắt đã đến lúc nghênh đón kỳ thi tuyển sinh đại học.

Kỳ thi diễn ra trong ba ngày, khi đi ra khỏi trường thi, Hứa Tri Ý thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Cuộc sống học tập nhàm chán rốt cuộc cũng đã kết thúc.

Chạng vạng, nắng chiều tô hồng cả bầu trời, cả thành phố Du Giang đều chìm trong ánh hoàng hôn, hết như đang mắc kẹt trong một ảo ảnh đầy màu sắc, đẹp đến không chân thật.

Đa phần mọi người đều lựa chọn đi ăn mừng cùng bạn bè sau khi kết thúc kỳ thi đại học, nhưng Hứa Tri Ý và Tông Diễn lại cách ly với thế giới bên ngoài, cùng nhau nhốt mình trong phòng, phóng túng làm tình thoả thích.

Dường như Tông Diễn đã nhìn quá lâu, đôi mắt đỏ ngầu đáng sợ, lực tay và hạ thân lớn đến cực đại, Hứa Tri Ý nghĩ rằng mình sẽ bị làm tới chết.

Cô bị ấn ở trên giường, vòng eo thon thả hạ thấp xuống, cặp mông trắng mịn nhếch cao lên, hai tay Tông Diễn nắm cặp hõm eo xinh đẹp quyến rũ, hạ thân dùng sức nhấp vào, mỗi lần đều rút ra nguyên cây, rồi đâm vào lút cán, thường xuyên đâm vào nơi tận cùng.

Huyệt nhỏ của Hứa Tri Ý vừa ướt át vừa xoắn chặt, hết như một cái giác hút, khiến anh tê rần cả eo, hận không thể bắn hết tinh dịch vào cổ tử cung chật hẹp của cô, để bụng cô to lên, mang thai con của mình.

Chùm tinh hoàn to lớn đánh "Bạch bạch" vào mông cô, lưu lại một mảng đỏ, đôi tay mảnh khảnh của Hứa Tri Ý nắm chặt drap giường, bất lực rên rỉ: "Hức.... Em chịu rồi.... Sâu quá...."

Giọng nói mềm mại trở nên đứt quãng vì bị đâm, tấm rèm được kéo kín lại, căn phòng lâm vào một mảnh tối tăm, Hứa Tri Ý không biết hiện tại là mấy giờ, rốt cuộc bọn họ đã làm bao lâu.

Tông Diễn thay đổi đủ các tư thế, anh vác một chân cô lên vai, dương v*t thô dài một lần nữa đâm xuyên vào cả cây, tốc độ nhanh như một cái máy đóng cọc, nơi giao hợp của hai người nổi bọt, dính dính nhầy nhầy.

Hứa Tri Ý thật sự không chịu nổi nữa, cô cắn môi, run rẩy cả người, trong huyết co rút liên tục, cô run run phun ra một dòng dịch trong vắt, drap cũng vì vậy mà ướt đẫm, Tông Diễn rên một tiếng rồi bắn ra ngoài.

Hứa Tri Ý thở hổn hển, thất thần nhìn lên trần nhà, đột nhiên nghe thấy tiếng chuông điện thoại, cô mò mẫm tìm điện thoại trên tủ đầu giường, nhìn thấy người gọi đến chính là mẹ yêu nhà mình, cô sợ tới mức giật mình, lập tức ấn nghe máy.

"Alo, mẹ ạ....."

"Bọn con đi đâu vậy? Trễ thế này mà vẫn chưa về nhà, mẹ còn cố tình làm một bàn đồ ăn đợi hai đứa về ăn đấy, gọi cho tiểu Diễn cũng không thấy nghe máy, gọi cho con thì phải hai ba cuộc mới nhận, hai đứa định chơi trò mất tích đấy à?"

Mẹ Hứa có chút tức giận, nói lớn tới mức Tông Diễn cũng nghe thấy, Hứa Tri Ý nhìn anh cảnh cáo, nhưng không biết có phải Tông Diễn vẫn cố ý hay không mà lại cắm dương v*t vào trong miệng nhỏ chật hẹp nhầy nhụa của cô một lần nữa.

Hứa Tri Ý rên một tiếng, khiếp sợ nhìn anh, cô cắn môi thật chặt, sợ bản thân sẽ phát ra âm thanh nào đó không đúng.

"Con nhỏ này, trả lời nhanh!"

"Ôi... Con và Tông Diễn đang đi dạo ở trung tâm thương mại.... Muộn, muộn một chút sẽ về....."

"Cho hai đứa thêm nửa tiếng nữa, trở về nhanh lên, mẹ còn phải đi chơi mạt chược với bạn."

Tông Diễn thọc vào rút ra chậm rãi, nhưng lại chặt đến đau đớn, Hứa Tri Ý hít sâu một hơi, nhanh chóng "Dạ dạ" một tiếng rồi lập tức cúp máy.

Vừa ngắt điện thoại, Tông Diễn lại tiếp tục dùng sức thọc vào rút ra, Hứa Tri Ý nhìn anh hờn trách, "Anh nhanh lên đi, còn nửa tiếng thôi đó."

"Nửa tiếng là đủ rồi."

Quả nhiên đúng như lời Tông Diễn nói, nửa giờ sau bọn họ đã về tới nhà, nhưng mặt Hứa Tri Ý vẫn còn ửng đỏ, hai chân cô run rẩy, giữa háng còn dính nhớp, cảm giác vô cùng khó chịu.

Bọn họ kết thúc vội vàng nên không kịp tắm rửa sạch sẽ, cũng may là mẹ Hứa không nghi ngờ, làm cho hai người một bàn đồ ăn thịnh soạn, nói là để chúc mừng bọn họ đã hoàn thành kỳ thi đại học.

Tinh thần Tông Diễn rất sảng khoái, còn Hứa Tri Ý thì lại đau khổ vô cùng, dù không khoẻ nhưng vẫn cố gắng chịu đựng để ăn xong bữa cơm.

.....

Sau khi kết thúc kỳ thi đại học, chào đón bọn họ là chính là 3 tháng hè, Hứa Tri Ý đã sắp xếp kín lịch hè, ngoại trừ đi làm thêm, cô còn muốn chuẩn bị quà sinh nhật cho Tông Diễn.

Sinh nhật Tông Diễn rơi vào đầu tháng sau, hằng năm cô đều đón sinh nhật cùng anh, quà tặng mỗi năm cũng đều rất lạ đời, nhưng năm nay thì lại khác, cô muốn tặng anh một thứ đặc biệt.

Hứa Tri Ý còn lên kế hoạch cho sinh nhật của anh, muốn tổ chức thế nào, đãi tiệc ở đâu, cô đều đã suy nghĩ kỹ lưỡng, thậm chí còn tưởng tượng đến vẻ mặt của Tông Diễn vào lúc đó.

Chỉ nghĩ thôi đã khiến cô phấn khích cực kỳ, Hứa Tri Ý đột nhiên cảm thấy được tiếp thêm động lực, vô cùng mong chờ đến ngày sinh nhật của anh.

Điểm thi đại học được công bố vào cuối tháng sáu, Hứa Tri Ý và Tông Diễn cùng tra trên máy tính, thật ra Tông Diễn rất bình tĩnh, nhưng Hứa Tri Ý lại không làm được như anh, từ sáng sớm đã bắt đầu khẩn trương, đến nỗi tay chân lạnh ngắt.

Cô để Tông Diễn tra cứu trước, không ngoài dự đoán, lần này Tông Diễn vẫn phát huy rất tốt, đạt được 697 điểm, chắc chắn có thể đậu vào trường đại học hàng đầu trong nước.

Lòng bàn tay Hứa Tri Ý tiết ra mồ hôi lạnh, cô hít sâu một hơi, mở mắt ra nhìn thử, điểm thi đã giúp cho gánh nặng trong lòng cô rốt cuộc cũng rút xuống.

Cô thi được 602 điểm, cao hơn điểm trúng tuyển của đại học S đến vài chục, Hứa Tri Ý kích động tới mức ôm chầm lấy Tông Diễn, không ngờ cô đã thật sự thành công! Số điểm này cao hơn mong đợi của cô đến mấy chục điểm.

Tông Diễn cũng thở phào nhẹ nhõm một hơi, nhẹ nhàng hôn cô một cái: "Bé cũng giỏi quá."

1193 words

Chương 27

Editor: Chu

Sau khi điền nguyện vọng xong, Hứa Tri Ý bắt đầu cân nhắc đến sinh nhật của Tông Diễn.

Vào ngày sinh nhật, Hứa Tri Ý chuẩn bị sẵn hết mọi thứ, chỉ đợi đến buổi tối để tạo bất ngờ cho anh.

Nhìn thì như chỉ là một ngày bình thường như thường ngày, mỗi người đều bận bịu với việc của mình, có lẽ sẽ có một chuyện kinh hỉ hoặc không may xảy ra, nhưng Hứa Tri Ý không để ý nhiều như vậy, cô còn khẩn trương hơn nhân vật chính - Tông Diễn.

Thật ra Tông Diễn không quan tâm đến sinh nhật mình lắm, còn Hứa Tri Ý lại ghi tạc nó trong lòng.

Ráng chiều, mặt trời đã ngả về tây, ánh chiều tà dần khuất bóng, Hứa Tri Ý gửi tin nhắn cho Tông Diễn, rủ anh 8 giờ rưỡi tối đến chỗ cũ ngoài bờ sông gặp cô.

Đây là thánh địa chơi đùa của hai người khi còn nhỏ, nhưng sau khi lớn lên, bọn họ lại hiếm khi đi đến đây, nơi này cũng đã sớm trở thành địa điểm chụp ảnh của những người nổi tiếng trên mạng.

Đợi một lát, vẫn không thấy Tông Diễn trả lời, Hứa Tri Ý tưởng anh đang bận.

Cô đã ra bờ sông từ nửa tiếng trước, lúc này trời đã sập tối, những toà nhà cao tầng cũng đã sáng đèn, gió đêm se lạnh, mặt nước lấp lánh tĩnh lặng, loé lên những tia sáng.

Hứa Tri Ý ngồi xuống một tảng đá lớn, không biết tại sao lòng cô lại có chút buồn bực, như thể dự cảm được sắp có chuyện gì đo xảy ra, cô lắc lắc đầu, xua xua xua, cứ suy nghĩ tầm bậy tầm bạ.

Cô nhìn điện thoại một lần nữa, Tông Diễn vẫn không trả lời như cũ, đã hai tiếng từ khi cô gửi tin nhắn đi, nếu là bình thường, chỉ cần cô vừa gửi tin nhắn là Tông Diễn sẽ trả lời lập tức, cho dù có bận việc gì đi chăng nữa, anh cũng sẽ không bao giờ nhắn lại lâu thế này.

Hứa Tri Ý nắm chặt điện thoại, đè nén sự bất an trong lòng, lặng lẽ ngồi ở đấy đợi anh.

Vì muốn tạo bất ngờ cho Tông Diễn, cả ngày hôm nay cô không đi tìm anh, thế nên cũng không biết rốt cuộc anh đang làm gì.

Chẳng mấy chốc, còn mười phút nữa là 8 giờ rưỡi, có rất nhiều du khách đứng chụp ảnh bên bờ sông, cô nhìn trái nhìn phải, trước sau vẫn không tìm thấy bóng dáng quen thuộc.

Cô gọi vài cuộc điện thoại cho Tông Diễn nhưng toàn bộ đều thông báo đã khoá máy, cuối cùng chỉ đành bỏ cuộc.

Hứa Tri Ý không biết bản thân đã đợi bao lâu, gió đêm không ngừng thổi bay tán loạn mái tóc của cô, du khách xung quanh lục tục rời đi, tim cô cũng dần lạnh đi.

Cô đã ngồi đây rất lâu, cơ thể có hơi cứng đờ, ngẩng đầu nhìn bầu trời tối đen không trăng, con người trong veo mờ đi một chút.

Hình như đây là lần đầu tiên Tông Diễn thất hứa, cô đã đợi hơn hai tiếng nhưng vẫn không từ bỏ, kiên trì đợi anh như cũ.

Cô tin tưởng Tông Diễn.

.....

Lúc Tông Diễn ra khỏi Cục Cảnh Sát đã gần 11 giờ, cả người đều mệt mỏi vô lực, hai mắt chua xót, trông trắng còn xuất hiện tơ máu.

Anh mở điện thoại vừa sạc được một chút, trên màn hình hiện lên rất nhiều tin nhắn và cuộc gọi nhỡ, trong lòng Tông Diễn hoảng hốt không thôi, vội vàng chạy về hướng bờ sông.

Nơi này cách bờ sông không xa, chỉ cần mười phút là có thể tới.

Tông Diễn vừa chạy vừa gọi điện cho Hứa Tri Ý, bên kia vẫn luôn tắt máy, có thể là hết pin rồi.

Như có một bàn tay bóp chặt trái tim anh, khiến anh hít thở khó khăn, chỉ biết hy vọng rằng Hứa Tri Ý còn đợi anh ở đây.

Lúc Tông Diễn đến nơi, quả nhiên nhìn thấy một dáng người nhỏ xinh ngồi bên bờ sông, cô vẫn chưa rời đi.

Trái tim treo lơ lửng rồi cuộc cũng rơi xuống, anh chạy tới, ngồi xổm trước mặt cô, thở hổn hển nói: "Bé cưng..."

Hứa Tri Ý ngược mặt lên từ giữa hai đầu gối, nở một nụ cười: "Cuối cùng anh cũng tới rồi."

Tông Diễn nhìn đôi mắt đỏ ửng lên của cô, trong lòng hoảng sợ, lập tức ôm cô vào trong lòng ngực, "Xin lỗi bé cưng, nhà anh xảy ra chút chuyện, bận rộn tới bây giờ mới xong."

Im lặng vài giây, người trong lòng không nói tiếng nào, sau đó bỗng dưng bên tai Tông Diễn vang lên tiếng nói ngọt ngào mềm mại của cô.

"Tông Diễn, sinh nhật vui vẻ."

Nghe xong, cơ thể Tông Diễn đơ ra một chút, mấy ngày nay anh luôn bận tối tăm mày mặt, sớm quên mất sinh nhật của chính mình, không ngờ cô vẫn còn nhớ rõ, à không, nói đúng hơn là cô vẫn luôn nhớ đến nó như in.

Tông Diễn ôm cô càng chặt hơn, kìm lòng không đậu hôn nhẹ lên tai cô, liên tục nói: "Cảm ơn bé cưng, cảm ơn....."

"Được rồi!" Hứa Tri Ý đẩy anh ra, nhìn anh bằng vẻ mặt ranh mãnh, hỏi: "Anh đoán thử xem lần em đã chuẩn bị món quà gì cho anh."

"Ultraman?"

Hứa Tri Ý trầm mặc một lát, có lẽ đây là món quà cô có thể tặng, không thể trách Tông Diễn lại nghĩ như vậy, trước kia cô đã tặng anh cho đủ loại quà sinh nhật, buồn cười có, kỳ lạ cũng có.

"Không phải đâu, anh mau nhắm mắt lại đi!"

Anh nghe theo lời Hứa Tri Ý nhắm mắt lại, sau đó lấy ra một cái hộp nhỏ từ trong túi, "Có thể mở mắt rồi."

Vào khoảnh khắc Tông Diễn mở mắt ra, Hứa Tri Ý cũng mở hộp quà, bên trong là hai chiếc nhẫn kim cương kiểu dáng đơn giản, mặt trên của mỗi chiếc nhẫn đều có khắc chữ cái đầu tiên của tên đối phương, nhưng nhìn lại có chút cong cong vẹo vẹo, Hứa Tri Ý mỉm cười xấu hổ, "Em đã đến tiệm DIY để tự làm nó đó, do em không khéo tay lắm nên khắc chữ không được đẹp, anh đừng chê nha!"

Tông Diễn ngây ngẩn cả người, như thể anh không ngờ rằng quà tặng sẽ là thứ này, niềm vui bất tận tuôn trào trong lòng, nhưng lo lắng cũng đến cùng theo đó.

"Không đâu bé cưng, anh rất thích món quà này."

Rất thích rất thích, thích đến không kiềm chế được.

Hai người đeo nhẫn cho nhau, đều cực kỳ vừa vặn, Tông Diễn cúi người hôn lên môi cô, tình yêu say đắm trào dâng mãnh liệt, không thể tìm ra từ ngữ nào để miêu tả.

Bóng đêm như nước, ánh sáng hiu hắt lập loè, bọn họ đứng bên bờ sông tĩnh lặng, dưới cây cầu tấp nập dòng người, giữa làn gió tươi mát trong lành, ôm hôn nhau quên cả trời đất, dường như chỉ còn lại hai người trong thế giới ồn ào và hỗn loạn này.

Trong lúc hôn, dường như Hứa Tri Ý như nếm được một chút mùi vị mặn chát, nhưng nụ hôn quấn quýt dịu dàng đã khiến cô xem nhẹ điểm này.

Mơ màng mụ mị, Hứa Tri Ý thậm chí còn không biết rốt cuộc bọn họ đã trở về nhà từ lúc nào, đợi đến khi nhận ra, Tông Diễn đã sớm đè cô trên giường, ăn sạch cô từ trên xuống dưới.

Hứa Tri Ý bị đắm đến thần hồn điên đảo, d* m thủy chảy ròng, khoái cảm quá mức bào mòn tâm trí cô.

Hình như hôm nay Tông Diễn có chút mất khống chế, lăn lộn cô rất nhiều lần nhưng vẫn chưa có ý định dừng lại, giữa lúc mơ màng, cô nghe thấy Tông Diễn nói, "Xin lỗi bé cưng.... Thật sự xin lỗi....."

Hứa Tri Ý không biết anh đang xin lỗi vì chuyện gì, cô bị làm đến mức rên rỉ liên tục, nhiều lần muốn hỏi nhưng lại không thể nói ra một câu hoàn chỉnh.

Trước khi ngất đi, dường như cô thoáng nhìn thấy đôi mắt đỏ bừng ươn ướt của Tông Diễn, như thể anh vừa mới khóc.

Nhưng tại sao anh lại khóc vậy....

"Chờ anh..... Được không....." Giọng nói Tông Diễn khàn khàn, xen lẫn một chút run rẩy và bi thương.

Hứa Tri Ý còn chưa kịp suy nghĩ thì đã rơi vào hôn mê vì quá mệt.

1461 words

Chương 28

Editor: Chu

Sau đó mọi chuyện đều xảy ra vô cùng đột ngột, Tông Diễn đi nước ngoài.

Đêm đó làm tình xong, thừa dịp Hứa Tri Ý đang ngủ, Tông Diễn viết thư cho cô suốt đêm, anh thức trắng đêm, chỉ nằm bên cạnh dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve hai mắt cô.

Anh không muốn như vậy, nhưng chuyện xảy ra quá bất ngờ, anh không còn lựa chọn nào khác, trong đầu nhớ lại những lời Nghiêm Mạt nói với mình, đôi tay anh bất giác buộc chặt.

Hiện tại anh vẫn còn quá yếu kém, không có đủ năng lực để mang đến cho cô những điều tốt nhất, chỉ có thể bất lực thuận theo Nghiêm Mạt, lựa chọn đi nước ngoài du học.

Sáng sớm ngày hôm sau, Tông Diễn nhanh chóng thu xếp hành lý, rồi vội vàng rời đi.

Anh rời đi đột ngột đến mức Hứa Tri Ý nhất thời không thể tiếp nhận, cầm chặt lá thư trong tay, tức giận muốn xé nó thành từng mảnh, nhưng cuối cùng cô vẫn kìm lại, chỉ có nước mắt là không nghe lời, ồ ạt tuôn ra.

Tông Diễn chỉ nói đại khái về nguyên nhân, là do Tông Hàn gây chuyện nên bị bắt vào đồn cảnh sát, Nghiêm Mạt cảm thấy nó sẽ trở thành vết nhơ trong cuộc đời anh, ép buộc anh xuất ngoại học tập chuyên sâu. Ở dòng cuối cùng, Tông Diễn chỉ để lại một câu "Chờ anh", rồi dừng bút.

Hứa Tri Ý vùi đầu vào đầu gối, nước mắt thấm ướt quần áo.

Người thất hứa từ trước đến nay luôn không phải là cô.

.....

Sau đó, Hứa Tri Ý từng bước tiến vào đại học, báo danh vào khoa báo chí, cô quen biết bạn bè mới, giáo viên mới, cuộc sống vẫn an yên và tĩnh lặng như cũ.

Mới đầu, thỉnh thoảng cô sẽ liên lạc với Tông Diễn, tuy rằng vẫn còn rất tức giận, nhưng thời gian trôi qua, cơn giận cũng dịu xuống, cô tin rằng Tông Diễn bất đắc dĩ bị buộc làm như vậy.

Nhưng suy cho cùng, giữa hai con người sống ở hai múi giờ khác nhau, từ liên lạc ít dần, rồi cũng dẫn đến thành hoàn toàn ngừng liên lạc.

Không có lý do nào khác, khi Hứa Tri Ý nhận ra mối quan hệ giữa cả hai đang dần xa cách, cô chủ động liên lạc với anh rất nhiều lần, nhưng cuối cùng vẫn không thấy hồi đáp, cô tức giận gửi đi một câu "Chia tay", sau đó kéo anh và danh sách đen.

Hứa Tri Ý học đại học bốn năm, càng ngày càng lột xác trở nên xinh đẹp hơn, người theo đuổi cô cũng không ít, nhưng cô lại không hề dao động, bạn cùng phòng đều trêu chọc hỏi rằng, có phải cô đã có người trong lòng rồi không, Hứa Tri Ý cũng chỉ cười cho qua chuyện.

Có lẽ, cô vẫn luôn khắc cốt ghi tâm câu thư cuối cùng của Tông Diễn —— Chờ anh.

Sau khi tốt nghiệp, sự nghiệp của Hứa Tri Ý không mấy ổn định, cô đã thay đổi rất nhiều công việc nhưng vẫn không hài lòng như cũ, sau đó cô lựa chọn quay về với nghề cũ, tìm một giáo viên dạy vẽ minh họa, tiếp tục sở thích của mình.

Kỹ năng hội họa của cô tiến bộ dần dần, fans cũng ngày càng

tăng lên, cuối cùng cô mới phát hiện ra, cộng lại số lương từ những công việc trước đây của cô còn không bằng mức lương thu được ở hiện tại, sau đó cô chuyển sang làm họa sĩ vẽ minh họa toàn thời gian, thu nhập của cô ổn định qua từng năm, không cần lo không đủ cơm ăn áo mặc.

Hứa Tri Ý phát hiện gần đây có một người thường xuyên tìm cô để đặt tranh, dường như còn tìm rất nhiều lần, bởi vì người đặt lịch quá nhiều, phải rất lâu cô mới phát hiện ra người này, cô thêm Wechat với người đó, ảnh đại diện của đối phương là một người đang ôm một con mèo, chỉ để lộ ra đôi tay.

Nhưng con mèo này lại rất giống Thất Nguyệt Thất, có lẽ là cùng một giống mèo.

Hứa Tri Ý dời mắt về phía tay người nọ, đó là một bàn tay cực kỳ xinh đẹp, xương cốt rõ ràng, thon dài như ngọc, trên mu bàn tay còn nổi đầy gân xanh, mang theo một chút cuốn hút.

【z】 : Chào bạn.

Sau khi chào hỏi, đối phương trực tiếp gửi qua một tấm hình.

【z】 : Bạn có thể chuyển bức ảnh này thành tranh minh họa không?

Hứa Tri Ý click mở hình ảnh, đó là một bức ảnh chụp bên bờ biển. Trong bức ảnh là một người đàn ông vai rộng eo thon, trên đầu đội mũ lưỡi trai, chỉ để lộ một tấm lưng gầy, ánh hoàng hôn đỏ rực nằm ở phía chân trời, trên mặt nước biển xanh thẳm gợn lên những cơn sóng to, chim hải âu đang sải cánh bay lượn.

Không hiểu sao, Hứa Tri Ý lại cảm thấy có chút quen thuộc, bỗng dưng cô bị thu hút bởi một chi tiết trong bức hình, đó là hai nữ sinh đang chụp ảnh đã không cẩn thận lọt vào bức hình.

Đôi mắt Hứa Tri Ý lập tức mở to, cô không thể không cảm khái về duyên phận, hai nữ sinh trong bức hình chính là cô và Trần Tiên Tiên, ngay cả quần áo và động tác đều giống y như đúc.

Chuyện này phải nói từ kỳ nghỉ đông của một năm nào đó, Trần Tiên Tiên thi đậu vào một trường đại học ở Đông Bắc, hai người khó khăn lắm mới gom góp được một ít tiền, tính toán sẽ đến bờ biển để vui chơi vào kỳ nghỉ đông, dọc theo đường đi còn chụp rất nhiều ảnh, nhưng cô không ngờ sẽ trùng hợp như vậy

Tuy nhiên, vì tính chuyên nghiệp trong công việc, Hứa Tri Ý không hỏi đến vấn đề này, sau khi báo giá xong, chỉ trả lời đối phương một câu: "Được, ba ngày nữa sẽ hoàn thành."

Hứa Tri Ý có chút mệt mỏi, đuổi người, một bé mèo màu vàng lam nằm lên máy tính bảng của cô, thoải mái liếm lông, cô cũng vuốt ve bộ lông của nó, giọng điệu cứng chiều: "Cơm Năm không được quậy nha."

Nói đến Cơm Năm, nó là con của Thất Nguyệt Thất.

Sau khi Tông Diễn xuất ngoại, cô đã ôm Thất Nguyệt Thất về nuôi, nhưng vì mẹ Hứa bị dị ứng lông mèo, cô đành gửi nó ở nhà ngoại, Thất Nguyệt Thất được bà ngoại nuôi đến béo tốt mập mạp, còn sinh một đứa con với mèo nhà hàng xóm, sau khi chuyển ra sống một mình, Hứa Tri Ý đã ôm theo một con đi cùng.

Bỗng dưng, Hứa Tri Ý bị thu hút bởi tiếng lách cách vang lên ngoài cửa, có lẽ là hàng xóm mới dọn đến bên cạnh.

Bây giờ cô đã thuê nhà ở bên ngoài, hoàn cảnh và trị ở đây đều rất tốt, hơn nữa còn nằm ở trung tâm thành phố, mọi mặt đều thuận tiện hơn rất nhiều, mẹ Hứa cũng đã sớm tìm được định mệnh của đời mình, căn hộ trước kia giờ đã bỏ không, cũng không còn ai quan tâm đến nó.

Hứa Tri Ý nghỉ ngơi một lát rồi chuẩn bị đi siêu thị mua thêm nguyên liệu nấu ăn, cô sửa soạn đơn giản, lúc thang máy chuẩn bị đóng cửa, bỗng có một người vội vàng dùng tay ngăn không cho thang máy khép lại. Sau đó, Hứa Tri Ý nhìn thấy một thân hình cao ráo, là một người đàn ông mặc áo khoác màu đen.

Anh đội mũ lưỡi trai và đeo khẩu trang, che kín cả người, nhưng nhìn dáng người vai rộng eo thon, cộng thêm khí chất bất phàm, Hứa Tri Ý nghi ngờ có phải người này là một vị minh tinh nào đó hay không.

Cô lặng lẽ liếc trộm người bên cạnh, mùi trà thanh mát thoang thoảng trên chóp mũi cô, cảm giác tồn tại của anh quá mạnh mẽ, khiến Hứa Tri Ý cảm thấy không gian trong thang máy trở nên chật hẹp, cô dường như có chút khó thở, cũng không biết bản thân đang bị làm sao.

Chờ đến khi cửa thang máy mở ra, cô vội vàng bước ra khỏi, không hề chú ý đến ánh mắt đen tối khó đoán của người đàn ông phía sau.

1453 words

Chương 29

Editor: Chu

Hứa Tri Ý ở nhà bận rộn mấy ngày, rốt cuộc cũng vẽ xong bản vẽ, sau khi gửi bức tranh cho đối phương, cô mới có thể hoàn toàn nghỉ ngơi.

Cô nằm ở trên giường, ngây ngốc nhìn trần nhà.

Trong vô thức, đã 6 năm trôi qua, cô không biết rốt cuộc anh đang thế nào, sau ngần ấy năm có thể anh cũng đã có đối tượng khác.....

Nghĩ vậy, mũi Hứa Tri Ý ê ẩm một chút, sau đó tức giận quăng gối ôm xuống đất.

Có lẽ chỉ còn mỗi cô ngu ngốc đợi anh.

.....

Sau khi ăn cơm chiều xong, Hứa Tri Ý nghĩ mình đã ru rú trong nhà mấy ngày, cũng nên đi ra ngoài hít thở không khí, cô bế Cơm Nấm đi tản bộ trong tiểu khu cùng mình.

Môi trường xung quanh của tiểu khu khá xanh mát, cũng vì điểm này mà có rất nhiều trẻ con đến đây chơi đùa, đang đi dạo một vòng thì gặp dì Từ ở cùng tầng.

Dì Từ là một người tốt bụng, lúc Hứa Tri Ý mới dọn đến, bà ấy đã giúp đỡ cô không ít, thời gian dần trôi cũng từ từ trở nên thân thiết.

"Tiểu Hứa à, con có bạn trai chưa?"

"Vẫn chưa ạ."

Nghe vậy, dì Từ càng vui vẻ, "Tốt nha! Con có biết căn hộ cách vách vừa có hàng xóm chuyển đến chưa? Lần trước dì có gặp qua thằng bé rồi, đẹp trai như diễn viên vậy, dì còn cố tình hỏi thăm, thằng bé cũng chưa có bạn gái đó! Hai đứa sống gần như vậy, có thể tìm hiểu nhau một chút! Nếu thành đôi thì đây chẳng phải là chuyện rất tốt sao!"

Hứa Tri Ý cười khô vài tiếng, cô không có hứng thú với chuyện ép duyên này, chỉ cười nói: "Có cơ hội sẽ làm quen ạ."

Sau khi lừa bà ấy xong, Hứa Tri Ý đi dạo cũng mỗi chân, cô bé Cơm Nấm vừa vuốt ve nó vừa đi về nhà, ra khỏi thang máy, Hứa Tri Ý vô tình phát hiện cửa nhà hàng xóm đang hé mở, bên trong không ngừng vang lên tiếng mèo kêu, giống như đang vào thời kỳ động dục.

Bỗng dưng, Cơm Nấm đang ngoan ngoãn nằm trong lòng cô đột nhiên nhảy khỏi cánh tay, vểnh đuôi chạy vào nhà hàng xóm.

"Cơm Nấm, quay lại nhanh!"

Hứa Tri Ý vừa gọi vừa đuổi theo.

Sao lại chạy vào nhà hàng xóm vậy chứ, xấu hổ muốn chết!

Hứa Tri Ý bất đắc dĩ đi vào nhà của người khác, phòng khách sạch sẽ ngăn nắp, đồ đạc được trang trí rất đơn giản, nhưng cô không rảnh để ý những điều này, đuổi theo bóng dáng đang chạy vào phòng ngủ của Cơm Nấm.

Tổng thể phòng ngủ thiên về phong cách đơn giản, lấy tông xám trắng làm chủ đạo, trước cửa sổ sạch sẽ đang có một con mèo Ragdoll kêu "meo meo", Cơm Nấm đứng ở bên cạnh vểnh cái đuôi thật cao, ngửi ngửi con mèo Ragdoll, còn chưa kịp kêu

tiếng nào đã bị Hứa Tri Ý bế lên, cô tức giận vỗ nhẹ vào mông con mèo hư đốn nhà mình, "Chạy lung tung đi đâu, lần sau còn như vậy nữa sẽ không cho cưng ăn cá khô!"

Cơm Nấm vốn đang giãy giụa không ngừng trong lòng cô, đến khi nghe thấy câu sau lại thức thối dừng lại, còn kêu meo meo vài tiếng để lấy lòng.

Hứa Tri Ý cảm thấy cực kỳ xấu hổ khi tự tiện vào nhà người khác, nhưng dường như chủ nhân căn hộ không có ở đây, lúc cô chuẩn bị rời đi, đột nhiên truyền đến tiếng đóng cửa ở huyệt quan, phát ra một tiếng "cách", một người đàn ông thân hình cao lớn đứng ở đó, trong tay cầm một chai rượu, chắn ngay lối ra vào duy nhất.

Bầu không khí ngay lập tức tràn ngập sự xấu hổ, Hứa Tri Ý cười xin lỗi với anh: "Xin lỗi, mèo nhà tôi vừa chạy vào trong nhà anh....."

"Không sao."

Giọng người đàn ông trầm thấp từ tính, anh gỡ khẩu trang xuống, nhìn cô không hề chớp mắt.

Nụ cười trên mặt Hứa Tri Ý trở nên cứng đờ, cô nhìn người đàn ông trước mắt quen thuộc đến mức khắc sâu vào xương cốt, không biết khóc hay cười, cảm xúc xa lạ dâng trào trong lòng, cô ôm chặt Cơm Nấm, vô cảm sụp mắt xuống, nói: "Xin lỗi, có thể nhường đường cho tôi một chút không?"

"Tri Tri." Tông Diễn nhẹ nhàng gọi một tiếng, an tĩnh nhìn cô.

Hứa Tri Ý hít sâu một hơi, lấy hết can đảm nhìn người trước mặt một lần.

Tông Diễn không thay đổi nhiều lắm, sau ngần ấy năm xa cách,

khí chất trên người anh càng trở nên thành thực trầm ổn, vẻ ngoài tuấn tú nổi bật hơn rất nhiều, đôi mắt dài hẹp sâu thẳm như đại dương mênh mông không thấy đáy, chỉ liếc mắt nhìn một cái, đã khiến người ra đắm chìm vào sâu tận.

Tủi thân dồn nén những năm nay bỗng nhiên ùa về ồ ạt, hai mắt Hứa Tri Ý chua xót, cô chớp chớp mắt, lặp lại bằng giọng điệu xa lạ: "Nhuờng đường cho tôi một chút, cảm ơn."

Như thế đang nói chuyện với một người xa lạ.

Trái tim Tông Diễn không khỏi đau đớn, mạnh mẽ ôm lấy cô, cầm anh cọ vào đầu cô, hết như một chú cún lớn đang ngoan ngoãn lấy lòng, "Xin lỗi bảo bối, để em phải đợi nhiều năm như vậy...."

Xa cách 6 năm, Hứa Tri Ý lại một lần nữa nghe thấy cách gọi xa lạ này, những ký ức đã bị phong tỏa chặt chẽ lại ập đến như thủy triều, nước mắt không kìm được rơi xuống, cô giãy giụa trong ngực anh, chẳng biết Cơm Năm đã trốn đi từ khi nào.

"Buông ra, chúng ta đã chia tay rồi!"

"Anh chưa từng đồng ý qua chuyện này!"

Tông Diễn ôm cô càng chặt hơn, như muốn khảm cô vào tận xương cốt, "Nghe anh giải thích được không?"

.....

Sau khi ra nước ngoài, Tông Diễn đổ vào một trường đại học hàng đầu ở địa phương, năng lực học tập của anh trong mọi phương diện đều không tồi, giảng viên đều rất yêu thích, cứ vậy mà tiếp tục quá trình học tập nhặt nhẽo và buồn tẻ như cũ, ngoại trừ những việc này, anh không ngừng nhớ đến Hứa Tri Ý, anh in những bức ảnh mà mình lén chụp ra, vào lúc mệt mỏi sẽ

lấy ra nhìn một chút.

Cho dù là hình nền điện thoại hay bất cứ thứ gì của Tông Diễn cũng đều liên quan đến Hứa Tri Ý, chiếc nhẫn cô tặng cho mình, mấy năm nay vẫn chưa từng tháo xuống, cũng vì vậy mà cản giúp anh không ít đào hoa.

Mới đầu, anh còn liên lạc với cô, nhưng bởi vì lịch múi giờ và lịch học tập quá bận rộn, thế nên hai người dần ít liên lạc hơn.

Trị an nước ngoài không tốt, thường xuyên xảy ra những vụ trộm cướp, có lần Tông Diễn đang đứng trên đường lớn, bỗng nhiên bị giật mất chiếc điện thoại cầm trong tay, anh đi báo cảnh sát thì lại vô dụng, bọn họ nói sự việc thế này quá mức bình thường, chỉ kiến nghị anh đi mua điện thoại mới, và dặn dò lần sau nhớ chú ý một chút.

Tông Diễn không có cách nào khác ngoài việc đi mua một chiếc điện thoại mới, sau khi làm lại thẻ sim, anh phải khó khăn lắm mới có thể đăng nhập vào WeChat, nhưng lại nhìn thấy Hứa Tri Ý gửi đến một câu "Chia tay", rồi kéo anh vào danh sách đen.

Trong lòng anh lo lắng vô cùng, nhanh chóng lập thêm tài khoản mới để kết bạn với cô nhưng vẫn không được chấp nhận, anh lại điện thoại cho cô, kết quả bị từ chối lập tức, khi gọi lại một lần nữa, đối phương đã kéo anh vào danh sách đen.

Trong khoảnh khắc đó, Tông Diễn cảm thấy thật sự bất lực, vì mất điện thoại nên anh rất khó để tìm lại những số điện thoại đã lưu trước kia, sau đó anh tìm được số của Lục Kinh Nhiên, thông qua cậu ta lấy được phương thức liên lạc của Trần Tiên Tiên, có lẽ cô nàng đã biết chuyện anh thất hứa đột ngột bỏ ra nước ngoài, nên đối xử với anh rất xa cách, chỉ nhấn mạnh anh không được làm phiền Hứa Tri Ý.

Nhất cử nhất động của Hứa Tri Ý sau này đều biết được thông

qua Trần Tiên Tiên, nhưng bởi vì hai người không học cùng một trường nên tin tức do cô nàng cung cấp ít ỏi đến đáng thương, dù vậy vẫn khiến anh thoả mãn lắm rồi.

Nghe xong, Hứa Tri Ý rất sửng sốt, nước mắt cũng không chảy nữa, "Mấy năm trước em có nhận được một cuộc gọi từ nước ngoài, nhưng em tưởng đó là cuộc gọi lừa đảo nên đã kéo vào danh sách đen, còn việc anh kết bạn WeChat với em, là bởi vì khoảng thời gian ấy có quá nhiều người kết bạn, sau đó em không muốn để ý đến nữa nên vẫn không vào xem."

Nhưng không ngờ, chỉ một ít chuyện nhỏ cũng có thể tạo ra hiểu lầm lớn như vậy.

Nghĩ đến lời "Chia tay" bản thân tự nói ra, Hứa Tri Ý cũng hết giận hơn phân nửa, cô mím môi, "Xin lỗi, em không biết....."

1628 words

Chương 30

Editor: Chu

Tông Diễn ôm cô thật chặt, mùi trái cây thoang thoảng quen thuộc xộc vào mũi, anh tham lam hít vào mấy cái, nhưng vẫn không cảm thấy thoả mãn.

Xa nhau mấy năm, anh không ngừng nỗ lực xây dựng sự nghiệp, đến giờ đã phát triển từng bước, tuy không mấy dễ dàng nhưng cũng đã đi vào ổn định.

Anh cố gắng lâu như vậy, còn không phải là vì đợi đến ngày hôm nay sao?

Tông Diễn vẫn không thể nào quên được đêm hạ khô nóng oi bức kia, tất cả đều xảy ra bất thành lình, Tông Hàn vì đam mê cờ bạc mà chọc tới người không nên dính vào, bị bắt vào đồn cảnh sát.

Bất đắc dĩ anh phải đến đồn cảnh sát, sau đó Nghiêm Mạt cũng tới theo, bà ta không hề quan tâm đến những việc này, thậm chí có thể nói là khịt mũi khinh thường, bà ta đã hận Tông Hàn thấu xương từ lâu, ước gì ông ta sẽ vào tù.

Nghiêm Mạt chỉ thờ ơ nhìn Tông Diễn, vẫn là người mẹ hiếu thắng và nghiêm khắc trong trí nhớ của anh.

"Ra nước ngoài du học đi Tông Diễn."

"Con không đồng ý."

Tông Diễn vô cảm trả lời, vòng qua bà ta chuẩn bị rời đi, kết quả lại nghe người phía sau nói tiếp.

"Bởi vì con bé kia ư? Không phải là mẹ muốn làm khó con, nhưng Tông Diễn à, chỉ bằng năng lực hiện tại của mình, con cảm thấy bản thân có thể mang đến cho con bé cái gì? Bây giờ con không hề có gì, nếu không có mẹ, có lẽ con cũng chẳng là cái thá gì cả."

Nghiêm Mạt rất bình tĩnh nói ra sự thật này.

"Tình yêu tuổi niên thiếu của bọn con bây giờ, vừa yếu ớt vừa mỏng manh, con nghĩ có thể kéo dài đến bao lâu? Đừng quên xã hội hiện nay có vô vàn cám dỗ, người mạnh mẽ hơn con rất nhiều, nếu không trở nên ưu tú thì làm sao có thể tìm được chỗ đứng trong xã hội?"

Sau đó Nghiêm Mạt dịu giọng xuống, "Nghe lời mẹ, du học nâng cao trình độ học vấn, chỉ cần con có thể chứng tỏ năng lực của bản thân mình, mẹ sẽ không can thiệp vào những chuyện sau đó của con."

Cơn gió lạnh đêm hè thổi qua các đầu ngón tay, nhẹ nhàng vén mái tóc ướt nhẹp trên trán Tông Diễn, hai tay anh nắm chặt, khuôn mặt lạnh nhạt bị bóng tối che khuất, nội tâm anh không ngừng giãy giụa, nhưng những lời Nghiêm Mạt nói ra lại không sai chút nào, hiện tại anh vẫn còn quá kém cỏi.

Im lặng một lúc lâu, Tông Diễn quay đầu lại nghiêm túc nhìn bà ta, bàn tay nắm chặt khẽ buông lỏng, "Được, con đồng ý với mẹ."

Thu hồi suy nghĩ, Tông Diễn cup mắt, che giấu sự điên cuồng trong ánh mắt đen tối, trong đó còn xen vào một chút quyết tâm phải có được.

Bây giờ anh không còn là Tông Diễn trước kia, đã sớm phá vỡ lồng sắt giam cầm mình, trở thành một người mạnh mẽ và có quyền lực riêng.

Lòng bàn tay ấm áp của Tông Diễn vuốt ve mái tóc suôn dài của Hứa Tri Ý, giọng nói ôn hòa, "Vậy bảo bối đã tha thứ cho anh rồi hửm?"

Cô gái nhỏ trong lòng ngực vùng vẫy, rốt cuộc cũng thoát khỏi cái ôm của anh, ngửi khí mang theo dỗi hờn, "Ai thêm tha thứ cho anh!"

Cuối cùng, vòng qua người anh rời đi, khi vừa bước ra tới cửa, cô đột nhiên nhớ tới gì đó, quay trở lại xách đứa con trời đánh của mình lên, rồi mới thật sự đi về.

Tông Diễn nhìn bóng dáng vội vội vàng vàng của cô, khoe miệng nở một nụ cười.

Anh biết cô đã hoàn toàn nguôi giận.

.....

Khoảng thời gian sau đó, Hứa Tri Ý rất ít khi gặp lại Tông Diễn, tuy rằng ngoài miệng cô nói không tha thứ, nhưng thật ra trong lòng lại suy nghĩ phải làm thế nào để có thể tình cờ gặp được anh.

Sự thật là Tông Diễn có thói quen chạy bộ vào buổi sáng mỗi ngày, lúc đó Hứa Tri Ý vẫn còn ngủ nướng, đợi khi cô thức dậy, cũng là lúc Tông Diễn gõ cửa đưa bữa sáng cho cô.

Dường như ngày nào Tông Diễn cũng rất bận rộn, Hứa Tri Ý chỉ có thể nhìn thấy anh vào buổi sáng và buổi tối, những thời gian còn lại thì rất hiếm hoi.

Trên nhóm chat của công ty vừa mới thông báo thứ bảy tuần này chính là lễ kỷ niệm thành lập công ty, cấp trên sẽ tổ chức một buổi liên hoan, tất cả nhân viên đều phải tham gia.

Hứa Tri Ý đã ký hợp đồng với công ty này, có rất nhiều họa sĩ xuất sắc khác cũng ký hợp đồng với công ty.

Thứ bảy, cô trang điểm xinh đẹp, mặc một chiếc váy ngắn thắt eo, bên ngoài khoác áo len hở cổ, tổng thể nhìn rất phù hợp, cuối cùng xách túi đi đến điểm hẹn.

Buổi tiệc lần này của công ty được tổ chức tại một nhà hàng Trung Quốc đặc biệt nổi tiếng và sang trọng ở thành phố Du Giang, Hứa Tri Ý cực kỳ khâm phục sự chịu chi của công ty.

Khi cô đến, nơi đây đã có rất nhiều người, bao gồm những người bạn họa sĩ thân thuộc của cô và những nhân viên ở bộ phận khác.

Hứa Tri Ý tìm đại một chỗ trống ngồi xuống, người ngồi bên cạnh trùng hợp chính là cô nàng họa sĩ Tô Viên Viên, hai người coi như quen biết sơ sơ nên cũng không tính là xa lạ.

"Tri Tri, cô biết vì sao hôm nay lại đãi tiệc ở một nhà hàng xa xỉ thế này không?" Tô Viên Viên tỏ vẻ thần bí hỏi.

"Không biết."

"Tôi nghe bên bộ phận biên tập nói, công ty chúng ta đã bị một ông chủ lớn mua lại, bữa tiệc hôm nay cũng là do anh ta mời."

Hứa Tri Ý gật gật đầu, tỏ vẻ đã biết, hình như cô không hứng thú với chuyện này lắm.

Tô Viên Viên có chút hận sắt không thành thép nói: "Chẳng lẽ cô không tò mò ông chủ mới là ai sao?"

"Hả..... Là ai vậy?"

Tô Viên Viên cười vài tiếng, rồi mới nói: "Tôi cũng không biết."

Hứa Tri Ý: "....."

Tổng giám đốc bất ngờ bước vào, phía sau anh ta là một người đàn ông thân hình cao ráo, anh mặc một bộ vest đen được cắt may khéo léo, vai rộng eo thon, khí chất bất phàm, khuôn mặt không có một góc chết, thật sự là một cực phẩm nhân gian.

Mái tóc trên trán anh được chải vuốt ra sau, làm nổi bật đường nét tinh tế trên mặt anh, đôi mắt đen như mực đảo quanh bữa tiệc một vòng, cuối cùng dừng lại trên người Hứa Tri Ý, trong mắt ẩn chứa ý tứ sâu xa.

"Giới thiệu với một người một chút, đây chính là Tông Diễn, vị cổ đông lớn nhất của công ty chúng ta!" Tổng giám đốc nhiệt tình giới thiệu với mọi người, không hề có chút luống cuống.

Hứa Tri Ý ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nhìn người đàn ông đẹp trai xuất chúng kia, trong nhất thời không kịp phản ứng lại.

Sao Tông Diễn lại đột nhiên thay đổi thân phận, trở thành ông chủ của cô?

Tô Viên Viên ngồi bên cạnh cực kỳ kích động, "Ôi vãi, ông chủ còn trẻ dữ thần! Sao lại có thể đẹp trai đến vậy, tôi đã tìm được nguyên mẫu OC* của mình sau này rồi....."

*(*OC là từ viết tắt của "Original Character" có nghĩa là nhân vật gốc, bản gốc hoặc nhân vật tự nghĩ. Đây là những nhân vật do tác giả sáng tạo và thêm vào để bổ sung và làm phong phú thêm câu truyện. Một số fan có thể tạo ra OC của riêng họ để tham gia vào cộng đồng fanfic và cosplay.)*

Hứa Tri Ý há miệng thở dốc, không biết phải nói gì, cuối cùng lựa chọn im lặng, nhưng chỗ trống bên cạnh lại đột nhiên có người ngồi xuống, Hứa Tri Ý ngửi thấy mùi trà thanh mát nhàn

nhặt, cả người cô trở nên cứng đờ trong chốc lát, không quay đầu lại nhìn anh.

"Bảo bối?"

Âm thanh của Tông Diễn rất nhỏ, nhưng Hứa Tri Ý lại nghe thấy vô cùng rõ ràng.

Cô mím chặt môi, cảnh cáo anh: "Không được gọi em."

Tông Diễn cười khẽ một tiếng, không dám chọc cô.

Sau khi anh đến, buổi tiệc chính thức bắt đầu.

Tổng giám đốc đã gần 49 tuổi nhưng vẫn tươi cười và hài hước như thường ngày, dễ dàng hoà nhập cười đùa với những người trẻ như bọn họ.

Nhưng vì quá hưng phấn nên ông ấy uống đến say quắc cần câu, cứ liên tục mời rượu mọi người, đến lượt Hứa Tri Ý, tổng giám đốc cười nói: "Tiểu Hứa cũng lợi hại quá đấy! Không chỉ xinh đẹp mà còn có nhân khí rất tốt, thu về cho công ty không ít lợi nhuận! Tông tổng, nhìn con bé nhỏ nhắn vậy thôi nhưng kỹ năng lại rất xuất sắc!"

Nghe vậy, Tông Diễn khẽ mỉm cười, "Vậy sao?"

Nhìn thấy tổng giám đốc còn muốn nói thêm gì đó, Hứa Tri Ý vội bung ly rượu lên, "Tổng giám đốc, tôi kính ngài một ly!"

Sau đó uống một hơi hết cả ly rượu vào bụng.

1624 words

Chương 31

Editor: Chu

Tổng giám đốc khen không dứt miệng, "Tửu lượng của Tiểu Hứa tốt đấy! Nào, uống thêm ly nữa!"

Nói xong lại chuẩn bị rót thêm rượu cho cô, kết quả bị Tông Diễn cản lại.

Anh thuận tay nhận lấy, không mẫn không nhạt nói: "Để tôi."

Ly rượu kia đã bị Hứa Tri Ý uống qua, tổng giám đốc đã say khướt nên không để ý đến việc này, nhưng những người còn lại thì khác.

Tông Diễn là mục tiêu chú ý của đêm nay, một vài cô gái trẻ tuổi xinh đẹp đã để mắt đến anh từ sớm, nhưng mỗi động tác của Tông Diễn lại khiến bọn họ đảo mắt qua lại giữa anh và Hứa Tri Ý, dường như muốn cố gắng tìm ra manh mối gì đó.

Hứa Tri Ý vốn sợ đám đông, lúc này cảm thấy như đang ngồi trên đồng lửa, cả người cứng đờ không biết phải làm sao, Phương Viện Viện ngồi bên cạnh bỗng nghiêng người nhỏ giọng hỏi: "Hai người quen nhau à?"

Khi Tông Diễn bắt đầu ngồi vào cạnh Hứa Tri Ý, cô ta có thể tạm thời cho rằng đây chỉ là trùng hợp, nhưng hành động chắn rượu giúp cô lại có chút thân mật quá mức, coi như là lần đầu tiên gặp mặt cũng không làm đến mức này nhỉ? Chẳng lẽ là do thấy sắc nỏ lòng tham? Hình như cũng có khả năng lắm.

Hứa Tri Ý không biết Phương Viện Viện đang tự mình suy diễn ra rất nhiều chuyện, cô biết sẽ giấu không được nên chỉ giải thích đơn giản: "Bọn tôi trước kia là bạn cùng lớp."

Nghe vậy, Phương Viên Viên tựa hồ hiểu được sự tình là như vậy, cảm thấy hành động của anh cũng là hợp lý.

Trên đường đi toilet, Hứa Tri Ý vừa bước ra đã bị Tông Diễn chặn lại.

Anh mới uống vài ly cùng tổng giám đốc, trên người lúc này tản ra mùi rượu nhàn nhạt, đôi mắt hẹp dài sâu thẳm có chút đỏ ửng vì say, dường như vừa được rửa qua nước sạch, trông khá hiền lành và vô hại, hoàn toàn tương phản đáng vẻ lạnh lùng cấm dục của anh hôm nay.

Lông mi Tông Diễn hơi rũ xuống, nhìn đắm đuối cô gái trước mặt, đáy lòng tĩnh lặng chợt gợn lên từng cơn sóng.

Hôm nay Hứa Tri Ý rất xinh đẹp, mái tóc đen suôn mượt được búi cao lên, để rơi vài cọng trên trán, khuôn mặt trứng ngỗng ôn hoà dịu dàng, mắt hạnh sạch sẽ trong suốt như hổ phách, nhìn dưới ánh đèn còn thể thấy được vài đốm sáng lấp lánh trong đôi mắt ánh nước.

Ánh mắt Tông Diễn dời từ chóp mũi nhỏ xinh xuống đôi môi hồng hào đầy đặn, vết hằn của anh trượt lên trượt xuống, lúc mở miệng nói chuyện, giọng nói đã trở nên khàn khàn trầm thấp, "Bảo bối muốn đi về chưa?"

Anh biết Hứa Tri Ý không thích lui tới những nơi đông người, buổi tiệc này là một ví dụ, chỉ ngồi một lát đã cảm thấy bối rối.

"Nếu tôi muốn đi về, Tông tổng sẽ đồng ý chứ?" Hứa Tri Ý gặng ra từng câu từng chữ.

Có vẻ Tông Diễn đã biết cô đang làm công việc gì và ký hợp đồng với công ty nào từ lâu, đối mặt với Tông Diễn ở hiện tại, cô có chút không thể nhìn thấu được anh.

Tông Diễn khẽ mỉm cười, "Bé cũng muốn làm gì cũng được."

Dứt lời, anh kéo lấy tay cô, dắt cô đi ra khỏi nhà hàng, Hứa Tri Ý vùng vẫy rút tay lại, nói, "Anh là nhân vật chính của buổi tiệc hôm nay, bỏ đi như vậy sẽ không ổn lắm."

"Không sao, có trợ lý của anh ở lại."

Hứa Tri Ý: "....."

Quên mất, bây giờ anh đã trở thành ông chủ lớn rồi.

Tông Diễn kéo cô đến trước một chiếc xe hơi đen bóng toàn thân, rồi nhét cô vài ghế lái phụ, tuy không phải là người am hiểu về xe, Hứa Tri Ý vẫn có thể nhìn ra giá của nó chắc chắn rất đắt đỏ.

Hứa Tri Ý cứng đờ cả người, nhẹ giọng gọi: "Tông Diễn....."

Tông Diễn đương nhiên biết cô muốn nói gì, nhưng anh chỉ bình tĩnh trả lời: "Bảo bối, vì tương lai chúng ta, anh bắt đầu gây dựng sự nghiệp của riêng mình, dù không hoàn toàn thuận buồm xuôi gió nhưng bây giờ anh đã có thể cho em những thứ em muốn, chỉ cần em luôn ở cạnh bên anh."

Anh nói những điều này một cách bình thản, lược bỏ đi những khoảnh khắc cô đơn và cực khổ của mình, chỉ muốn để cô thấy những mặt tốt nhất.

Hứa Tri Ý kinh ngạc nhìn anh, trái tim như bị dao cứa vào, đau đớn âm ỉ.

Hoá ra, vào những tháng ngày vắng cô, Tông Diễn đã vì cô mà âm thầm chịu đựng những cơn áp lực đau khổ kéo dài, nhưng cô lại chẳng làm được gì, đã vậy còn oán trách anh, chỉ cần nghĩ

đến những điều này thôi, Hứa Tri Ý đã khó chịu đến mức muốn tự sát mình mấy cái.

Hứa Tri Ý há miệng thở dốc, không thể nói ra một câu gì, cô cúi đầu, nước mắt đã không kiềm được mà ứa đầy hốc mắt.

Cô đột nhiên nhận ra, dường như Tông Diễn yêu cô hơn cả chính bản thân mình.

.....

Hứa Tri Ý không lựa chọn trở về nhà mình, mà lại lặng lẽ chui vào nhà Tông Diễn khi anh vừa mở cửa.

Tông Diễn mỉm cười bất lực nhìn cô, "Sao vậy?"

Hứa Tri Ý bám vào người anh, nhón chân lên tới cổ anh, muốn hôn nhưng chỉ hôn tới cằm, cô bất mãn cau mày, hờn dỗi nói: "Này.... Hôn em đi...."

Hơi thở hai người hoà quyện vào nhau, dây dưa ái muội, xen lẫn giữa hai người là mùi rượu nhàn nhạt, Hứa Tri Ý cảm thấy nóng bừng cả người, rõ ràng cô không hề say, nhưng lúc này lại cảm thấy bản thân đã say ngà ngà.

Hô hấp Tông Diễn khựng lại, dục vọng cuộn cuộn trào dâng trong đôi mắt đen láy, anh dùng một tay vòng qua chiếc eo thon thả của Hứa Tri Ý, tay còn lại giữ lấy ót cô, cúi đầu dùng sức ngậm lấy đôi môi mà anh nhớ đêm mơ.

Bốn cánh môi chạm vào nhau, như đốt ra tia lửa, theo sau là một cơn sóng ập đến, như muốn nuốt chửng hai người trong biển dục vọng.

Đầu lưỡi Hứa Tri Ý bị mút đến phát đau, cô phối hợp gá miệng, để đối phương tùy ý xâm nhập và liếm láp từng nơi trong

miệng, hút hết nước bọt ngọt thanh trong miệng cô.

Trong căn phòng yên tĩnh trống trải, âm thanh "chậc chậc" triền miên và ái muội của hai người trở nên vô cùng đột ngột, Hứa Tri Ý không biết bản thân đã bị Tông Diễn ôm đến sofa từ khi nào, chiếc váy ôm trọn lấy bờ mông bị giật đến trên eo khi cô đang chân ngồi lên người anh.

Bàn tay nóng rực rong ruổi giữa đôi chân cô, nhiều lần còn cọ qua háng, lần nào cũng câu dẫn trên trọc cô.

Trong mấy năm xa nhau, Hứa Tri Ý chưa từng làm tình lần nào, hiện tại mới bị anh đùa giỡn một chút đã hết như một chiếc hộp Pandora mở ra, dâm thủy bên dưới đã ướn tuôn dầm quần lót.

Cô không khỏi hừm một tiếng, muốn càng nhiều hơn.

Tông Diễn cởi đai eo ra, bởi vì mặc váy nên cô đã dùng miếng dán ngực, điều này thuận tiện cho Tông Diễn rất nhiều, anh gỡ miếng dán xuống, rồi lập tức nắm lấy bầu vú tròn trịa thẳng đứng kia.

Không biết có phải là do ảo giác của anh hay không, anh cảm thấy ngực của cô hình như đã lớn hơn trước một chút, nhưng núm vú vẫn hồng hào dựng đứng như cũ, vô cùng xinh xắn, đáng yêu, Tông Diễn không chút chần chừ, cúi đầu ngậm lấy.

đầu v* bị khoang miệng ấm áp bọc lấy, đầu lưỡi linh hoạt phe phẩy lên xuống, hết mút rồi lại liếm, bên vú còn lại bị anh dùng sức nhào nặn, chỉ trong chót lát đã đỏ ửng một mảng, làm cho Hứa Tri Ý run rẩy, trong miệng phát ra tiếng rên rỉ quyến rũ.

"Ừm.... Nhẹ chút....."

Tông Diễn im lặng, dục vọng khiến đôi mắt của anh đỏ bừng, một chút tỉnh táo cuối cùng còn sót lại trong đầu đã bị tiếng rên

của cô đánh gãy, anh gần như thô bạo kéo lấy núm vú nhỏ non mềm, không ngừng nắn bóp, anh dùng sức rất vừa phải, cô không cảm thấy đau mà ngược lại còn tê dại ngứa ngáy.

1500 words

🍷 Chương 32 🍷

Editor: Chu

Hứa Tri Ý khẽ ngâm nga thành tiếng, cảm giác như có cả ngàn con kiến bò trong huyết, ngứa đến thấu tim.

Cô vặn vẹo vòng eo thon thả, khuôn mặt đỏ bừng vì tình dục, đôi mắt ướt át và trong veo sạch sẽ, cô nhẹ giọng nói: "Ngứa....."

"Bé cưng ngứa ở đâu?"

Giọng nói Tông Diễn khàn khàn trầm thấp, há miệng ngậm lấy vành tai non mịn của cô, bàn tay thon dài lần mò từ ngực cô xuống bụng nhỏ.

Lòng bàn tay cảm giác được sự ướt át lầy lội, lớp vải mỏng manh phác họa hình dạng no đủ của hoa huy*t hồng hào, anh cọ xát lên xuống cách quần lót, cảm thụ được cơn run rẩy vì mẫn cảm của cô.

"Chỉ cần bé cưng chịu nói ra, anh sẽ thoả mãn em ngay lập tức."

Dục vọng giống như một tấm lưới lớn nuốt chửng Hứa Tri Ý, cô khó chịu kẹp lấy những ngón tay đang tác quái của Tông Diễn, nâng eo lên nhẹ nhàng cọ xát, cuối cùng vẫn không ngăn được cơn sóng tình, "Tiểu huyết..... Tiểu huyết ngứa....."

Tông Diễn khen thưởng cô bằng một nụ hôn, giọng nói đầy cứng chiều: "Bảo bối ngoan quá."

Sau đó dùng ngón tay đẩy quần lót qua một bên, trực tiếp phủ lên tiểu huyết non nớt ướt át, đầu ngón tay dễ dàng tìm đến âm đế sưng to, anh dùng sức ngắt một cái, khiến cho eo cô gái run rẩy loạn xạ, huyết nhỏ nhạy cảm phun ra một dòng nước xuân.

Chỉ một động tác đơn giản như vậy đã làm Hứa Tri Ý sững đến phun nước, ánh mắt Tông Diễn tối đen, hai ngón tay cắm thẳng vào trong tiểu huyết chật hẹp.

Thịt huyết mềm mại trước sau xông đến, chặt chẽ bao bọc lấy anh, hết như một cái giác hút, chặt đến muốn mạng.

"Mấy năm không gặp, sao bảo bối lại trở nên dâm dăng như vậy?"

"Ha..... Em, em không có....."

Dâm thủy quá nhiều nên trở nên trướng đau, Hứa Tri Ý thoải mái rên thành tiếng.

Tông Diễn thọc vào rút ra dồn dập trong huyết cô, từ hai ngón tay tăng thành ba, lòng bàn tay đánh "Bạch bạch" lên mu âm hộ trắng nõn, bắn ra một lượng lớn nước xuân, thậm chí còn có thể nghe được tiếng nước "Ồm ọp ồm ọp" trong huyết.

Lúc thì anh nhấp, lúc thì khều vào điểm G trong huyết, Hứa Tri Ý ưỡn eo, bóp chặt cánh tay anh, nhịn không được hét lên thất thanh, không lâu sau đã run run cả người rồi phun ra một dòng

dâm thủy, thân thể mềm như bông tê liệt ngã vào lòng anh.

Lớp vải dưới thân bị cô làm ướt nhẹp, dường như còn có thể vắt ra nước, Tông Diễn cảm nhận được tiếng hít thở dồn dập bên tai, anh vỗ vào lưng cô như muốn trấn an, "Bảo bối cởi quần áo giúp anh đi."

Hứa Tri Ý chống người dậy, ngón tay run rẩy cởi cúc áo sơ mi của anh.

Không lâu sau, một cơ thể với kết cấu rõ ràng, khỏe khoắn nhưng không quá khoa trương xuất hiện trước mắt, đầu ngón tay thon dài của Hứa Tri Ý xẹt qua cơ bụng hoàn mỹ cân đối, vuốt ve dọc theo đường nhân ngư phía trên vật cứng nóng rực.

Tông Diễn bị động tác gãi không đúng chỗ ngứa của cô làm cho kêu ra tiếng, anh dẫn dắt tay cô kéo quần lót để phóng thích gậy cứng ra ngoài, cả cây thô dài cực lớn đánh vào mu bàn tay Hứa Tri Ý, "Bé cưng, sờ sờ nó đi em."

Lòng bàn tay non mềm ấm áp của Hứa Tri Ý nắm lấy cây gậy, đây là lần đầu tiên cô tiếp xúc với nó. Năm ngón tay vẫn không cầm hết được, thô dài nóng bỏng như bàn ủi, mặt trên còn có gân xanh vờn quanh, có chút cộm tay, quy đầu như một quả trứng gà lớn, còn hơi hơi nhấc lên, lỗ nhỏ ở giữa hưng phấn bắn ra một chút dịch lỏng, dường như đã cứng đến khó chịu, nguyên cây đều trưởng thành màu đỏ tím.

Cô bỗng nhiên suy nghĩ, nguyên cây gậy lớn như vậy, trước kia làm sao có thể nhét vào trong cô vậy?

Cô chưa kịp tìm ra đáp án, Tông Diễn đã đỡ dương v*t đặt trước cửa huyết ướm đầm của cô, đột nhiên nhớ tới cái gì đó, gân xanh trên trán anh nháy lên, "Trong nhà không có áo mưa....."

Tên đã lên dây, lại thiếu mất đồ vật quan trọng vào lúc này, anh

thật sự đau đầu không thôi.

Anh vẫn luôn thực hiện biện pháp an toàn rất tốt, không có sự đồng ý của Hứa Tri Ý, anh sẽ không mang bao cao su.

"Không sao, em đang trong kỳ an toàn, anh đừng bắn vào trong là được."

Được sự cho phép của cô, lúc này Tông Diễn mới yên tâm lớn mật đút cả cây vào.

Không có áo mưa ngăn cách, trong giây phút đó, trăm ngàn cái miệng nhỏ hút lấy anh, cắn đến da đầu tê dại, anh sướng đến mức rên một tiếng, "Chặt quá....."

Toàn bộ thịt mềm trong huyết đều bị chăm sóc đến ngoan ngoãn, Hứa Tri Ý tựa như có thể cảm nhận được gân xanh nhô lên trên dương vật, cô bị căng đến tưởng đau nhưng vẫn cắn răng chịu đựng.

Chờ sau khi cô đã thích ứng được, Tông Diễn mới bắt đầu thọc rút điên cuồng.

Anh bóp chặt vòng eo thon thả của Hứa Tri Ý, cánh tay dùng hết lực, tốc độ ra vào cực nhanh, mỗi lần đều chạm vào nơi sâu nhất, nhiều lần còn đụng tới cổ tử cung yếu mềm.

"Ừm... Đau..... Nhẹ một chút....." Hứa Tri Ý rên nhẹ một tiếng, khoái cảm vừa sướng vừa đau thổi qua toàn thân, đầu ngón tay của cô bầu vào da anh, cánh môi bị cô cắn đến trắng bệch.

Cổ thiên nga nhỏ xinh và mềm mại hơi ngước lên, dưới ánh đèn lộ ra mạch máu màu xanh nhạt, Tông Diễn yêu thích cúi người liếm láp mạch máu mỏng manh, dưới thân càng xâm nhập sâu thêm.

Nước xuân trong suốt văng ra khắp nơi, nơi giao hợp của hai người do mãnh liệt quá mức mà sủi bọt, không ngừng nẩy lên rồi hạ xuống, tiểu huyết chật hẹp bị chơi đến mềm mại.

Hứa Tri Ý không chịu đựng nói, phát ra tiếng nói dịu dàng quyến rũ: "Nhanh quá..... A....."

Bị va chạm liên tục, quy đầu rốt cuộc cũng hé mở được cửa tử cung ở nơi sâu nhất, Tông Diễn trong nháy mắt hưng phấn dị thường, gậy cứng trong huyết lại sưng to một vòng, anh nhấp nhanh như một cái máy đóng cọc, cuối cùng cũng được như ý muốn, đâm vào giữa miệng nhỏ chật hẹp kia.

Hứa Tri Ý vừa đau vừa sướng, cô thét đến chói tai, âm thanh dần trở nên đứt quãng, cô rùng mình một cái, nước mắt khoái lạc chảy ra từ đuôi mắt đỏ bừng, cơ thể run rẩy phun ra một dòng nước.

Khoái cảm quá mức khiến cô khóc nức nở, nhưng vẫn không khiến cho Tông Diễn thương tiếc tí nào, anh bị thọt non kẹp đến sảng khoái cực điểm, sau khi nhanh chóng thọc rút mấy chục cái, anh rút dương v*т ra, từng dòng tinh dịch bắn lên chiếc bụng trắng nõn, vì số lượng quá nhiều mà bắn đến trên vú.

Hứa Tri Ý bị làm đến mất hồn, Tông Diễn bế cô vào phòng ngủ, để cô nằm thành tư thế quỳ bò, muốn làm thêm một lần nữa nhưng lại khiến Hứa Tri Ý sợ hãi, cả người mềm nhũn bò về phía trước, nức nở nói: "Không được.... Em hết nổi rồi...."

Dư vị của cơn cao trào vừa rồi còn chưa tan hết, bây giờ lại phải bắt đầu một hiệp mới, cô chắc chắn không thể chịu được.

Nhưng cô không thể làm chủ được chuyện này. Chỉ thấy Tông Diễn dễ như trở bàn tay nắm lấy mắt cá chân nhỏ bé của cô, kéo người trở về, sau đó cái mông trắng nõn bị ăn mấy bạt tay, đỏ bừng một mảng lớn, Hứa Tri Ý khóc thút thít xin tha, tiểu huyết

bị chơi đến đỏ bừng lộ ra trong không khí, miệng nhỏ khép chặt lúc này đang mấp máy đóng mở.

Đôi mắt Tông Diễn tối sầm lại, dục vọng lan tràn, anh dùng ngón tay đẩy cánh bướm mấp mấp ra, há miệng ngậm lấy.

"Ừm a....."

Vòng eo Hứa Tri Ý run rẩy loạn xạ, bất lực rên rỉ, tiểu huyết dưới thân bị đầu lưỡi bắt chước động tác giao hợp thọc rút ra vào, Tông Diễn vừa hút vừa cắn, nuốt hết nước xuân vào trong bụng, sau đó lại đứng dậy, dùng tay chà qua chà lại tiểu huyết, d*m thủy vậy ra tứ tung, không ngừng ồ ạt chảy ra.

Rốt cuộc anh không nhịn được nữa, nắm lấy thân gậy đâm vào thật sâu.

"Sâu quá....."

Hứa Tri Ý bị bóp chặt hõm eo điên cuồng đâm thọc, cô bị làm đến hoảng hốt, điểm mẫn cảm của cô liên tục bị chăm sóc chu đáo, khoái cảm lần lượt ập đến, đầu óc cô trở nên mơ màng, như con thuyền trôi trên sông, lênh đênh và thảng trầm.

Cô không còn sức để chống cự, chỉ có thể bị động thừa nhận những trận khoái cảm đến nghẹt thở.

Có vẻ là do xa nhau quá lâu, Tông Diễn như muốn đem hết trống vắng mấy năm qua bù hết vào lần này, cửa sổ, nhà tắm và trên thảm đều làm qua một lần.

Mọi góc ngách trong phòng đều dính đầy dấu vết của cuộc yêu, như hạt giống vùi sâu vào trong đất, gió thổi không bay đi, ánh mắt trời cũng chẳng thiêu đốt, một mình trầm luân.

1683 words

🍷 Chương 33 🍷

Editor: Chu

Hậu quả của việc phóng túng quá mức là Hứa Tri Ý ngủ thẳng đến buổi chiều mới dậy. Cơ thể cô đau nhức, mềm nhũn vô lực, đến cả xuống giường cũng khó khăn.

Hứa Tri Ý chịu đựng cơn đau đớn giữa hai chân, mặc váy ngủ vào rồi chậm rãi đi ra khỏi phòng, không nhìn thấy Tông Diễn đâu nên cô mở miệng gọi to: "Tông Diễn."

Không hét thì thôi, vừa hét một tiếng liền giật cả mình.

Giọng nói của cô khô khốc khàn khàn như thể đã mấy năm trăm năm không được uống nước, Hứa Tri Ý hắng giọng vài cái, trong đầu nhớ lại từng cảnh tượng diễn ra vào tối hôm qua

Cô không ngừng khóc lóc xin tha, kêu đến khản đặc cổ họng, nhưng Tông Diễn lại mắt nhắm tai ngơ, chẳng khác gì một tên cuồng dâm, lúc đó cô thật sự đã nghĩ rằng bản thân sẽ bị làm chết trên giường.

Hứa Tri Ý hồi thần, ánh mắt dời về phía căn phòng đóng chặt.

Không biết tại sao cô lại cảm thấy Tông Diễn chắc chắn đang ở trong đây.

Nghĩ vậy, Hứa Tri Ý đỡ tường từ từ đi qua, gõ cửa tượng trưng vài cái, rồi trực tiếp mở cửa ra.

Đây là một thư phòng có tầm nhìn rộng rãi, ở giữa bày một cái bàn dài màu quả óc chó, bên phải máy tính là một bình hoa thủy tinh, bên trong cắm vài cành hoa tươi. Có một kệ sách đặt dựa vào tường, có lẽ mới chuyển đến không lâu nên trên đó chỉ có vài quyển sách.

Nhưng Hứa Tri Ý lại bị một góc của cửa sổ sát đất hấp dẫn.

Nơi đó đặt một khung tranh lồng kính lớn khoảng 8 tấc, từ chỗ của cô chỉ có thể nhìn thấy mặt bên của khung tranh, cô mơ hồ cảm thấy bức tranh và cách phối màu rất quen thuộc, bước vài bước đi qua, hình ảnh đập vào mắt đã khiến cô nghẹn cứng họng.

Đó là một bức tranh vẽ cảnh biển tuyệt đẹp, màu sắc hài hoà tinh tế, phối màu đậm nét rõ ràng. Phía trên là cảnh hoàng hôn đỏ rực mỹ miều, hải âu đang giương cánh bay lượn, thân hình người đàn ông to lớn rắn chắc, lại mang theo sự cô đơn tịch mịch không thể nói thành lời, trong một góc khuất, có hai nữ sinh vui vẻ chụp ảnh đến quên cả trời đất.

Hứa Tri Ý đỡ đỡ đứng tại chỗ, đầu óc của cô trở nên quay cuồng, nhớ lại tấm ảnh đại diện kia.

Cánh tay thon dài lực lưỡng, cùng với con mèo vàng giống Thất Nguyệt Thất đến 99%, cô xâu chuỗi toàn bộ lại với nhau, tìm lại người khách đã đặt bản vẽ, đây thật ra chính là Tông Diễn.

Bỗng đứng, sau lưng xuất hiện một thân hình cao to ảm áp, Hứa Tri Ý bị anh vây lấy chặt chẽ trong lòng ngực, hơi thở thơm mát vị bạc hà phả vào tai cô, đôi môi lạnh lạnh nhè nhàng chạm qua vành tai non mịn, cả người có chút ngứa ngứa.

"Bị em phát hiện rồi."

Giọng nói trầm thấp vang lên bên tai, khiến nó trở nên tê dại, mang theo một chút lưu luyến và kiêu diễm không thể giải thích được,

Hứa Tri Ý nghiêng đầu, cánh môi vừa vắn cọ qua môi anh, "Sao không nói em biết anh đã từng đến thành phố Hải?"

Rõ ràng khoảng cách giữa bọn họ lúc ấy gần như vậy, anh lại ăn mặc kín mít, chỉ trốn ở một chỗ yên lặng ngắm nhìn cô.

Cảm xúc trong lòng Hứa Tri Ý nhất thời trở nên lộn xộn, như vừa bị rót vào một chén thuốc đắng, khó chịu cực kỳ.

Tông Diễn cup mắt, che giấu cảm xúc mơ hồ trong đôi mắt tối tăm, môi mỏng khẽ mở: "Anh không dám đến gần em, sợ bản thân sẽ khiến em đau khổ."

Khi đó anh đã ở nước ngoài ba năm, từ chỗ Trần Tiên Tiên biết được Hứa Tri Ý muốn đến thành phố Hải cùng cô nàng vào kỳ nghỉ đông, anh đã đặt mua vé máy bay trước, đến thành phố Hải sớm hơn bọn họ hai ba ngày.

Trước tiên anh đã chuẩn bị lịch trình ở thành phố Hải, tham quan ở một vài địa điểm vui chơi thú vị, sau đó ghi chép lại rồi gửi cho Trần Tiên Tiên, tránh cho các cô gặp phải rắc rối ở thành phố Hải.

Khi cuối cùng cũng được nhìn thấy cô gái mà anh ngày nhớ đêm mong, hốc mắt của anh trở nên nóng hổi.

Tuy cách một khoảng rất xa, Tông Diễn vẫn có thể nhìn thấy cô đã trở mã xinh đẹp hơn rất nhiều, người cũng gầy đi, nhưng tính tình vẫn vui vẻ hoạt bát như cũ.

Anh không dám tiếp cận quá gần, sợ sẽ đập tan ảo mộng đẹp dễ này, chỉ có thể yên lặng đứng nhìn từ xa xa, có lẽ ánh mắt của anh quá chăm chú, dường như cô gái xinh đẹp ở cách đó không xa cũng đã nhận ra, cô nghiêng đầu nhìn thoáng về phía bên này.

Gió biển ẩm ướt thổi bay tán loạn mái tóc của cô, mắt hạnh ngập nước híp lại, cô mặc một chiếc váy dây dài màu vàng cam, làn váy bị gió vén lên thành một đường cung đẹp mắt, hết như một bông hoa dành dành vừa mới nở, đong đưa nhẹ nhàng. Đơn giản và trang nhã.

Cô chỉ liếc mắt một cái rồi ngoảnh đầu đi, tiếp tục cùng Trần Tiên Tiên chụp ảnh, không để ý đến ánh mắt của những người khác.

Cho dù trong lòng Tông Diễn rất khó chịu, nhưng một cái liếc mắt của cô đã khiến lòng anh thoả mãn vô cùng.

Vậy là đủ rồi, chuyến đi này không hề vô ích.

Sau đó, anh lặng lẽ đến, rồi cũng lặng lẽ rời đi, khoảng trống trong tim anh dù sao cũng đã được bù đắp phần nào.

Hứa Tri Ý không hề biết về những chuyện này, cô xoay người vùi đầu vào ngực anh, thấp giọng khụt khịt: "Hức....từ nay về sau em sẽ luôn ở cạnh bên anh."

Việc duy nhất cô có thể làm chính là yêu anh nhiều hơn, mang lại cho anh cảm giác an toàn.

Có ai ngờ rằng Tông Diễn nghiêm cẩn cấm dục cuồng công việc ở bên ngoài, nhưng khi về nhà lại biến thành một chú cún con thiếu cảm giác an toàn, người nào mà biết được chắc sẽ shock toàn tập.

.....

Sau khi nghỉ ngơi vài ngày, Tông Diễn vì lý do công việc lại phải quay về công ty tiếp tục bận rộn, trợ lý Vương Sinh đã đi theo ông chủ nhiều năm, nhưng đây vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy tâm tình của ông chủ nhà mình tốt như vậy.

Trước kia anh như một con rối gỗ vô hồn, chỉ một lòng tập trung vào công việc, bây giờ lớp băng phủ quanh người anh đang dần tan ra, mặt mày trở nên ôn hoà, đến cả chiếc điện thoại đặt để trang trí bên cạnh cũng bị anh cầm lên rất nhiều lần trên đường đi công tác.

Vương Sinh thấy ông chủ của mình cứ cong môi cười với cái điện thoại như thể nhìn thấy một chuyện gì đó vô cùng lạ thường, vội vàng chạy tới nhiều chuyện cùng thư ký Đường Gia.

"Ôi đệt, tôi vừa nhìn thấy tổng giám đốc bật cười khi nhìn vào điện thoại ư!? Cô hiểu không, đây là lần đầu tiên tôi thấy anh ấy cười tươi như tắm gió xuân vậy đó."

Đường Gia rũ mắt suy nghĩ xa xôi trong chốc lát, "Chẳng lẽ chúng ta sắp có bà chủ?"

Hai người trầm mặc trong chốc lát, bởi vì từ khi bọn họ đi theo Tông Diễn, vẫn luôn nhìn thấy trên ngón áp út của anh đeo một chiếc nhẫn, mới đầu bọn họ đều cho rằng Tông Diễn là chậu đã có hoa, nhưng thời gian dài trôi qua, bọn họ chưa từng nhìn thấy phu nhân của tổng giám đốc lần nào, sau đó mọi người đều kết luận rằng đây chỉ là một chiếc nhẫn đeo trang trí mà thôi, không hề có công dụng gì khác.

Trong lòng hai người đã hiểu rõ, chỉ liếc mắt nhìn nhau mà không nói thêm gì, đáp án đều giống nhau như đúc ——

Vị phu nhân tổng giám đốc chưa từng gặp mặt kia, rốt cuộc đã xuất hiện!

1447 words

🍷 Chương 34 🍷

Editor: Chu

Đầu tháng tư, ánh nắng ngoài cửa sổ đang chiếu vào, chim chóc đậu trên cành hót líu lo, cơn gió thổi qua nhẹ nhàng, những chú chim đảo mắt nhìn qua lại rồi vỗ cánh phành phạch bay đi, vài chiếc lá xanh không chịu nổi sức nặng nên rụng lác đác xuống mặt đất, dìu công cẩn thận quét dọn, động tác cứ lặp đi lặp lại không ngừng, dọn riết cũng thành thói quen.

Bức rèm trắng trong phòng bị gió thổi đung đưa nhẹ nhàng, chuông gió treo trên cửa sổ phát ra những âm thanh êm tai, Hứa Tri Ý tựa lưng vào ghế xoay, trong tay cầm máy tính bảng thuận thực vẽ tranh, Cơm Năm nhiều lần muốn làm phiền nhưng đều bị chủ nhân đẩy sang một bên.

Mấy ngày nay, cô và Tông Diễn đều bận rộn với việc riêng của mình, ít khi liên lạc qua điện thoại vào ban ngày, chỉ tới buổi tối mới gặp mặt nhau.

Chia cách gần ấy năm, Tông Diễn càng dính người hơn trước kia, ngày nào cũng gửi tin nhắn không ngừng, cho dù làm gì hay

ăn món gì đều gửi cô xem, Hứa Tri Ý bất lực không thôi, nhưng vẫn im lặng thuận theo anh.

Buổi tối mỗi ngày, Tông Diễn đều phải ôm cô thân thiết một phen, nhưng lại không làm đến bước cuối cùng bởi vì vết thương phía dưới của Hứa Tri Ý sau lần đó vẫn luôn đau đớn, Tông Diễn cũng phải đi tắm nước lạnh suốt.

【ZY: Bé cưng, đêm nay anh có buổi tiệc xã giao, không cần đợi anh về ăn cơm. 】

【zzzy: Ok. 】

.....

Buổi tối, sau khi Hứa Tri Ý ăn cơm xong, buồn chán nằm ì trên sofa xem phim, cả người có chút mệt mỏi, trong lúc cô đang mơ màng ngủ thiếp đi, chuông điện thoại bỗng nhiên reo lên, là Tông Diễn gọi đến.

Bên kia điện thoại cực kỳ ồn ào, giọng nói Tông Diễn có chút khàn khàn trầm thấp, "Bé cưng ơi, anh uống say rồi....."

Hứa Tri Ý tỉnh táo hẳn ra, từ tốn hỏi: "Cần em đến đón anh không?"

"Được, anh đợi em."

Dứt lời liền cúp điện thoại, sau đó Hứa Tri Ý nhận được định vị trên WeChat, là một khách sạn tư nhân.

Hứa Tri Ý sửa soạn đơn giản rồi lập tức chạy đến địa điểm anh gửi, đi khoảng nửa giờ mới đến nơi.

Cô thấy Tông Diễn được một người đàn ông đỡ, tựa như đã say thật sự, cô cất bước đi qua, "Tông Diễn?"

Vương Sinh mỉm cười nhìn cô.

Cô gái trước mặt ăn bận rất đơn giản, chỉ khoác một áo khoác mỏng bên ngoài bộ đồ mặc ở nhà, khuôn mặt không trang điểm, đeo một chiếc kính đen, búi tóc buộc lỏng lẻo, nhìn không ra có chỗ nào nổi bật, nhưng ngũ quan lại rất dịu dàng dễ nhìn, càng nhìn càng bị thu hút.

"Chào bà chủ! Tôi là Vương Sinh, trợ lý của tổng giám đốc."

Hứa Tri Ý sửng sốt một chút, mỉm cười ngại ngùng, "Chào anh, tôi tên Hứa Tri Ý."

Tông Diễm đang say khướt ngẩng đầu, khuôn mặt sạch sẽ đã ửng đỏ, đôi mắt đen láy và sâu thẳm trở nên ươn ướt vì say, anh thoát khỏi người Vương Sinh, nhào ôm chặt Hứa Tri Ý, dùng cằm cọ nhẹ lên đỉnh đầu của cô, nhẹ giọng thì thầm: "Bé cưng....."

Vương Sinh phía sau trợn mắt há hốc mồm, Hứa Tri Ý bị vẻ mặt của anh ta làm cho nóng bừng cả mặt, dùng tay véo vào cánh tay rắn chắc của Tông Diễm, bởi vì da thịt dán sát vào nhau nên không véo được gì, cô xấu hổ bực bội nói: "Anh đừng như vậy...."

Vương Sinh cũng đang xấu hổ sau lưng hắng giọng hỏi, "Bà chủ biết lái xe không?"

"..... Biết một chút....."

Hứa Tri Ý lấy bằng lái xe từ hai năm trước, nhưng đã lâu cô chưa chạm vào xe, cũng không dám đảm bảo kỹ thuật lái xe của mình quá tốt.

Hai người nhìn nhau nửa giây, cuối cùng Hứa Tri Ý vẫn ngồi là ghế lái, Vương Sinh đỡ Tông Diễm lên ghế phụ rồi thúc thời rời

đi.

Hứa Tri Ý nhất thời không biết nên nói gì, lờ như nửa đường gặp phải trục trặc gì đó thì phải làm sao bây giờ?

Bỗng dưng, Tông Diễn ngồi trên ghế lái phụ cười nhẹ vài tiếng, "Bé cưng đừng sợ, có anh hướng dẫn cho em."

"Anh không say?" Hứa Tri Ý nghiêng đầu nhìn đầu, nghĩ thầm anh thế mà lại gạt em.

Không gian trong xe có hơi chật hẹp, cơ thể Tông Diễn nóng lên, anh nói lỏng cà vạt vướng víu ra, nhẹ giọng nói: "Chút rượu này thì tính là gì, do anh muốn được em đến đón thôi."

Hứa Tri Ý: "....."

Bỏ đi, không thềm so đo với anh ấy.

Dọc đường đi, Hứa Tri Ý vừa lái xe vừa lo sợ trong lòng, Tông Diễn bình tĩnh hướng dẫn cho cô, đường về nhà chỉ khoảng nửa giờ nhưng lại bị Hứa Tri Ý kéo dài thành hơn một tiếng, sau khi vào tới chung cư, cô mới hoàn toàn nhẹ nhõm thở phào một hơi.

Vừa bước vào cửa nhà, Tông Diễn liền đề cô lên tường, đôi môi nóng ấm của anh cọ nhẹ qua vành tai non mềm của cô, giọng nói khàn khàn: "Phía dưới còn đau không?"

"Không..... Ừm....." Còn chưa nói xong, miệng Hứa Tri Ý đã bị anh chặn lại.

Đầu lưỡi nóng bỏng của hai người quăn lấy nhau, trộn lẫn vào là vị rượu thoang thoảng, như một loại rượu quý đã ủ lâu năm, khiến hai người không thể không đắm chìm vào.

Bọn họ hút lấy nước bọt lẫn nhau, đầu lưỡi linh hoạt đảo qua

hàm trên của Hứa Tri Ý, lông mi cô run run, nhạy cảm hừ nhẹ ra tiếng.

Hạ thân chảy ra một dòng chất lỏng ướt đầm, Hứa Tri Ý kẹp chân lại, cánh tay trắng nõn mảnh mai ôm lấy cổ Tông Diễn, da thịt mềm mại bên hông bị anh vuốt ve, khiến cơ thể run rẩy từng cơn.

Tông Diễn bế cô vào phòng, chỉ trong vài giây đã cởi sạch quần áo của cô.

Anh dùng một tay ôm lấy bầu ngực tròn trịa thẳng đứng của cô, xoa bóp với lực độ vừa phải, sau đó lại bọ lấy bên dưới vú, anh cúi người lại gần, há miệng ngậm lấy núm vú săn chắc của cô.

Tiếng mút "chậc chậc" vang dội, hết mút rồi lại cắn, đầu lưỡi linh hoạt trêu đùa núm vú qua lại, một tay khác lại tát một cái "chát" vào bên vú còn lại.

Bầu ngực trắng mềm khẽ đong đưa, trên da thịt mịn màng nổi lên một vết đỏ, Hứa Tri Ý đau đớn hét một tiếng, giọng nói dịu dàng lại có chút nũng nịu: "Nhẹ, nhẹ một chút nha....."

Tông Diễn dường như không nghe thấy, lại tát một cái lên vú cô, lòng bàn tay thô bạo bóp đầu v*, Hứa Tri Ý vừa đau vừa sướng, bất lực rên rỉ, cho đến khi hai núm vú nhỏ bị anh chà đạp đến sưng đỏ vô cùng mới dừng lại.

Tay anh lại tìm đến cửa huyết đang sung sướng phun ra nước xuân, tùy ý đùa bỡn âm đế sưng to, khẽ cười một tiếng: "Nhẹ thế này có sướng không bé cưng?"

Cuối cùng, anh chà qua chà lại hai cánh bướm múp míp của cô, đâm thủy văng tứ tung từ huyết khẩu, Hứa Tri Ý vận vẹo eo mình, hấn tả hữu phe phẩy hai mảnh phì nộn môi âm hộ, huyết khẩu thủy dịch văng khắp nơi, Hứa Tri ý vận vẹo vòng eo, mẫn

cảm hét lên, "Không, không cần....."

Bỗng dưng có hai ngón tay xâm nhập vào trong huyết, cô theo bản năng kẹp chặt, lại khiến Tông Diễn đánh vào mông một cái, "Kẹp chặt như vậy làm gì? Thả lỏng nào."

Hứa Tri Ý cắn môi nức nở, trong huyết lại càng siết chặt hơn, ngón tay Tông Diễn ngón tay bị kẹp đến nỗi không nhúc nhích được, anh rên một tiếng, dùng sức nới lỏng tiểu huyết, nường vào chất lỏng đang chảy ra mà tùy ý thọc vào rút ra.

"Ách a....."

Hứa Tri Ý miễn cảm rên rỉ, khuôn mặt trắng nõn đã đỏ bừng, cô cắn môi, nghe thấy tiếng nước "òm ọp" bên trong tiểu huyết của mình, cảm thấy xấu hổ muốn chết.

Ngón tay Tông Diễn thọc vào rút ra rất nhanh, mỗi lần đều mang theo kỷ xảo, đầu ngón tay nghiền áp điểm G trong huyết, không bao lâu đã khiến Hứa Tri Ý đạt đến cực khoái, eo cô run rẩy loạn xạ, d*m thủy ồ ạt chạy ra ngoài, thấm ướt cả drap giường.

1492 words

🍷 Chương 35 🍷

Editor: Chu

Hoa huy*t múp míp đầy nước sáng lấp lánh, nhìn qua cực kỳ ngon miệng, nghĩ như vậy, Tông Diễn liền cúi người ngậm lấy.

"Hức....."

Đầu lưỡi của anh cọ quanh âm để sừng to mẫn cảm, rồi lại ngậm lấy liếp láp mút vào, sau đó lần xuống tới cửa huyết đang máy máy, đầu lưỡi dùng sức chui vào, bắt chước động tác làm tình.

"Ừm a..... Không cần....."

Đầu lưỡi dịu dàng hơn dương v*t và ngón tay rất nhiều, nhưng mặt lưỡi thô ráp lại đang đến cảm giác ngứa ngáy, đầu lưỡi Tông Diễn linh hoạt lạ thường, liếm hoa huy*t đến mức phát ra tiếng "tầm tắc", như đang ném thử một viên kẹo vị đào, mỗi một góc ngách đều không bỏ qua.

Anh ép sát hai chân Hứa Tri Ý vào trước ngực, vùi đầu dùng sức mút lấy hoa huy*t đầy nước, chiếc mũi cao thẳng nhiều lần cọ

qua âm để khiến Hứa Tri Ý không khỏi ớn lạnh, âm thanh phát ra từ cổ họng ngày càng bén nhọn, đến khi gần phá giọng, cô mới thét chói tai phun nước ra.

Chất lỏng trong suốt bị Tông Diễn ăn hết vào miệng, anh ngẩng đầu, trong mắt hiện lên một bể dục vọng nóng bỏng, dường như muốn nhấn chìm Hứa Tri Ý vào đó, anh lại hôn lên môi cô một lần nữa, đây là một nụ hôn có mùi vị ngọt tanh.

Hứa Tri Ý bị hôn đến khó thở, thất thần nhìn trần nhà, ngay sau đó cô cảm nhận có một đồ vật lạ lẫm chạm vào huyết khẩu, cô cúi đầu xuống nhìn thoáng qua, sau đó kinh sợ vô cùng.

"Đây, đây là cái gì?"

Tông Diễn cầm trong tay một cây gậy thô dài hình dương v*t, đây là lần đầu tiên Hứa Tri Ý nhìn thấy dương v*t giả đặc biệt thế này.

Hành thân gỗ ghề lồi lõm, nhô lên những viên tròn, dưới cùng là thô nhất, càng đi dần lên càng nhỏ lại, còn nơi cao nhất lại thiết kế theo hình móc câu.

Hứa Tri Ý run rẩy lùi về sau, sắc mặt hơi trắng bệch, "Không, không cần cái này đâu."

Thứ này thật sự có thể đút vào sao?

Tông Diễn nhanh tay bắt lấy mắt cá chân non mịn của cô, kéo về phía mình một cái, khoé miệng cong thành một nụ cười dịu dàng nhưng lại mang theo ý xâm lược, "Bảo bối đừng sợ, anh sẽ làm cho em thoải mái."

"Hức..... Em không... Không cần..... A....."

dương v*t giả đặt trước huyết khẩu bị Tông Diễn dùng tay đẩy

vào, vừa mới phun nước nên tiểu huyết ướt át trơn trượt cực kỳ, nhưng lúc đi vào vẫn bị cản trở như cũ.

Anh vỗ mông cô, nghiêm túc nói: "Thả lỏng nào."

Hứa Tri Ý cắn môi, nước mắt lưng tròng, dục vọng vẫn không thôi bớt, quy đầu hình móc câu cọ qua thịt mềm trong huyết, cơn ngứa ngáy râm ran khiến tiểu huyết lại trào ra một dòng đậm thủy, càng giúp Tông Diễn dễ dàng đi vào hơn.

Anh dùng sức đẩy vào trong, dần dần cắm cả cây vào, bên trong huyết nhỏ phác họa ra viên thịt nhỏ trên dương v*t, quy đầu móc câu chọc vào cổ tử cung yếu mềm, mà phần dưới cùng có đường kính lớn nhất khiến cô căng đến tưởng đau.

Tông Diễn chờ sau khi cô thích ứng được mới dùng sức di chuyển dương v*t giả đâm vào rút ra, mỗi lần đều tiến đến nơi cùng cực, móc câu cọ qua điểm G, Hứa Tri Ý há miệng rên rỉ, tiểu huyết siết chặt gắt gao, khoái cảm cực hạn như một cơn sóng lớn ập đến, sắp sửa nuốt chửng cô.

"Chậm một chút..... Chậm một chút....."

Tông Diễn khoá chặt ánh mắt, nhìn chăm chú huyết khẩu bị căng đến trắng bệch, giữa những cú nhấp dồn dập của anh, nước xuân cũng văng ra không ít, tuy ngoài miệng nói đau, nhưng hạ thân của cô lại sướng đến mức liên tục phun ra đậm thủy, đôi mắt anh thấu rõ vài phần, động tác trở nên càng thô bạo, tốc độ ra vào mỗi lúc một nhanh hơn, anh dùng tay còn lại đùa giỡn âm đế.

Nhìn bụng nhỏ trắng nõn phẳng lạng lúc này bị chọc đến nổi nhô lên một đường cong của cô, anh vươn tay đè nó xuống, xúc cảm này quá rõ ràng, Hứa Tri Ý ưỡn eo run rẩy, cắn môi nức nở.

Cô bị dương v*t giả làm đến mức tiểu huyết không ngừng chảy

ra dâm thủy, nước mắt cũng chảy xuống theo khoé mắt, Tông Diễn lại đột nhiên rút dương v*t giả ra, rồi sau đó lại đột ngột tiến vào, đâm vào nơi sâu nhất.

"A..... Hư..... Đau....."

Năm ngón tay sườn đuột của Hứa Tri Ý nắm chặt drap giường, sau đó phát ra âm thanh đứt quãng, cả người cô run lẩy bẩy, trong đầu xuất hiện một luồng sáng trắng, trong huyết phun ra một dòng chất lỏng.

Cô thấp giọng nức nở: "Hức hức..... Chết mất....."

dương v*t giả trong huyết bỗng dừng bị rút ra, ngay sau đó lại có một cây gậy thô dài và nóng bỏng hơn thọc mạnh nguyên cây vào.

"Á..... Em... Đau....."

Huyết nhỏ vừa phun nước mắt cảm vô cùng, lúc này đang gắt gao hút lấy dương v*t của anh, như muốn hút anh bắn cả tinh dịch ra, Tông Diễn thở dốc một tiếng, trầm mặc "chát" một cái vào cái mông trắng nõn của cô, giọng nói khàn khàn: "Sao vẫn chặt như vậy? Chơi hồng tiểu huyết dâm đẳng luôn được không?"

"Không... Không..... Ưm a....."

Vòng eo thon gọn bị anh giam cầm, sau đó Tông Diễn lại điên cuồng dâm thọc, nhiều lần chạm vào nơi sâu nhất, nghiền ép cổ tử cung, anh lót gối đầu dưới eo cô, rồi lại tiếp tục đâm mạnh vào, bụng dưới hung hãn như muốn thật sự chơi hồng cô.

Hứa Tri Ý vừa đau vừa sướng, bụng nhỏ co rút, cũng vì vậy mà kẹp chặt anh hơn, Tông Diễn bỗng nhiên cắn đầu v* dựng thẳng của cô, như muốn mút ra sữa, khiến cô có hơi đau.

Tông Diễn nhả núm vú ra, rồi lại xoa bóp vú cô, thấy cô ý loạn tình mê, hai mắt đắm lệ mông lung, thịt huyết cũng cùng lúc hút chặt hơn, Tông Diễn liền biết cô lại sắp lên đỉnh, anh đột nhiên rút dương v*t ướt đầm ra, lần nữa cầm dương v*t giả đặt bên cạnh vào trong huyết nhỏ mẫn cảm.

"A a a ——"

Cảm giác khác biệt hoàn toàn lập tức đưa cô lên đến đỉnh núi, Tông Diễn điên cuồng đâm vào rút ra mấy chục cái, sau đó lại đổi thành dương v*t của mình, cầm rút cực kỳ mãnh liệt.

Anh cứ lần lượt đổi hai cây gậy một giả một thật để làm cô như vậy, Hứa Tri Ý cắn môi, khoái cảm không ngừng ập đến, cô ảo giác như mình đang bị hai người chơi, mỗi một dương v*t đều mang đến trải nghiệm khác nhau, thực sự cảm giác mình sẽ bị làm chết trên giường.

Bụng nhỏ ần ần cảm giác trướng căng, tiểu huyết cô kẹp chặt, giọng nói run run: "Hức..... Em muốn đi tiểu..... Dừng lại mau."

Không ngờ Tông Diễn lại cầm rút tàn nhẫn hơn, bàn tay còn ấn mạnh lên bụng nhỏ căng phồng của cô, cảm giác mắc tiểu càng thêm rõ ràng, "Vậy cứ tiểu đi."

"Không..... A... Không được....."

Hứa Tri Ý càng lúc càng kẹp chặt hơn, như muốn cắn gãy anh, Tông Diễn rên lên một tiếng, vừa thọc vào rút ra, vừa dùng tay véo âm đế của cô, điểm G trong huyết bị anh đâm vào rất nhiều lần, Hứa Tri Ý căng chặt cả người, nhịp tim đập càng nhanh, thất thanh hét chói tai, cùng lúc đó, cao trào và nước tiểu đồng thời ập đến, hoà vào nhau phun trào ra ngoài, không thể phân rõ đâu là nước xuân và đâu là nước tiểu.

Tông Diễn rên rỉ cũng xuất tinh trong lúc bị cô kẹp chặt.

Chất lỏng chảy xuống giường và giữa nơi giao hợp của hai người, dáng vẻ Hứa Tri Ý như thật sự bị chơi hỏng, cô thở hổn hển, thất thần nhìn trần nhà, sau khi bình tĩnh lại, nước mắt liền ào ào rơi xuống, Tông Diễn lập tức ôm cô vào lòng, hôn nhẹ lên khoé mắt cô, dỗ dành; "Không sao đâu, bé đừng khóc."

Hứa Tri Ý không muốn để ý đến anh, quay đầu né tránh, Tông Diễn bất đắc dĩ ôm cô vào phòng tắm tắm rửa sạch sẽ.

Hứa Tri Ý ngồi tựa lưng vào ngực anh, tay Tông Diễn cầm bông tạo bọt, rong ruổi trên khắp cơ thể trắng nõn của cô, chưa được bao lâu, phía sau lại có một cây gậy thô to nóng rực chổng vào người cô.

Hứa Tri Ý tức giận quay đầu lại: "Anh, sao anh vẫn còn cương lên vậy!?"

"Anh không khống chế được mà bé cưng." Tông Diễn cười khẽ, nâng mông cô lên, dương v*t cứng rắn dường như lại có ý định tiến vào.

"Không, không được, không thể nữa....."

"Một lần cuối cùng."

Sự thật chứng minh rằng không thể tin lời đàn ông trong chuyện giường chiếu, Tông Diễn ở trong phòng tắm lần nữa bóp chặt eo cô làm thêm một hiệp, sau đó lại làm cô thêm lần nữa ở bồn rửa tay, tiếp tục kéo dài trận ân ái.

Mãi đến gần sáng thì cuộc yêu mới dần dần lắng xuống.

1625 words

🍷 Chương 36 🍷

Editor: Chu

Khi Hứa Tri Ý thức dậy, mặt trời bên ngoài đã sớm lên cao, đầu óc của cô mơ mơ màng màng vẫn chưa tỉnh táo hẳn, mãi đến khi bụng dưới truyền đến cảm giác căng trướng, cô mới giật mình nhìn xuống, gân thịt trong tiểu huyết lại cứng lên, khiến tiểu huyết lập tức căng đầy.

Hứa Tri Ý hừ hừ khó chịu, lúc này mới nhận ra Tông Diễn đã cầm gậy th*ít trong huyết nhỏ cả đêm, cô tức giận đến mức muốn đánh anh một trận, đưa tay ra sau rút cây gậy nóng bỏng kia ra khỏi cơ thể, nhưng bàn tay lại bị anh bắt lấy.

"Đừng nhúc nhích."

Vừa mới thức dậy nên giọng Tông Diễn rất khàn, việc "chào cờ" vào sáng sớm đối với anh là rất bình thường, anh cảm nhận thịt huyết mềm mại đang xoắn chặt lại, trong miệng rên lên một tiếng, dương v*ít cũng giật giật theo bản năng.

Trong huyết vẫn còn lưu lại chất lỏng, thọc rút vô cùng mượt

mà.

"Hức..... Tông Diễn!" Hứa Tri Ý nghiêng răng nghiêng lợi, cơ thể nhay cảm muốn chết, bàn tay thon mượt chụp lấy cánh tay anh, trong khi dùng sức, móng tay cũng bầu vào trong da.

Tông Diễn hôn lên vành tai cô, nhẹ giọng nói: "Xong ngay đây."

Hứa Tri Ý tin anh mới lạ.

.....

Bọn họ lăn lộn trên giường thêm vài giờ, Hứa Tri Ý mệt đến nhấc tay cũng không nổi, bụng đói cồn cào, Tông Diễn bèn xuống giường đi vào bếp nấu cơm.

Cô nằm trên giường mơ màng sắp ngủ, lúc tỉnh lại lần nữa, ánh nắng đỏ rực ngoài cửa sổ đã chiếu vào phòng ngủ, phủ kín trên mặt đất, gió lất phất xuyên qua khe hở thổi bay nửa tấm rèm, phát ra âm thanh nho nhỏ.

Bỗng dưng điện thoại trên tủ đầu giường rung lên, Hứa Tri Ý nhìn xem, là mẹ Hứa gọi đến.

Vừa áp vào tai đã bị mẹ yêu nhà mình phê bình một trận.

"Con bé này, hôm nay mẹ gọi vài cuộc mà con không nhận máy gì hết, làm mẹ sốt ruột chết đi được!"

"Con đang ngủ nên không nghe thấy....."

"Bỏ đi, thứ bảy tuần này rảnh không? Con trai của đồng nghiệp mẹ vừa đi du học trở về, tuổi cũng xấp xỉ với con. Mẹ xem thử qua ảnh rồi, nhìn cũng ngay thẳng lắm, thứ bảy này đi gặp thử đi, coi như là xem mắt."

"Đừng mẹ ời, con không muốn đi xem mắt đâu."

Nghe thấy câu trả lời của cô, mẹ Hứa ở bên kia có chút hận sắt không thành thép, "Nếu con không chịu yêu đương thì cuốn gói đi khỏi nhà cho mẹ! Chẳng phải là mẹ đang sợ con sẽ cô đơn cả quãng đời còn lại sao?" Dứt lời, bà lại nghĩ đến chuyện gì đó nên nói thêm: "Thằng bé tiểu Diễm bây giờ thế nào rồi? Haiz, hai đứa cũng đã rất lâu không liên lạc rồi."

Hứa Tri Ý không trả lời thẳng vào vấn đề, nói: "Mẹ, con có đối tượng rồi, thứ bảy sẽ dẫn về cho mẹ gặp."

Mẹ Hứa vừa nghe thấy liền cực kỳ vui vẻ, nói "Được" vài lần, "Thứ bảy này mẹ sẽ ở nhà chờ bọn con!"

Sau khi cúp điện thoại, Hứa Tri Ý mới nhìn thấy Tông Diễm đang dựa vào cửa, không biết đã đứng đó bao lâu.

"Bảo bối, em muốn đưa anh gặp phụ huynh hử?" Giọng điệu Tông Diễm mang theo chút cao hứng, nếu anh mà là một chú cún nhỏ, có lẽ đã sớm phe phẩy cái đuôi xù lông phía sau.

Hứa Tri Ý bỗng nhớ tới chuyện xảy ra tối hôm qua, cô tức giận khịt mũi: "Em mới không thèm dẫn anh đi!"

Tông Diễm chỉ cong môi mỉm cười, anh biết Hứa Tri Ý chỉ đang nói lẫy, tiến đến bế cô đi ra ngoài phòng khách.

"Ôi! Anh làm gì vậy!?" Hứa Tri Ý thật sự sợ hãi, sợ anh lại muốn làm nữa, nào ngờ Tông Diễm chỉ vỗ mông cô một cái, trêu chọc nói: "Ăn cơm thôi mà, em nghĩ đi đâu vậy?"

Hứa Tri Ý mím môi không đáp, nhưng lỗ tai lại đỏ lên.

*

Thứ bảy, hai người cùng nhau đi mua một quà biếu, rồi đi đến nhà mẹ Hứa đang ở.

Mẹ Hứa đã tìm được một người bạn đời mới vào mấy năm trước, chú ấy có vẻ ngoài dịu dàng nho nhã. Không chỉ mẹ Hứa, Hứa Tri Ý cũng được ông ấy đối xử khá tốt, cũng vì vậy mà mẹ Hứa đồng ý cùng ông ấy ở bên nhau.

Sau khi sống cùng nhau, hai người đã dọn tới một khu chung cư đắt đỏ ở trung tâm thành phố, môi trường cực kỳ trong lành, và cũng rất yên tĩnh, không có quá nhiều ồn ào.

Vừa gõ cửa đã có một người đàn ông ôn hoà ra mở cửa, Hứa Tri Ý lễ phép gọi một tiếng: "Chú Từ."

Tông Diển đứng sau lưng cũng gọi theo.

Chú Từ đáp lại, nhìn Tông Diển bằng ánh mắt tò mò, sau đó mẹ Hứa trong nhà bếp cũng đi ra, vui vẻ nói: "Tri Tri tới rồi.... Ơ, tiểu Diển cũng tới đấy ư!"

Nhìn thấy Tông Diển, mẹ Hứa vui vẻ lên không ít, cảm giác như vừa tìm lại được đứa con đã thất lạc nhiều năm.

"Đã lâu không gặp dì rồi ạ."

Mẹ Hứa gật đầu cười, sau đó lại nhìn thoáng qua sau lưng hai người họ, thắc mắc hỏi: "Tri Tri, bạn trai con đâu? Không phải con nói muốn dẫn đến ra mắt ư?"

Hứa Tri Ý cong môi cười nói: "Không phải người ta đang đứng trước mặt mẹ sao?"

Nghe vậy, ánh mắt mẹ Hứa dừng trên người Tông Diển vẫn luôn cười dịu dàng từ nãy giờ, bà có chút không định thần kịp, ngẩn người ra, vài giây sau mới phản ứng lại, nói một cách khó tin:

"Cái gì!?"

.....

Bốn người trằm mặc ngồi trên sofa, Tông Diễn và Hứa Tri Ý rất thoải mái, nhưng mẹ Hứa lại ngồi ngay ngắn, sắc mặt nghiêm túc cực kỳ, tuy chú Từ không hiểu rõ tình huống hiện tại là thế nào nhưng vẫn im lặng theo mẹ Hứa.

Mẹ Hứa cuối cùng cũng nói chuyện, "Ở bên nhau từ khi nào?"

"Lớp mười hai ạ." Tông Diễn đáp.

"Lớp mười hai!?" Mẹ Hứa khiếp sợ.

Hoá ra hai đứa nhỏ này đã lén lút yêu đương sau lưng bà, uống công bà đã tin tưởng Tông Diễn như vậy!

Tính ra bọn họ cũng đã ở bên nhau được một khoảng thời gian khá dài, mẹ Hứa thở dài, bất lực hỏi: "Sao hai đứa không nói sớm mà lại giấu nhem như vậy?"

Cuối cùng lại nói thêm: "Chuyện của bọn trẻ tụi con mẹ sẽ không nhúng tay vào, tự mình tính toán đi, nhưng mẹ nghĩ tụi con nên kết hôn và sinh con sớm một chút sẽ tốt hơn, dù sao hai đứa cũng già đầu rồi."

Hứa Tri Ý không ngờ mẹ Hứa sẽ chấp nhận nhanh như vậy, vừa muốn đáp lại đã bị Tông Diễn bên cạnh cướp lời trước: "Dì cứ yên tâm ạ, bọn con sẽ cố gắng hết mức có thể."

Hứa Tri Ý: "....."

1219 words

🍷 Chương 37 🍷

Editor: Chu

Hai người ở chỗ mẹ Hứa ăn cơm và nghỉ ngơi cả buổi trưa, sau khi dùng xong cơm chiều mới trở về nhà.

Cả người Hứa Tri Ý đuối lừ, vừa dỉnh xuống giường là nằm im, bỗng dưng có một thân hình cao lớn ấm áp phủ lên, hơi thở nóng bỏng của người đàn ông phả vào tai, vừa tê vừa ngứa, trên da nổi lên một tầng da gà.

"Em muốn khi nào đi đăng ký?"

"Lúc nào cũng được."

"Vậy ngày mai đi."

Nghe vậy, Hứa Tri Ý đột nhiên ngẩng đầu lên, cái ót lõm đụng vào cằm của anh, cô nghe thấy Tông Diễn xuyết xoa một tiếng, nhưng lực chú ý lại đặt vào câu nói kia nhiều hơn.

"Nhanh như vậy ư? Em còn chưa chuẩn bị xong mà."

Nghĩ đến việc phải nhận giấy hôn thú sớm như vậy, bỗng nhiên cô lại cảm thấy không chân thật lắm.

"Vậy em muốn khi nào?" Tông Diễn nhẹ giọng hỏi, anh tôn trọng ý muốn của cô hơn, cũng không gấp đến mức ngày mai phải lập tức đi đăng ký.

Sau khi Hứa Tri Ý suy nghĩ kỹ lưỡng, "Hay mình đăng ký vào ngày đầu tiên của mùa hè đi anh."

Tông Diễn sửng sốt một chút, anh bỗng nhiên nhớ tới, hình như lần gặp gỡ đầu tiên của hai người chính là vào đầu hạ. Ngày đó có gió nhẹ ấm áp, ánh nắng chói chang, những chú chim trên cành kêu lạnh lớt, khi ấy cây ngô đồng trong khu chung cư vẫn cao to sừng sững, cành lá tốt tươi, căng tràn sức sống.

Dưới gốc cây có một cô bé đang ngồi xổm, trên đầu buộc hai chùm tóc nhỏ, dáng người nhỏ nhỏ tròn tròn như một cái bánh bao, không biết cô đang mân mê thứ gì trong tay, tự chơi một mình vô cùng vui vẻ.

Vì mới dọn đến đây nên Tông Diễn vẫn chưa có bạn bè, tính tình anh lại lạnh lùng, không có ai nguyện ý chơi cùng anh, nhưng không biết vì sao, ma xui quỷ khiến thế nào mà anh lại cất bước đi về phía cô bé kia, nhìn cô nhóc đang nặn hình người bằng cục bùn trong tay, mặt mũi tay chân đều dơ nhem nhuốc, Tông Diễn có chút ghét bỏ, lui lại về sau mấy bước.

Dường như Hứa Tri Ý đã phát hiện ra, cô nhìn thoáng qua anh, sau đó vô tư nở một nụ cười tươi rói, những vết bùn chẳng may dính trên mặt cũng khiến cho người ta yêu thích, "Muốn chơi cùng mình không? Mình có thể dạy cho cậu!"

Không đợi Tông Diễn từ chối, Hứa Tri Ý đã kéo anh nhập bọn chơi cùng mình.

Tông Diễn không ngờ bản thân lại chơi vui vẻ đến vậy, đây là lần đầu tiên anh có bạn chơi cùng, cửa lòng vẫn luôn đóng kín nay cũng đã dần dần mở ra.

Nhưng bởi vì cả người đều dính bẩn nên anh đã bị Nghiêm Mạt đánh một trận, cấm anh không được chơi cùng những đứa nhỏ không thích sạch sẽ, mặc dù ngoài mặt Tông Diễn đồng ý nhưng anh luôn lén cùng Hứa Tri Ý chơi đủ loại trò chơi con nít khác nhau.

Nếu như không có cô, có lẽ cũng chẳng có Tông Diễn hiện tại.

Thu hồi suy nghĩ, chắc do anh đã im lặng quá lâu nên Hứa Tri Ý quơ tay qua lại trước mặt anh vài cái, "Này, anh không muốn hả?"

Cô nghe thấy Tông Diễn lên tiếng, giọng nói mang theo một tia vui mừng hân hoan, như búp măng mọc lên sau cơn mưa, ý chí kiên định bất di bất dịch.

"Sẵn lòng."

Có thể không muốn sao?

.....

Trước ngày đăng ký, Tông Diễn vẫn tiếp tục bận rộn với công việc của mình, Hứa Tri Ý di chuyển qua lại giữa hai nhà, thấy nhà anh vẫn đơn giản và trống trải, cô đã dành ra một ngày để đi trung tâm thương mại mua thêm một ít nhu yếu phẩm thường ngày và đồ trang trí.

Nhưng cô không ngờ sẽ đụng mặt Mạnh Dao ở trung tâm thương mại.

Hứa Tri Ý vừa bước ra từ một cửa hàng nhỏ liền nhìn thấy một cặp đôi rất nổi bật cách đó không xa, hai người đều đẹp nên dễ dàng thu hút sự chú của mọi người.

Người phụ nữ có dáng người thon thả đang kéo tay một người đàn ông vui vẻ nói gì đó, người đàn ông cũng nghiêm túc lắng nghe, bỗng nhiên cô ta lại nhìn về phía cô, tầm mắt hai người giao nhau giữa không trung, sau đó cô ta lại nói thêm gì đó với người đàn ông, vỗ nhẹ anh ta rồi đi đến chỗ Hứa Tri Ý.

Mạnh Dao xinh đẹp hơn trước kia rất nhiều, khuôn mặt lộ ra nét yêu kiều, loại biểu cảm khi được người khác cưng chiều hết mực.

Cô ta quét mắt nhìn Hứa Tri Ý một lượt, khóe môi cong lên, như thể gặp lại bạn thân đã xa cách nhiều năm, "Mấy năm rồi mới gặp, càng ngày càng xinh hơn nha, xem ra Tông Diễn đối xử với cậu rất tốt."

Hứa Tri Ý mỉm cười, "Cậu cũng xinh lắm."

"Nói chuyện chút nhé?"

"Được thôi."

Hai người tìm một quán cà phê ngồi xuống, Mạnh Dao bây giờ khác với trước kia rất nhiều, dường như đã mất đi khí chất của một đại tiểu thư.

Mạnh Dao yên lặng nhìn người phụ nữ ngồi đối diện. Khuôn mặt trứng ngỗng dịu dàng ôn hoà, mắt hạnh trong veo sạch sẽ, mũi nhỏ cao thẳng gọn gàng, đôi môi hồng hào đầy đặn, không thể nghi ngờ về vẻ đẹp của cô, nhưng nếu đặt ở giữa một rừng mỹ nữ, thật ra sẽ không hấp dẫn ánh nhìn mọi người ngay lập tức, nhưng Mạnh Dao biết, có thể khiến Tông Diễn thích mình như vậy, Hứa Tri Ý chắc chắn có chỗ đặc biệt hơn người khác, cô

đã sớm không còn là một nữ sinh vô tri tùy hứng như trước kia.

Mạnh Dao nhấp một ngụm cà phê, vị chua nhè nhẹ tràn ngập trong miệng, cô ta liếm môi theo thói quen, rồi nói: "Không biết cậu có biết hay không, thật ra Tông Diễn là anh trai khác cha khác mẹ với tôi, vì được nuông chiều từ nhỏ bên tính tình của tôi rất bướng bỉnh, vào lần đầu tiên gặp nhau, tôi đã bị anh ấy thu hút."

Năm thứ ba sau khi Nghiêm Mạt tái hôn, vì đang là Tết Nguyên đán nên không khí đều vô cùng ấm áp náo nhiệt, Nghiêm Mạt cũng dẫn theo con trai mình đến ăn tết cùng, có lẽ là do lương tâm trời dậy, hoặc cũng có thể là do một lí do nào khác.

Đó là lần đầu tiên Mạnh Dao gặp Tông Diễn, chàng thiếu niên chỉ mới 11 tuổi, ngũ quan anh tuấn còn mang theo một chút non nớt, vẻ mặt anh vô cảm, mặc kệ cô ta nói gì, anh đều không hề để ý tới.

Mạnh Dao là đại tiểu thư được nuông chiều từ bé, chưa từng bị người khác đối xử lạnh lùng thế này, lập tức tỏ vẻ khó chịu với anh, nhưng không thể phủ nhận rằng cô ta đã bị anh thu hút.

Số lần Tông Diễn tới nhà họ Mạnh không nhiều lắm, tổng cộng số lần đến đây chỉ đếm trên đầu ngón tay, nhưng chàng trai này càng ngày càng cao lớn ưu tú, khuôn mặt đẹp trai vẫn không ngừng xuất hiện trong tâm trí cô ta, lặng lẽ gieo xuống một hạt giống.

Vào năm lớp mười hai, cô ta nhất quyết muốn chuyển đến học ở Du Giang, nhưng lại không được ba Mạnh đồng ý, cô ta không ngừng quấy khóc ầm ĩ, dùng hết mọi cách để năn nỉ ỉ ôi, cuối cùng ba Mạnh cũng chấp nhận, cô ta thành công chuyển trường đến, cũng gặp chàng trai cô ta ngày đêm mong nhớ trong lòng, nhưng sau đó cô ta lại phát hiện, dường như trong mắt của chàng thiếu niên trong sáng và kiêu ngạo chỉ chứa đựng hình

bóng một người, một nữ sinh bình thường không có bất kỳ ưu điểm nào.

Sau này mới biết được, hoá ra bọn họ chính là thanh mai trúc mã, lớn lên cùng nhau, dù vậy Mạnh Dao vẫn không cam lòng, cô ta khẳng khái muốn có được Tong Diễn, cho nên đã làm ra những chuyện trước kia.

Bây giờ nghĩ lại những chuyện này, Mạnh Dao cảm thấy cực kỳ buồn cười, đều do khi đó bản thân vẫn còn trẻ người non dạ, vừa không hiểu chuyện vừa bị não úng nước, mà lại muốn trèo cao.

Cô ta nhìn người phụ nữ trước mặt, cười nói, "Cậu đừng lo lắng, tôi đã không còn hứng thú với Tong Diễn từ lâu, bây giờ tôi cũng sắp kết hôn với bạn trai mình rồi, đến lúc đó mời hai người đến uống rượu mừng nhé!"

"Được nha!"

Tâm trạng của Hứa Tri Ý vô cùng vui vẻ, không ngờ Mạnh Dao sẽ nói với cô nhiều chuyện như vậy, cô đã sớm không còn để bụng những chuyện trước kia, sau khi tâm sự xong, hai người trao đổi phương thức liên lạc với nhau, cũng coi như đã trở thành bạn bè.

1585 words

🍷 Chương 38 🍷 (Hoàn toàn văn)

Editor: Chu

Ngày đầu hạ, mặt trời lên cao, gió nhẹ ấm áp, Hứa Tri Ý và Tông Diễn đi đến Cục Dân Chính từ sớm.

Nhân viên công tác nhìn thấy người thì không khỏi cười, nói: "Vợ chồng son đẹp đôi quá!"

Hứa Tri Ý cười nói cảm ơn, lúc chụp ảnh, động tác của thợ chụp cực kỳ nhanh nhẹn, rất nhanh đã chụp xong, khi cầm được cuốn sổ nhỏ màu đỏ trên tay, Hứa Tri Ý hoảng hốt vài giây.

Mọi chuyện như cưỡi ngựa xem hoa trong quá khứ tức khắc hiện lên, thật sự không ngờ cô đã sắp lấy chồng....

Thấy Hứa Tri Ý sửng sốt, Tông Diễn cười cười, giơ tay xoa đầu cô, trong giọng nói bất giác để lộ một chút dịu dàng cưng chiều, "Sao thế?"

"Em chỉ đang cảm thán thời gian trôi qua nhanh quá thôi."

Tông Diễn nắm tay cô, cùng cô đan mười ngón tay vào nhau, ánh nắng chói chang làm anh phải híp mắt lại, nói: "Không cần để ý đến quá khứ đã qua, hiện tại mới là thứ đáng quý trọng."

.....

Dù đã lĩnh chứng xong nhưng hai người vẫn chưa quyết định được thời gian tổ chức hôn lễ, thật ra Tông Diễn không vội lắm, tất cả đều nghe theo ý kiến của Hứa Tri Ý.

"Bé cưng muốn tổ chức hôn lễ theo kiểu gì?"

"Làm đơn giản là được rồi, không cần quá phô trương đâu anh."

"Ừ."

Hứa Tri Ý dựa vào trong ngực Tông Diễn, câu được câu không trò chuyện, cơ thể dần dần buồn ngủ, lúc mơ màng gần thiếp đi, Tông Diễn lại hôn lên lỗ tai cô, mở miệng nói: "Bé cưng muốn đi ngắm sao không?"

"Muốn ạ....."

Sau khi trả lời theo bản năng, cô cứ vậy mà tiến vào giấc ngủ, Tông Diễn bắt lực hôn vài cái vào môi cô, ôm cô về phòng ngủ.

Thực ra Hứa Tri Ý đã quên mất chuyện này, nhưng một ngày nọ, khi Tông Diễn lái xe chở cô vòng vèo Đông Tây để lên núi thì cô mới nhớ ra.

"Đêm nay có sao băng thật hả anh?"

"Đài khí tượng nói có, thử vận may của chúng ta xem."

Giọng điệu Tông Diễn nhàn nhạt, ánh mắt nhìn về phía bầu trời đêm đen nhánh.

Trên núi cách xa thành thị ồn ào náo nhiệt, khung cảnh ở đây tĩnh mịch vô cùng, chỉ có tiếng côn trùng kêu vang thỉnh thoảng phát ra từ trong những bụi cỏ, cùng với âm thanh xào xạc của lá cây khi có gió đêm thổi qua.

Bầu trời như một bức màn sân khấu khổng lồ, toàn bộ thành phố Du Giang bị nó bao phủ, ngoại trừ một vài ngôi sao rải rác điểm xuyết cho bầu trời đêm, ngay cả bóng dáng ánh trăng cũng không nhìn thấy.

Hứa Tri Ý an tĩnh dựa lên vai Tông Diễn, chỉ có làn gió nhẹ khe khẽ vén tóc mái lên khiến cô cảm thấy ngứa ngáy, cô nhìn lên bầu trời đêm mà không hề chớp mắt, thật ra rốt cuộc sao băng có xuất hiện hay không, Hứa Tri Ý cũng chẳng quan tâm lắm.

Để ngắm được sao băng thì phải dựa hoàn toàn vào vận may, huống chi đôi lúc đài khí tượng cũng không thông báo chuẩn xác.

Nhưng Hứa Tri Ý lại cảm thấy chỉ cần được ở cùng Tông Diễn, cho dù làm gì cũng đều cực kỳ vui vẻ.

Ngay khi cô không còn bất cứ hi vọng nào, bầu trời đen nhánh sâu thẳm đột nhiên vụt sáng như ban ngày, một ngôi sao băng đuôi dài lấp lánh ánh sáng trắng chói mắt xẹt qua phía chân trời, như một đoá phù dung sớm nở tối tàn, lướt qua trong giây lát, xinh đẹp đến động lòng người.

Cô kích động nói: "Mau cầu nguyện đi anh!"

Tông Diễn nghe theo lời cô, chấp tay trước ngực, nhắm mắt lại cầu nguyện.

Lúc mở mắt ra, Hứa Tri Ý cảm giác ngón tay mình vừa bị tròng vào một thứ gì đó lạnh lẽo, cô ngẩn người, thấy trên ngón áp út

của mình là một chiếc một nhẫn kim cương trong suốt sáng lấp lánh, kích cỡ rất vừa vặn, cô xoè năm ngón tay ra, duỗi thẳng về phía trước để đánh giá tỉ mỉ.

"Đẹp quá!" Cuối cùng, quay đầu hôn Tông Diễn, "Em thích lắm, cảm ơn honey!"

Chiếc nhẫn do cô tự làm ra trước kia đã bị đổi thành vòng cổ, vì cô luôn tiêu xài phung phí, trí nhớ lại không tốt, có lần đã bất cẩn đánh rơi, phải tìm rất lâu mới thấy được, sau đó dứt khoát đổi nó thành một chiếc vòng cổ.

Tông Diễn bợ ót cô, trao cô nụ hôn sâu. Đầu lưỡi và trái tim đều nóng rực, anh có hơi khản trương, cũng có một chút run rẩy, như thể có được một món bảo vật quý giá, yêu thích không buông tay.

Một tay khác trượt xuống nắm lấy tay phải của Hứa Tri Ý, lòng bàn tay vuốt ve chiếc nhẫn kim cương trên ngón áp út cô, có hơi cộm tay nhưng trong lòng lại có một cảm giác thoải mái trước nay chưa từng có.

Chỉ trời mới biết, anh đã chờ đợi tới ngày này bao lâu, không có lúc nào là không nghĩ đến, anh nghĩ đến cảnh có được Hứa Tri Ý, có được tất cả của cô.

Hứa Tri Ý bị anh hôn đến tê rần đầu lưỡi, cô run run hé mở đôi mắt, đôi mắt ướt át một mảng, ngoài ý muốn chạm phải ánh mắt tối đen ướt nước nóng bỏng của Tông Diễn, nhịp tim bỗng đập nhanh, cô nhắm mắt ôm chặt anh, hôn sâu hơn.

Anh đang khóc ư? Cô không khỏi nghĩ.

Tông Diễn hôn dọc theo khoé môi cô lên đến vành tai non mịn, giọng nói trầm thấp: "Anh yêu em nhiều lắm, bảo bối."

"Em cũng yêu anh."

Bọn họ ôm chặt lấy nhau giữa thế giới phức tạp hỗn loạn, hôn nhau say đắm dưới bầu trời đêm đen nhánh sâu thẳm, như thể chỉ còn sót lại hai người họ trên trần gian này.

Vĩnh viễn sẽ không chia lìa.

.....

Có người nói vào lúc vừa sinh ra, số phận của mỗi người đều đã được an bài sẵn, dù tốt đẹp hoặc bất hạnh, đau khổ hay sung sướng.

Có lẽ từ giây phút có mặt trên cõi đời này, vận mệnh đã buộc chặt Tông Diễn và Hứa Tri Ý cùng một chỗ, mặc kệ hành trình này có bao nhiêu khó khăn, gian khổ, quanh đi quẩn lại, đến cuối cùng vẫn sẽ quay về bên nhau như cũ.

Cho dù kiếp này, hay kiếp sau.

- HOÀN TOÀN VẦN -

1123 words